

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUTHLESS KNIGHTS MC

RUTHLESS SOULS

NORTH CAROLINA

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
seven rue

Telif Hakkı © 2023 Seven Rue
tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Kurgu: Jennifer Marie
Kapak tasarımı ve biçimlendirme Seven Rue

Seven Rue tarafından daha fazlası bulun

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: Seven Rue

Instagram: @sevenrue

TikTok: @authorsevenrue

Facebook'ta Okuyucu Grubu: Seven Rue'nun Tabuları

Tetikleyiciler

Sexting
Yaş farkı (h22,
H34) Aşıklara
düşman Kan
Silahlar
Şiddet
Yumruk
Dövüşleri
Ayrıntılı seks sahneleri
Bakire kadın kahraman
Kıskançlık/Tutkulu
Kahraman Aşırı
Kahraman
Ölüm/Cinayet
Bir ebeveynin/aile üyesinin kaybı

ÇÖZÜM

Erkeklerin hüküm sürdüğü ve kadınların çok az söz sahibi olduğu bir yerde büyürken her şeyi gördüğümü sanıyordum. Beni yanlış anlamayın... bize saygı duyulurdu ama bu her zamanki MC değildi.

Diğer kulüpler kasabalarında huzuru korumayı ve beladan uzak durmayı severken, Acımasız Şövalyeler mümkün olan her yerde ortalığı karıştırmayı sevdi.

Bu adamlar adım attıkları her yerde korkulan kişilerdi ve dışarıdan birinin aptalca bir bakışıyla silah çekmeye hazırdılar.

Adlarının hakkını sonuna kadar verdiler, canları istediğinde her türlü yasayı görmezden geldiler.

İşin iyi tarafı, kanun onları korkunç şiddet eylemleri sırasında hiç yakalamadı. Bunlar çoğunlukla kapalı kapılar ardında gerçekleşiyordu. Arada bir kavga ya da çatışma çıktığında da ya üstünü örtüyorlar ya da suçu başkalarının üzerine atıyorlardı.

Polis bile Şövalyelere bulaşmayı sevmezdi. Ama bir nedeni vardı.

Bu kulüpteki erkekler iyi insanlardı. İçten içe, tüm bunları kardeşliklerini ve biz kadınları korumak için yaptılar. Ve yaptıkları şeyler için cezalandırılmaları gerekirken, daha kötüsünü yapan insanlardan kurtuldular.

Çok daha kötü.

Çoğu zaman boğazımda kalın bir düğüm ve midemde bir rahatsızlık bırakan tarifsiz şeyler.

Kulüp binasında, bu şeyler hakkında rahatça konuştular. Herkesin bir sonraki kurbanlarının kim olduğunu bildiğinden emin oldular.

Neden bilmemizi istediklerini hiç anlamadım. Özellikle de biz çocukların.

Ben bu dünyaya doğdum ve daha çocukken duyduğum şeyler geceleri uyumamı zorlaştırdı.

Sık sık kabuslar görüyordum, karanlıkta uyumaktan korkuyordum ve çoğu zaman herhangi bir erkeğin gözlerine bakmaya korkuyordum.

Babam Falco Sloane, nam-ı diğer Doc, beni doğduktan otuz altı saat sonra kulüp binasına götürmüştü. Beni kardeşlerine göstermek istemiş.

Annem doğumdan sonra vefat etti ve ben onunla hiç tanışmadım. Ve bugüne kadar, annemin bunu sorun edip etmeyeceğini sorguladım.

Tek kızının bu dünyaya çekilmesiyle. Babasının dünyasına. Şimdi o da ölmüştü ve bir cenazesi bile yoktu.

Bu amcamın seçimiydi. Woodrow Sloane, Acımasız Şövalyeler'in başkanı. Babamın kardeşi olarak, özel bir yere mezar taşı koydurarak ona saygı göstereceğini düşünürsünüz. Ama öyle olmadı.

Babam kulübe ihanet etti ve kardeşleri onun son arzusunu yerine getirme zahmetine katlanmadılar. Annemin yanına gömülmek.

Bunun yerine, onu okyanusa attılar ve hiçbir pişmanlık göstermediler.

Sekiz ay oldu ve ben hala babamı kaybetme düşüncesiyle barışmaya çalışıyordum. Ama ne zaman ağlasam Woodrow bana sert bir bakış atıyor ve "Sen büyük bir kızsın,

Remi. Dönüştüğü kişi için ağlamayı bırak."

Babamın dönüştüğü kişi için ağlamadım. Onun olduğu kişi için ağladım. Kaybettiğim babam için. Beni yetiştiren adama.

İhanetini öğrendikleri güne kadar hâlâ iyi bir adamdı.

Babam üye olmadan önce doktormuş, lakabı da buradan geliyor. Ve hastanedeki eski bağlantılarını Woodrow'un düşman olarak gördüğü insanlara hap kaçırmak için kullandığı ortaya çıktı.

Bu kişilerin bu hapları genç kızları ve kadınları uyuşturmak için kullandıkları ve daha sonra onları satılacakları başka bir ülkeye gönderdikleri ortaya çıktı.

Babam bu insanların kaçakçılıktan kazandıkları büyük paraları hiç görmediğini inkâr etti, ama gördüğü ortaya çıktı.

Çok büyük bir meblağdı.

Yaptığı her şey kısa sürede tüm Amerika'da duyuldu ve Acımasız Şövalyeler diğer MC'ler için bir hedef haline geldi. Babam bizi tehlikeye attı ve bu karmaşadan kurtulmanın tek yolu onun gitmesiydi. Ama hiçbir MC onun hayatta kalmasını kabul etmedi.

Ölümünü talep ettiler ve Woodrow karar vermek zorunda kaldı. Kolay bir karar değildi ama kulübü saldırılardan kurtarmak için babasının hayatına son vermeyi seçti. Ve o masum kızların trafiğe çıkmasına yardım ettiği tüm insanların hayatını.

Bundan iğrenmişim. Her şey ortaya çıktığında bütün gece kustum ve yüzünü bir daha görmeden hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordum.

Bugün benim yirmi birinci doğum günümdü ama kutlama yapmak istemedim. Doğum günümü onunla paylaştım. Eskiden eğlenceli ve heyecan verici bulduğum aptalca bir tesadüftü.

Şimdi o gittiğine göre, her bir yaş daha büyüdüğümde onun yanlışlarını hatırlayacaktım.

"Kulübe gelmek istemediğine emin misin? Yaşlı hanımlar sadece sizin için yemek hazırladı."

Arkamda duran Woodrow'a bakmak için başımı çevirdim. Bu sabah televizyon izlemek için aşağıya inmişim ve o zamandan beri kalkmamıştım. Babamın ölümünden sonra Woodrow yalnız kalmayayım diye beni yanına aldırmişti.

Nazikçe gülümsedim ve başımı salladım. "Sanırım bu gece evde kalacağım."

Bakışlarımı tekrar televizyona çevirdiğimde beni incelemeye devam etti. Düşündüğünü duyabiliyordum, sonra iç çekti. "Bütün gün bir şey yemedin."

"Aç değilim."

"Çare." Sesi sertti ve ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. "Onun yüzünden burada oturup mutsuz olmanı izlemeyeceğim. Sekiz ay oldu. Aş artık bunu."

Sözleri karşısında irkildim. Pişmanlık yok. Kardeşini uzun zaman önce unutmuştu. Onu başından vuran kişinin kendisi olduğu gerçeği bile herhangi bir suçluluk hissetmesine neden olmamıştı.

Hareket ederek mutfığa geri döndü ve buzdolabını açtığını duydum. Sonra bir süre sessiz kaldıktan sonra buzdolabını kapattı ve oturma odasına geri döndü. "Giyin. Bu evde hiç yiyecek yok ve lanet olası doğum gününde açlıktan ölmene izin vermeyeceğim."

Kaşlarımı çattım ve bakışlarımı kucığımdaki ellerime indirdim. "Açlıktan

ölmeyeceğim."

"Remedy, git giyin. Şimdi!"

Öfkesi nefret ettiğim bir şeydi. Bir an soğuk, bir an deli gibi davranıyor, beş saniye sonra ise dünyadaki en şefkatli insan oluyordu. Ama sonra... Acımasız Şövalyeler MC'deki çoğu erkek böyleydi.

Ona baktım ve derin bir nefes aldım, sonraki kelimelerimi dikkatle seçtim. "Yemeğimi yedikten sonra eve gidebilir miyim?"

Burun delikleri alevlendi. "İyi o zaman. O zaman adaylardan birine seni eve bırakmasını söylerim." O kadar da zor değil, değil mi? Başkalarının isteklerine saygılı olmak.

Ama kimi kandırıyordum ki?

Acımasız Şövalyeler MC'de doğup büyüdüm ve bir kadındım. Çok sık karar veremiyordum ve verdiğimde de erkekleri tatmin edecek şekilde vermem gerekiyordu.

Bir tişört ve kot pantolon giydim, beyaz spor ayakkabılarımı giydim ve Woodrow'un beni beklediği oturma odasına geri döndüm.

Bana baktı ve memnun bir homurtu çıkarana kadar gözlerinin kıyafetlerimin üzerinde dolaşmasına izin verdi. "En azından kimseyi etkilemeye çalışmıyorsun. Sana dokunmaya çalışan herkesi öldüreceğim."

Dudaklarımı büzdüm.

Merak etme Woodrow, gücüm olsaydı ben de aynısını yapardım.

ÇÖZÜM

Bir Yıl Sonra

Hâlâ doğum günlerinden nefret ediyorum.

Geçen sene onlardan nefret ettiğim için değil. Daha çok benden mutlu ve heyecanlı olmam ve partinin can damarı olmam beklendiği için.

Dürüst olmak gerekirse, bu kulüpte bu kolay değildi. Her doğum günü herkesin doğum günüydü. Bu da benim için daha katlanılabilir bir durumdu sanırım.

Bu sabah erkenden kalkıp kulüp binasına gittim ve Agnes, Iris ve Wanda'ya kahvaltıda yardım ettim.

Agnes, Woodrow'un yaşlı karısıydı ve şansına çok nazik bir kadındı. Geçen yıl benim yirmi birinci yaş günümünden kısa bir süre sonra evlendiler, sonra ilk kızları doğmadan önce yanımıza taşındı.

Myra benim tek kuzenimdi ama ben kendimi ona daha çok abla olarak görüyordum. Sekiz aylıktı ve onu her kucağıma aldığımda günüm daha da aydınlanıyordu. Mutluluğunu annesinden aldığı kesin.

Myra bebeğiyle oynarken ciyakladı ve mama sandalyesinde otururken ona baktığımda gözlerini kısıp yavaş yavaş çıkmakta olan dört küçük dişini gösterdi.

Ona sııttım. "Böyle gülümsemeye devam et. Günümü çok daha güzelleştiriyorsun."

Agnes yanımda kıkırdadı. "Daha sonra pasta olacağını bildiği için bu kadar sevimli davranıyor. Yumurtaları uzat, hayatım."

Elimi uzattım ve ona verdim, sonra da meyve salatası için meyve kesmeye geri döndüm. "İstediği kadar pasta yiyebilir. Böyle bir yüze kim hayır diyebilir ki?"

"Onu çok fazla şımartıyorsun. Büyüdüğünde, benden çok seninle vakit geçirmek isterse hiç şaşırmam."

Güldüm ve başımı salladım. "Annesini çok seviyor. Hiçbir şekilde senin yerini tutamaz."

Agnes gülümsedi. "Göreceğiz bakalım. Kesin olan bir şey var. Babasını çıldırtacak. Ama o adam öfkesini kontrol etmeyi öğrense iyi olur yoksa onu saniyeler içinde gönderirim."

Şaka yapıyordu ama Woodrow'un davranışlarını değiştireceğinden şüpheliydim. Karısı için değişmemiştı ve bunu kabul etmekten nefret ediyordum ama kızı için de değişmeyecekti.

Bu kulüpteki hiç kimse yapmaz.

Kapı açıldı ve iki üye yüzlerinde sırıtışlarla mutfığa girdi. "Kahvaltı hazır mı?" JT sordu.

Benden çok büyük değildi. Sadece beş yaş farkla ve buradaki en eski üyelerden biri olan Rodney'nin oğluydu.

Aynı zamanda Rodney'nin yaşlı karısı Iris'in oğluydu.

Diğer adam, Tiny, otuzlu yaşlarının başındaydı ve JT gibi yakışıklı olmasına rağmen çok daha çılgındı. Ayrıca -adına rağmen- pek de ufak tefek sayılmazdı. İçinde

Aslında, tüm üyeler arasında en uzun boylu olan oydu ve göz korkutucuydu.

Onların etrafında büyümüştüm ama hep mesafeli durmuştum. Bunun iyi bir nedeni vardı.

Bu adamlar kadınları becermekten ve onlara oyuncak gibi davranmaktan hoşlanıyorlardı ve ben yirmi iki yaşında bir bakireydim. Beni mahvederlerdi. Zihinsel ve fiziksel olarak.

Yine de ilgilendiğim tek bir adam vardı ama ne zaman onu düşünmeye başlasam kendimi hemen durduruyordum. Beni etkilemesinden nefret ediyordum.

"On dakika daha çocuklar," dedi Iris. Dönüp oğlunu inceledi, sonra kaşlarını kaldırarak bıçağını ona doğrulttu. "Remedy'nin doğum gününü kutladın mı?" Ona dönüp bakmadım. Vücudum gerilmişti. Bu kadar erkeğin arasında büyümüş olmama rağmen beni hâlâ geriyorlardı. Onlar etraftayken pek konuşmazdım ve bu durumdan nefret ederdim. En basit jestler ve şakalarla yüzümü kızartırlardı.

Yine de beni germeyen bir adam vardı. Tam tersine. Bana sanki burası o kadar da kötü değilmiş gibi hissettiriyordu. Jagger benim en iyi arkadaşımdı ve sık sık gizlice dolaşmak zorunda kalsak da bana karşı ne kadar korumacı olduğunu gizlemiyordu.

"Kahretsin, bugün müydü?" JT sordu.

Tiny, "Oradaki pankartların başka kimin için olduğunu sanıyorsun, aptal," dedi.

Ayak seslerinin yaklaştığını duydum ve bıçağımı daha sıkı kavradım, ikisinden biri bana istedikleri gibi dokunursa kapıdan kaçmaya hazırdım.

Jagger bana dokunduğunda hoşuma giderdi. Çünkü niyetinin iyi olduğunu biliyordum. Diğerlerinin bana dokunmak için başka nedenleri vardı ve bu beni sık sık rahatsız ediyordu. Ama bu MC'de bir kadın olarak, kimin bana dokunmasına izin verileceği konusunda söz hakkım yoktu.

Neyse ki Woodrow'a bir adım daha ileri gidip beni yatağa götürmek istemeyecek kadar saygı duyuyorlardı.

"Hey, doğum günü kıızı," dedi JT, tam arkamda durup göğsünü sırtıma bastırarak. Beni geri çekmek için elini belime doladı ve ben de gözlerimi kapatıp dudaklarımı sıkıca birbirine bastırarak bunun bir an önce bitmesini diledim.

Nefesini kulağımda hissettim, eşlik etmek zorunda kaldım. "Merhaba."

Bir kıkırdama göğsünü titretti. "Şimdi kaç yaşındasın? On dokuz mu?"

Gözlerimi devirmek istedim. Kaç yaşında olduğumu çok iyi biliyordu. "Aslında yirmi iki," diye cevap verdim sıkı bir gülümsemeyle.

Eli karnımdan kalçama doğru hareket etti ve hızlı bir hareketle ona doğru dönmemi sağladı.

Bıçağı hâlâ elimde tutuyordum ve aşağı baktığında sivri ucunun deri kesiğine baskı yaptığını fark ettim. Tekrar yukarı baktım ve dudaklarının vahşi bir sırıtışla kıvrılmasını izledim. "Dikkatli ol, sevgilim. Burada öldürme işini biz yapıyoruz."

Elimi yanıma bıraktım ve ağzımın arkasında biriken tükürüğü yuttum, sonra ona sıkı bir gülümseme daha verdim, hala bir şey söylemedim.

Gözleri benimkilere kilitlenmişti ve eğlendiğini hissedebiliyordum. Bundan hoşlanıyordu. Beni sinirlendirdiğini biliyordu. Ve bu durumda ne kadar çaresiz olduğumu bilerek, bunu kendi avantajına kullandı.

Eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurdu, sonra dudaklarını kulağıma yaklaştırdı ve "Mutlu yıllar, güzelim" diye fısıldadı.

Vücudum gergindi. İki adım geri çekildi ve sırtımaya devam etti, ben de kibarlık olsun diye

"Teşekkür ederim, JT." diye cevap verdi.

Boğazımı temizledim ve bakışlarımı başıyla küçük bir selam veren Tiny'ye çevirdim.

"Mutlu yıllar, Remi."

"Teşekkürler."

Neyse ki bana karşı bir hamle yapmadı ama bu daha sonra yapmayacağı anlamına gelmiyordu.

Mutfaktan çıktılar ve ben tezgâha geri döndüm. Diğer kadınlar bir şey söylemedi çünkü zaten onları durduramazlardı. Ben oğlu tarafından alaya alınırken yemek yapmaya devam eden Iris'e baktım.

Onlar da erkekleriyle evlenmeden önce aynı şeyleri yaşamışlardı ve ben sık sık kendilerine hiçbir değerleri yokmuş gibi davranılmasını nasıl kabul ettiklerini merak ederdim.

Yine de buradaki kadınların çoğu tatlı popo olarak başladı. Oyuncaklar. Oyuncak gibi elden ele dolaşırlar.

Sonum onlar gibi olmayacaktı. Bu kulübün içinde doğmuş olmanın avantajını yaşadım. Ve hala... Ne istediğime dair hiçbir söz

hakkım yoktu.

Mutlu yıllar bana.

ÇÖZÜM

Bu gibi akşam yemekleri büyük masada yenirdi. Bu kulüp binası çok büyüktü, ormana yakın bir yerde ve kasabanın eteklerinde daha da büyük bir arazideydi.

Burada müziğin ne kadar yüksek olabileceğinin bir sınırı yoktu ve bu kulübün bir parçası olmayan insanlar davet edilmeden buraya gelmiyorlardı.

Erkekler bu kasabadaki diğer insanlara yabancı demeyi severdi, ama doğrusu, uyum sağlayamayanlar bizlerdik.

Büyük masa otuz kişiye yetecek büyüklükteydi, ama herkesin yaklaşmasıyla bu gece burada en az elli kişi vardı.

Erkeklerin yüksek sesli kahkahaları ve bağırışları biz kadınları boğdu ama yine de sohbete katkıda bulunmadık.

Sık sık mutfaktan daha fazla yiyecek almak için kalkar ya da daha fazlasına ihtiyaç duymaları ihtimaline karşı soğutucuda yeterince bira olduğundan emin olmaya giderdik.

Kemerin üzerindeki renkli pankarta rağmen, doğum günüm gibi hissetmedim. İlgi odağı değildim. Bu beni rahatsız etmiyordu.

Sadece yemek yediğim ve hayatta olduğum için mutluydum.

Agnes dirseğiyle yan tarafımı dürttü ve ben de gülümseyerek ona baktım. "Hm?"

"Bitmeden önce biraz daha patates salatası al. Mutfakta hiç kalmadı" dedi bana. Myra'yı kucağına almış, iki küçük eli için fazla büyük olan bir şeftaliyi kemiriyordu ama o bir şampiyon gibi şeftaliyi tutuyor, üzerine salyalarını akıtmasını umursamadan meyvenin tadını çıkarıyordu.

Bakışlarımı patates salatasına çevirdim, sonra karşıımızdaki adamlardan birinin kaseyi kapıp tabağına boşaltmasını izledim.

Agnes iç çekti. "Bir dahaki sefere daha hızlı olmalıyım." "Sorun değil." Sıkıca gülümsedim. "Zaten doyduum."

Masanın diğer ucundan yüksek sesler geldi ve odaya kimin girdiğini görmek için başımı çevirdim.

Jagger'ın yakışıklı gülümsemesi ve burbon rengi, nazik gözleriyle orada durduğunu görünce gözlerim açıldı ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Bugüne kadar, daha parlak, çok daha dostane bir ortamda çok daha iyi görünebilecekken buraya nasıl geldiğini merak ettim.

Ama yakışıklı yüzü ve mükemmel siyah saçları içindeki adamı gizliyordu. Bu adamların çoğu gibi Jagger'ın da şeytanları vardı ve sık sık kendisiyle ve rahatsız edici düşünceleriyle mücadele ediyordu.

Jagger da bu adamlardan farklı değildi. İnsanların canını yakıyor, hak edenlere travma yaşıtıyordu ve diğerlerinin çoğu gibi o da daha önce öldürmüştü.

Bu kulüpteki her erkeğe yaptığım gibi ondan da uzak durmak için yeterli olmalıydı. Ama Jagger benim gözümde farklıydı ve nedenini asla anlayamadım.

Benimleyken şefkatli ve nazikti. Beni korur, ne zaman güvene ihtiyacım olsa bana güvence verirdi. Onu bunun için severdim. O benim en iyi arkadaşımdı ve onu bir ağabey

olarak görüyordum ve ona sahip olduğum için şanslıydım.

Bazı çocuklar onu selamlarken, diğerleri g e l i ş i n d e n habersizdi ve tam gözleri benimkilerle buluşmak üzereyken düşüncelerimden sıyrıldım.

Woodrow derin sesiyle "Çare," diye seslendi ve başımı sallayarak ona baktım. "Hm?"

"Biraz daha bira. Git bize de getir," diye buyurdu.

Başımı salladım ve hepimizin oturduğu uzun tahta banktan kalktım, sonra masadaki boş bira şişelerini alıp geri çekildim. Arkamı dönmeden önce Jagger'a baktım. Gözleri benim üzerimdeydi.

Gülümsedim ve nereye gittiğimi belirtmek için şişeleri havaya kaldırdım, sonra mutfağa doğru ilerledim ve çift yönlü kapıların arkamdan kapanmasına izin verdim.

Boş şişeleri büyük çöp kutusuna attım, sonra daha fazla bira çıkarmak için soğutucuya doğru yürüdüm. Soğutucuyu yeniden doldurmak için şişeleri tezgâhın üzerine koyduğumda kapılar tekrar açıldı ve onun ayak seslerini duyunca gülümsedim.

"Daha erken gelemediğim için üzgünüm. Halletmemiz gereken işler vardı."

Hızla arkamı döndüm ve gözleriyle buluştum, uzun zaman sonra gerçek bir gülümseme ile gülümsedim.

Bana doğru bir adım atarken kollarını açtı ve ben de onun içine düşerek başımı göğsüne yasladım. "Jagger," diye nefes aldım.

"Mutlu yıllar bebeğim." Başımın tepesine bir öpücük kondurdu, sonra çenesini başımın üzerine koydu ve beni sıkıca kendine doğru çekti. "Herkes sana iyi davranıyor mu?" diye sordu sırtımı okşayarak.

Omuz silktim. Doğum günümün bir fark yaratmadığını biliyordu. "Neredeydin?"

"Charleston'da. Bir şey bırakmam ve Charleston Chapter'ı ziyaret etmem gerekiyordu.

Bunu yaptım

Seninle kutlamak için zamanında döndüm," dedi ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Döndüm ve başımı eğerek ona baktım. "Kutlama yapacak gibi hissetmiyorum. Bütün gün yemek yaptım. Eve gitmek istiyorum."

Jagger yirmi yedi yaşındaydı, tıpkı JT gibi. Ve ikisinin en iyi arkadaş olması benim şansımdı. Birlikte büyümüşlerdi ve Jagger'ın çoğu zaman JT'yi bana tercih etmesinden nefret ederdim.

Yine de onu suçlayamazdım. Kan bağı olmasa da kardeşiler. Anaokulundayken de birbirlerinin arkasını kollarlardı, şimdi kulüpte de kollamaya devam ediyorlar.

Ellerini kaldırıp yüzümü kavradı, sonra eğilip yanağımdan, tam ağzımın kenarından öptü. Beni diğer kızları öptüğü gibi öpmezdi. Çöp gibi davrandığı favori tatlı popoları vardı, ama sonunda yatağa girdiği kişi bendim.

Sarıldık, konuştuk ve sonunda uyuduk. Ama sabah olduğunda, o hep gitmişti. Bu durum beni neredeyse bir yıl önce ilk başladığında olduğu kadar rahatsız etmiyordu. Arkadaştık ve çekici bir adam olmasına rağmen ondan bu şekilde etkilenmiyordum.

Ne yazık ki.

Birkaç yıl önce göz göze geldiğim farklı bir adam vardı ve o zamandan beri ondan kurtulamadım. Bana bakmadı. Varlığımı bile fark etmedi. Fender'den aldığım tek şey buydu. Kayıtsızlığı.

"Fikrini değiştirmeme izin ver. Daha yeni geldim ve açlıktan ölüyorum. Gel benimle

otur, işim bittiğinde hâlâ gitmek istiyorsan seni eve bırakırım."
Yüzünü inceledim, sonra iç çektim. "Tamam."

Kıkırdadı ve başparmaklarıyla yanaklarımı okşadı, sonra alnıma bir öpücük kondurdu ve uzaklaşıp soğutucudan aldığım birayı aldı.

Mutfaktan çıkmak üzereydik ki kapılar açıldı ve geceleri rüyalarımnda gördüğüm adam karşımızda durdu.

Gözleri Jagger'inkilerle buluştu, sonra birdenbire dikkatini bana verdi. Fender Loveless -evet, her zaman ironik bulduğum soyadı buydu- orada durmuş bana bakıyordu, hayır, ters ters bakıyordu.

Beni ilk kez gerçekten görüyordu ve sanki en sevdiği oyuncağını ondan çalmışım gibi bana bakıyordu. Bu oyuncak onun silahıydı tabii ki.

Fender göz korkutucuydu. İri yarı biriydi ve kaslarının da yardımı olmamıştı. Woodrow'un bir altındaki Başkan Yardımcısıydı ama daha ölümcüldü ve ona bakmaktan kendimi alamıyordum.

Onu sık sık gizlice izlerdim ama gözlerinin ne renk olduğunu bir türlü anlayamazdım. Bazen koyu maviyken, diğer günlerde, bugün olduğu gibi, daha açıktı. Bir tür gri. Tarif edilemez. Saçları koyu kahverengi, neredeyse siyah ve dalgalıydı. Ellerini o kadar sık saçlarının arasında gezdirirdi ki, uçları ensesine değecek şekilde geriye doğru itilirlerdi.

Sakalı yoktu ve kesinlikle sakal bırakabilecek olmasına rağmen hiç bırakmamıştı. Çenesinde ve boynunda yara izleri varken olmazdı.

Bir keresinde bıçaklı bir adam tarafından saldırıya uğramış, çok sayıda yara izi ve neredeyse ölümünün anısı kalmıştı.

Kulüpteki kadınlar durmadan savaş yaralarından bahsetti ve içlerinden biri sakal bırakırsa ne kadar yamalı olacağından bahsettiğinde, diğer kadınlar tarafından hemen susturuldu ve ne olursa olsun yamalı sakalla yakışıklı görüneceği söylendi.

Ben o konuşmalara girmedim.

Orada öylece durduk, sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca birbirimize baktık, ama bir saniye içinde o an yok oldu.

Fender hareket etti ve Jagger beni kenara çekti, böylece onun tarafından devrilmeyecektim. Jagger başını kapıya doğru sallayarak, "Gel," diye ısrar etti.

Hareket etmeden önce orada ne kadar durduğumuzu merak ederek gözlerimi kırptım. Bakışlarım son bir kez Fender'e döndü, sonra Jagger'ı yemek odasına kadar takip ettim ve onunla birlikte daha önce oturduğum yere oturdum. Bazı adamlar masadan kalkmıştı, bu yüzden şimdi daha fazla yer vardı.

"Soğutucuyu doldurdun mu?" Woodrow sordu, ben de başımla onayladım. "Evet."

Jagger'ın tabağını doldurmasını izledim ve yemeye başladığında dizini benimkine bastırdı. "İyi misin?" diye sordu, ağzı biftek doluydu.

Ona gülümsedim ve başımı salladım, sonra elimi kalçasına koydum. Ona olabildiğince yakın olmak istiyordum. Onun varlığı sakın olmama yardımcı oluyordu. Bu yerde hayatta kalmak için buna ihtiyacım vardı.

Burası benim evim ve bildiğim tek şey olmasına rağmen, Jagger yanımda olmasaydı, hâlâ burada olacağımdan emin değildim.

ÇÖZÜM

"Şimdiden gitmek istediğine emin misin?" Agnes sordu. Myra onun kollarında uyuyordu ve gece yarısından önce beşiğinde olmayacağını biliyordum.

Bebekliğimdeki ben buydum. Babamın kollarında uyurken, o sigara ve bira içerken, tüm kardeşleri de etrafında oturmuş aynı şeyi yaparken çekilmiş fotoğraflarım vardı.

Bu büyük, kötü motorcularla çevrili sayısız fotoğrafım vardı ve hatta bir Harley üzerinde otururken benim için çok büyük bir kask taktığım fotoğraflar bile vardı.

Bu durum ben konuşacak ve bir fotoğrafta yer almak istemediğimde hayır diyecek yaşa gelene kadar devam etti. Myra da aynı şekilde birçok fotoğrafta yer aldı, ancak erkekler tarafından tutulmak yerine, her zaman Agnes'in kollarındaydı.

"Evet, eminim. Yorgunum ve Alistair'e yarın sabah erkenden gelip rafları doldurmaya yardım edeceğime söz verdim."

Üç yılı aşkın bir süredir Alistair'in marketinde çalışıyordum ve bu işi seviyordum. Aklımı kulüpten uzaklaştırıyor ve günde birkaç saat normal olmamı sağlıyordu. Haftanın beş günü orada çalışıyordum ve bazen Alistair'in bana ihtiyacı olduğunda hafta sonları da oraya gidiyordum.

İşimi seviyordum ve bir gün kendi dairemi almak için para biriktiriyordum. Woodrow evden ayrılmamdan nefret etse bile.

Sadece bir alana ihtiyacım vardı. Sadece düşüncelerim ve kitaplarımla baş başa vakit geçirebileceğim kendime ait bir yer. Tanrım, kitapları severdim. Ama istediğim kadar sık kitap okuyamıyordum.

"Jagger seni eve bırakacak mı?" Agnes sordu, ben de başımı salladım. "Dışarıda bekliyor."

"Tamam. Bizi beklemeyin. Eve geç geleceğiz."

Hiç değilse. Bütün gece burada kalmaları mümkündü. Zavallı Myra'nın lanet bir yatağa ihtiyacı vardı. Ama bunu Agnes'e söylemeyecektim. Kızı için en iyisinin ne olduğunu o biliyordu ve benim söz hakkım yoktu.

Myra'yı uyandırmadan başından öptüm, sonra üyelerin çoğunun yanından geçerek çıkışa doğru yöneldim.

Beni kabul etmediler ve dışarı çıktığımda park yerinde Jagger'ı aradım.

Önünde ve bacaklarının arasında bir kızla birlikte bisikletine yaslanmıştı. Onlar öpüşürken elleri kızın kışındaydı ve onlara yaklaştığımda boğazımı temizlemeden önce bir saniye bekledim.

Jagger öpüşmeyi kesti ve bana baktı, sonra sırtıttı ve bakışlarını kıza çevirdi. Adı Tasha'ydı.

"Üzgünüm bebeğim, gitme vakti."

"Peki ya oral seksin ne olacak?" Tasha suratını asarak sordu.

"Başka zaman." Onu kenara itti ve elini bana uzattı, Tasha arkasını döndüğünde iğrenmiş bir ifadeyle bana baktı.

Ona sıkı bir gülümseme verdim. "Özür dilerim," dedim sessizce, Jagger'ın ona karşı davranışları nedeniyle gerçekten özür diliyordum. Ona bu şekilde davranılması benim

suçum değildi ve hatta

Bu erkeklerin bu kulüpteki kadınlara davranış biçimlerini değiştirmek ve onlara yardım etmek isteseydim, hiç şansım yoktu.

Öte yandan, Tasha ve diğer tüm kadınlar buraya ne için geldiklerini çok iyi biliyorlardı. Burada olmak istiyorlardı ve yargılamasam da onları durdurmayacak ya da psikopat suçlular olmayan erkeklerle ne kadar daha iyi olacaklarını söylemeyecektim.

Tasha içini çekti ve kulüp binasına doğru koşmaya başladı, ben de dudaklarımı büzerek Jagger'ın yüzünü inceledim. "Yüzünün her yerinde dudak parlatıcısı var."

Kıkırdadı ve elinin tersiyle ağzını sildi, sonra tekrar bana uzandı, bu sefer dirseğimden tutup beni kendine çekti. "Bu gece kalmamı ister misin?" diye sordu, kollarını belime doladı ve beni kendine yakın tuttu.

Omuz silktim. "Kalıp çocuklarla birlikte olmak istemiyor musun? Bütün gün yoktun."

"Evet ve çok yorgunum. Biraz uyumam lazım." Beni dikkatle izledi ve ben "Bu gece sana kollarımda ihtiyacım var. Fender bir kez daha planımıza karşı geldi ve Charleston'da lanet bir çeteyle iş yapmaya karar verdi. Kafamdan bazı şeyleri atmam lazım."

Bu iki şeyden biri demekti. Ya yumruk yumruğa kavga etmişler ya da birini öldürmüşler. Umarım ikincisi değildir.

Derin bir nefes aldım ve uzanıp yüzünü avuçladım, sonra başımı bir yana eğerek hafifçe gülümsedim. "Tamam. Yarın erken kalkmak zorundayım, bu yüzden bütün gece konuşarak uyanık kalamam."

Sırıttı. "Sorun değil. Sen sadece ihtiyacın olduğunda uyu."

On dakika sonra Woodrow'un evine vardık ve Jagger bisikletini garaj yolunda bıraktı. İçeri girip üst kata çıktık ve o yatakta rahat ederken ben de dişlerimi fırçalamak ve uyku tişörtümü giymek için banyoya girdim.

Diş fırçamı bırakıp yüzümü yıkadıktan sonra aynada kendime baktım. Anneme çok benziyordum. Aynı yüz yapısına, aynı elmacık kemiklerine sahiptim. Dolgun dudaklarım vardı, ama odaklandığımda onları çiğnemeyi severdim, bu da genellikle küçük morluklar bırakırdı. Bir ya da iki gün sonra geçerlerdi, yani endişelenecek bir şey yoktu.

Annemle aynı düz burna sahiptim. En azından bendeki fotoğraflarında onunki düz görünüyordu. Gözlerimizin şekli aynıydı, sadece renkleri farklıydı.

Görünüşe göre babamın genleri nasıl göründüğüm konusunda söz sahibi olmak istiyordu, ama çok geç kalmış olmalıydı çünkü ondan aldığım tek şey kahverengi bir gözdü. Tek. Çünkü diğer gözüm maviydi, tıpkı anneminki gibi. Bende heterokromi vardı, yani iki farklı renkte gözüm vardı. Bu beni hiç rahatsız etmedi. Aksine, kendimi özel ve güçlü hissetmemi sağladı. Özellikle de küçükken.

Cildim yıkandıktan sonra kurumayı sevdiği için yüzüme krem sürdüm ve uzun, kahverengi saçlarımı at kuyruğu yaptıktan sonra bağladım ve sırtımdan aşağı sarkmasına izin verdim.

Kendime son bir kez baktım, sonra ışıkları kapattım ve yatak odama doğru yürüdüm.

Jagger gömleksizdi ve yorganın altındaydı; gözleri benimkilerle buluştuğunda gülümsedi ve yanındaki yeri okşadı. "Yeterince uzun sürdü."

Yatak odasının ışıklarını kapattım ve yatağa doğru yürüyüp yorganın altına girdim.

onları kaldırırken.

Kot pantolonundan da kurtulmuştu ve bacaklarımız birbirine değdiğinde teninin sıcaklığını benimkine karşı hissettim.

"Üşümüştün," dedi beni kendine doğru çekerek.

"Biraz. Yakında ısınacağım," diye söz verdim ona.

Yüzümü ona dönmek için yan döndüm ve başımı yaslayabilmem için sağ kolunu yastığımın altına soktu. Diğer eli sağ kalçamın etrafında kıvrıldı ve kasıklarını benimkilere değdirene kadar kalçalarının üzerinden çekti. Jagger bana Tasha'ya ya da diğer kızlara verdiği tepkiyi vermiyordu ve bu benim için sorun değildi. O benim en iyi arkadaşımdı ve onu kaybedemezdim. Aptalca bir karar verip onunla yattıktan sonra olmazdı. Bunun sonu iyi olmazdı. En azından benim için.

Elini kalçama götürdü, sonra belime, popomun hemen üstüne koydu.

Bu rahattı. Bildiğimiz buydu. Birbirimize karşı şefkatliydik ama asla çizgiyi aşmadık. Bunu düşünmeye bile cesaret edemedim.

"Şimdi sana Charleston'da olanları anlatabilir miyim?"

Elimi karnına koydum ve başımı salladım. "Elbette."

Bana her şeyi anlatırdı, sanki ben onun terapistiymişim gibi. Dinlerdim ama asla yargılamazdım ve benden ne zaman tavsiye istese, ona vermek için elimden geleni yapardım.

Başlangıçta zorlandım, özellikle de bana öldürdüğü insanları ve onları nasıl öldürdüğünü anlattığında. Cinayet işleyen birine yaptığının doğru olduğuna dair nasıl güvence verebilirdim?

Sonra tekrar, bu bizim hayatımızdı. O bir kanun kaçağıydı, ben de bir kanun kaçağının kızıydım. Tek fark... o bu hayatı seçti. Ben seçmedim.

"Fender'in ne tür bir çılgın orospu çocuğu olduğunu biliyorsun," diye başladı. Hızlıca başımı salladım, sonra devam etti. "Motorlarımızın yanında durmuş, Dalton'un onlara getirdiğimiz silahların parasını vermesini bekliyorduk ve biz beklerken birkaç piç bize bağırmaya başladı. Başta onları görmezden geldik ama bize yaklaştıklarında dövmelerini fark ettik. Dövmeler Brennen'a aitti ve biz şövalyelerin o orospu çocukları hakkında ne düşündüğünü biliyorsunuz."

Konuşurken onu dikkatle izledim. Başımı sallayıp ona katılmamı bekliyordu ve bu kulübün düşmanları hakkında çok şey bilmeme rağmen Brennen adında birini hiç duymamıştım.

Yine de başımı salladım ve devam etmesini bekledim.

"Onların lanet mülkündeydik ve Fender'in bunu bildiğinden neredeyse eminim. Gitmeye hazırdım ama Fender kılını bile kıpırdatmadı. Yerinde durarak onları kışkırttı ve bıçaklarını doğrudan bize doğrultarak üzerimize gelmeye başladılar." Bu birini öldürmek için yeterli bir sebep miydi? Bundan sonra ne olduğunu duymaktan korkuyordum.

Öldürdüğü insanlar listesine bir kişi daha eklemesini istemiyordum. Kaza ya da değil, Yirmi yedi yaşındaki bir adam için zaten çok fazla kişi vardı.

Vücudum gerilirken alt dudacağımı emdim, sonucun ne olduğunu duymaya hazır değildim.

Jagger iç çekti. "Onlara silahımı çektim ama ilk ateş eden Fender oldu. Biz

onları öldürmedi."

Üzerime bir rahatlama çöktü ve vücudum gevşedi.

"Ama sanırım içlerinden birini kritik bir durumda bıraktık. Onlar destek çağırmadan önce tam zamanında ayrıldık. Sana yemin ederim Remi, Fender bir gün o aptal oyunlarıyla beni öldürtecek."

"O zaman neden hep onunla gidiyorsun?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu adam tam bir manyak. Daha büyük ve daha güçlü olmanın tek yolu onun yolundan gitmektir. Ben çılgın bir orospu çocuğuyum ama Fender bunu bir adım öteye taşıyor."

Onun düşünce tarzına karşı kafamı sallamak istedim. Ama yine de hiç şaşırmadım. Acımasız Şövalyeler MC'deki tüm erkekler psikopattı. Başka mantıklı bir açıklaması yoktu.

İçlerinden en azından biri, Jagger, bana farklı davranacak kadar beni sevdiği için minnettardım. Onun karanlık hikâyeleriyle uğraşmak zorunda kaldım ve karşılığında onunla bu bağı kurdum. Bu benim için yeterince iyiydi. Ve evet, bunun kulağa ne kadar çılgınca geldiğinin farkındaydım.

"Yani yaralanmadın mı?" Sesim sakın bir şekilde sordum.

"Bir çizik bile yok," dedi sırtarak, sonra eğilip alnıma bir öpücük kondurdu. "Doğum günün nasıl geçti?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," dedim ona. "Seni özledim ve şimdi burada benimlesin."

"Mumlarınızı üflerken bunu mu dilediniz?"

Hiç mum yoktu. Yine de bilmesine gerek yoktu. Gülümsedim. "Evet."

Başparmağını çenemde gezdirirken dudakları kıvrıldı. "Ben de seni özledim. Beni bir kez daha dinlediğin için teşekkür ederim. Hayatta olup biten her şeyle başa çıkmaya gerçekten yardımcı oluyor."

"Senin için her zaman burada olduğumu biliyorsun Jagger." "Biliyorum. Ben de her zaman senin için buradayım bebeğim."

Arkadaşlığımız ne kadar alışılmadık olursa olsun, hiç arkadaşım olmamasındansa ona sahip olduğum için şanslıydım.

Üzerime bir yorgunluk dalgası çöktü ve esnerken gözlerimi kapattım. "Artık gerçekten uyumalıyım. Yarın geç kalmak istemiyorum."

Jagger beni kendine çekti, ben de yüzümü onun göğsüne gömdüm. "İyi geceler, Remi. Bir şeye ihtiyacın olursa beni uyandır."

Gülümsedim. "Tamam. İyi geceler, Jagger."

"Ve mutlu yıllar," diye fısıldadı saçlarıma, ben uykuya dalmadan hemen önce.

ÇÖZÜM

İşteyken günlerim daha hızlı geçiyordu. Bazı müşteriler her zaman dostça davranmasa da, ruh halimi bozmalarına izin vermedim. Dün gece yeni bir kitap okumaya başlamıştım ve bugün rafları yerleştirirken tek düşünebildiğim buydu.

Planım vardiyamdan sonra doğruca eve gitmekti ama Agnes ve Myra'ya merhaba demek için kulüp binasına uğramaya karar verdim. Perşembe günüydü ve etrafta pek erkek yoktu, ama olanlar da oturma odasında büyük bir dağınıklık bırakmıştı, ben de Agnes'in ortalığı temizlemesine yardım ettim.

Burnumu kıvırdım ve yoğun, asidik bir koku bana çarptığında arkamı döndüm. "Yüce Tanrım," diye mırıldandım, deri koltuğun yanındaki kustumuk birikintisine bakmaya cesaret ettim.

Bunun için kaydolmamıştım. Sadece yardımcı olmak istemiştım, onun yerine birinin kahvaltısını yerden silmek zorunda kaldım.

İçimi çektim ve kağıt havlu almak için mutfığa yöneldim ve kapıları itip açtığımda, eğlenen bir sırtıyla karşılaştım.

JT karşımda duruyordu ve söyleyeceklerini duymaktan şimdiden korkuyordum. "Merhaba JT," dedim sıkı bir gülümsemeyle, yüzümdeki sıkıntıyı görmesine izin vermeyerek.

Sırtışı aptalca bir sırtışa dönüştü. "Bu akşam ne kadar kıbarız, değil mi?" diye alay ederek başını yana eğdi. "Sana Saray'da ihtiyacım var," dedi ve beni şaşırttı.

Saray mı? Neden bana orada ihtiyacı olsun ki?

Ona doğru dönerken kaşlarımı çatmıştım. "Oraya girmeme izin yok," dedim ve o da anladı.

The Palace, Ruthless Knights MC'ye ait bir striptiz kulübüydü. Woodrow oraya adım atmama izin verilmediğini açıkça belirtmişti, zaten bunu hiç istememiştım.

Dudaklarını büzdü. "Sence umurumda mı? Bazı şeyleri çözmen gerekiyor." "Tam olarak neyi?" diye sordum. Şimdi ilgimi çekmişti.

"Evrak işleri. Birisi ofisi yağmalamış."

"Oradaki kızlardan biri yapamaz mı? Gerçekten oraya girmeme izin yok."

"Kızlar çalışıyor. Sen gidip o yaşlı piç Alistair için çalışırken bize para kazandırıyorlar. Bu lanet kulübe sadakat gösterip bizim için çalışmanın zamanı geldi."

Sanki hiçbir değerim yokmuş gibi beni küçümseyerek konuşmasından nefret ederek gerildim. "Woodrow buna izin vermez."

"Ve sana az önce söyledim, sevgilim, umurumda değil. Kıçını dışarı çıkar," diye emretti.

Bu ses tonuyla bana bir bok yaptıramazdı. Başımı salladım. "Üzgünüm, Agnes'in bazılarınızın bıraktığı pisliği temizlemesine yardım etmekle meşgulüm."

"Bunu kendisi halledecektir."

İçimi çektim. "En azından beni nereye götüreceğini söyleyebilir misin? Çünkü bu konuda mutlu olmayacağını biliyorum."

"Evet, her neyse. Git," dedi ve başını kapiya doğru salladı.

Yanından geçerken, "Başın belaya girecek," diye mırıldandım ve sanki söylediklerim o kadar komikmiş gibi karnını tutarak sert bir kahkaha attı.

Bana kask taktırdı, sonra da bisikletiyle Saray'a gittik. Bu adamlar

Yolda çok dikkatli değildik ve hızlanma şekli iki yumruğumla kesiğini sıkıca kavramama neden oldu.

Sık sık motorların arkasına binerdim ama JT'nin gerçekten bir çentik atması gerekiyordu. Sadece bizi değil, yoldaki diğer insanları da tehlikeye atıyordu.

Sonucun iyi olmasını diledim ve striptiz kulübünün önüne park ettiğinde, yaşamama izin verdiği için oradaki sorumlu her kimse ona teşekkür ettim.

Harley'den indiğimde bacaklarım titriyordu ve park yerine baktıktan sonra kulüpteki tüm erkeklerin Perşembe gecelerini nerede geçirdiklerini anladım.

"Arka taraftan giriyoruz," dedi JT, sanki bunun bir önemi varmış gibi. Burada olmamam gerekiyordu.

Onu binanın etrafında takip ettim ve bir şifre girmesini izledim, sonra kapıyı açtı ve kenara çekildi. İçeri girdim ve geniş koridora baktım ve gözleriyle tekrar karşılaştığımda, "Gerçekten buraya hiç gelmedin mi?" dedi.

Başımı salladım. "Buna izin yok," diye hatırlattım.

Bana inanmadı. Ya da gerçekten umursamadı. Her iki durumda da Woodrow mutlu olmayacaktı.

Bir dizi merdivene doğru devam ettik ve bir kat yukarı çıkarken kırmızı bir kapının önünde durdu. Nerede olduğumuza dair hiçbir fikrim yoktu. Muhtemelen sahne arkasındaydık. Striptiz kulüplerinin kulisleri var mıydı ki?

Kapıyı açtı ve beni büyük, penceresiz bir oda karşıladı. Viski ve puro kokuyordu ve koyu kırmızı halı neredeyse her yere serilmiş kâğıt parçalarıyla gizlenmişti.

Büyük, karanlık bir masa, deri bir sandalye ve arkasında iki kitap rafı vardı ve karşılıklı iki duvarda çıplak kadınların büyük baskıları vardı.

Dönüp JT'ye baktım, bir kez daha bana sırtıyordu. Tanrım, hiç durdu mu? Yaşlandıkça yüzü daha da aptallaşıyordu.

"Şimdi ne olacak?"

"Her şeyi toplayacak ve tüm dosyaları yeniden düzenleyeceksiniz. Evraklar tarihlendirilmiş ve numaralandırılmıştır. Çok uzun sürmez."

Kaşlarımı kaldırdım. Bu odayı bir kasırga vurmuş gibi görünüyordu.

Nereden başlayacağımı bulmaya çalışarak tekrar etrafıma bakındım ve başka bir soru sormak isterken JT tek kelime etmeden odadan çıktı.

Kapıyı kapattı ve ben de derin bir iç çektim. *Pislik herif.*

Woodrow'a beni nereye götürdüğüne dair mesaj atmadığını bildiğimden, telefonumu çıkardım ve ona hızlıca bir mesaj gönderdim.

JT beni The Palace'a götürdü. Ona buraya giremeyeceğimi söyledim ama o ısrar etti.

Evrakları düzenlemem gerektiğini söyledi.

Telefonumu kilitledikten sonra masanın üzerine koydum, ardından yere diz çökerek kâğıtları toplamaya başladım.

Bu gece başka planlarım vardı. Yatağıma uzanıp kitap okumak istiyordum. Bunun yerine, beni çalıştıran ve işi doğru yapıp yapmadığımı kontrol etmek için bile kalmayan JT tarafından rehin tutuluyordum.

Neredeyse bir saattir yerdeydim ve yaklaşık yirmi dosyayı düzenlemeyi başarmıştım. Sadece onları raflara geri koymam gerekiyordu ama onu da her bir kâğıdı doğru yığına yerleştirdikten sonra yapacaktım.

Woodrow mesajıma cevap vermemiştı ve başka şeylerle meşgul olduğu anlaşılıyordu. Ofisin dışında ayak sesleri duydum ve JT'nin buraya gelip beni ne kadar yavaş olduğu konusunda yargılaması için kendimi hazırladım. Ama değildim. Ama bana yavaş olduğu mu düşündürebilirdi. Kapı açıldı ama JT'nin aptal sırtışıyla karşılaşmadım. Fender kapının girişinde duruyordu, iri vücudu çerçeveyi dolduruyordu. Ona baktım, hareket edemiyordum. Bu durumdan nefret ediyordum.

O etrafımdayken kendimi küçük hissediyordum.

Ve ben onu her zaman fark etsem de, o benim varlığımı ancak bir hafta sonra kabul etmeye başladı.

önce.

Etrafımdaki manzarayı inceledi ve gözlerindeki şaşkınlığı gördüm. Bakmadı.

Bu konuda mutluyum.

"Beni buraya J-JT götürdü," diye açıkladım ve sözlerim karşısında kaşlarının daha da çatılmasını izledim. Kahretsin, bunu daha iyi hale getiremiyordum.

"Woodrow burada olduğu mu biliyor. Henüz mesajımı okumadı ama-" "Dışarı."

Kaşlarımı çattım. *Kahretsin.*

Etrafta koşuşturdum ve henüz doğru yığına bulamadığım kağıtları topladım ve ayağa kalktıktan sonra onları masanın üzerine koydum ve telefonuma uzanıp onu arka cebime geri ittim.

Buraya girmeme izin verilmediğini biliyordu ve beni eve gönderecekti. Kulüp binasından çok uzakta değildik ama oraya yürümek biraz zaman alacaktı. Ayrıca dışarısı karanlıktı ve ben gece eve yalnız yürümekten hoşlanan biri değildim.

"Woodrow'u aramalıyım."

"Neden buradasın?" diye sordu, sesi sertti.

Gözlerimi kocaman açarak yüzüne baktım. "Az önce sana söyledim. JT beni buraya getirdi ve-"

"Ne dediğinizi duydum. Kastettiğim bu değildi. Burada olmamanız gerekiyordu."

"Biliyorum. I-" Kafam karışmıştı. "Özür dilerim."

Bana kaşlarını kaldırdı. "Üzgün olsan iyi edersin. Prez seni burada istemiyor ve sen hâlâ onun emirlerini görmezden geliyorsun. Amcana saygısızlık etmemen gerektiğini şimdiye kadar öğrenmiştindir diye düşündüm."

Şikayet etmemek için yanağımın içini ısırdım. Bu yüzden mi kızgındı? Tanrım, bu adamlar birbirlerinin gözünde hiç yanlış yapamazlardı.

"Ben gelmek istemedim. Beni JT zorladı." Sakindim ama içimden bağırmak geliyordu.

"Ona hayır dedin mi?"

Beni manipüle etmeye çalışmasına şaşırarak ağızımı açtım. Aklımı çelmesine izin vermeyecektim. "Evet! Birçok kez."

"Yine de buradasın."

Bu konuda onunla kavga etmeye hazırdım ama söyleyeceğim hiçbir şeyin hikâyesinin

benim tarafıma inanmasını sağlayamayacağını hemen anladım. Her halükarda JT'nin tarafında olmayı seçecekti.

İçimi çektim ve avucumu alnıma bastırarak bir an için gözlerimi kapattım. "Özür dilerim. Burada olmamalıydım. Gideceğim."

Etrafindan dolaştım ama kolumdan tutunca hemen durdum ve

Tam önünde durmam için beni geri çekti.

Ona bakmak için başımı arkaya yatırdım ve gözlerini bana dikerken burun delikleri alevlendi. "Peki eve tam olarak nasıl gitmeyi planlıyorsun, tatlı kız?"

Fender gibi bir adamın tatlı kelimesini kullanması kulağa pek hoş gelmiyordu. Söylediğinde kulağa aşağılayıcı geliyordu. Aşağılayıcı. Artık bir kız değildim. Uzun zamandır da değildim.

Sertçe yutkundum. Bu adam daha belirsiz olabilir miydi? "Gitmemi istediğini sanıyordum."

"Gitmeni istiyorum. Ama yalnız değil. Seni ben götürüleceğim."

"Hayır, teşekkür ederim." Kelimeleri düşünmeden ağzımdan kaçırdım. Dudaklarım aralandı ve gözlerinde uğursuz bir şey parladı.

Buradan sürüklenerek götürülmeye hazırdım çünkü benim saçmalıklarımınla işi bitmişti, ama sonra kalbimin sarhoş bir kelebek gibi çırpınmasına neden olan en beklenmedik, en güzel şey oldu.

Fender güldü. Tüm kalbiyle.

FENDER

O buraya ait değildi.

Striptizcilere yakın bir yerde olmasa bile, Remedy'nin bu yerde olduğu düşüncesi bana doğru gelmedi.

Çok masumdu ve bu yer onun saf ruhunu mahvedecekti. JT ölü bir orospu çocuğuydu.

Kim olduğu fark etmezdi -kardeşi olsun ya da olmasın- Remedy'nin evde ve güvende olduğundan emin olduktan sonra o pisliği öldürecekdim.

Bu gece buraya kızlardan biri tarafından emilmek için geldim. Biraz buhar çıkarmak ve belki de sikime binmelerine izin vermek için.

Stresli bir hafta geçiriyordum ve ihtiyacım olan son şey Woodrow'un yeğeninin lanet Saray'da olduğunu öğrenmesiyle uğraşmaktı.

Herkesin şansına, Woodrow şehir dışındaydı ve Wilmington'a yakın bir yerde değildi ve Remedy'yi onun burada olduğunu bilmeden eve götürmek için yeterli zamanım vardı.

Tabii ona nerede olduğunu söylememişse. Remedy akıllı bir kızdı ama bu onun en iyi hamlesi değildi.

"Telefonunu bana ver," diye talep ettim, elimi aramızda tutarak.

Bakışları düştü, kaşları çatıldı. Bunu bir kez daha yaparsa çıldırırdım.

"Remedy." Sakince adını söyledim ve o farklı renkteki gözler tekrar bana baktı.

"Kendimi tekrar etmeyeceğim."

Sanki beni test etmeye hazırmış gibi beni inceledi. Bu büyük bir hata olurdu ve o da bunu biliyordu.

Ona seslendim, sabırsızlığım artıyordu.

Alt dudağını emdi, sonra telefonunu çıkarmak için arkasına uzandı. Benim söylememe gerek kalmadan kilidi açmayı biliyordu, sonra telefonu elime tutuşturdu.

Parmaklarımı etrafında kıvırdım ve mesajlaşma uygulamasını aramaya başladım ve bulduğumda Woodrow'un sohbetine dokundum.

Mesajı henüz görmemişti ve ben de hemen sildim. Buraya sürüklenmesinin onun hatası olmadığını biliyordum ve Woodrow'un bu yüzden onu azarlamayacağından emin olmak istiyordum. Onu buraya getirmek JT'nin hatasıydı ve onunla daha sonra ilgilenecektim.

Telefonunu geri vermeden önce, kimlerle mesajlaştığını görmek için rehberine göz attım.

Woodrow, Agnes, Alistair, Jagger.

Başka sohbet yoktu. Kahretsin, bu kızın daha fazla dışarı çıkması gerekiyordu. Arkadaş edinmeye izni vardı. Ama görünüşe göre, hiç arkadaşı olsun istemiyordu. Benim için fark etmezdi zaten.

Başparmağımı ekrana bastırarak Jagger'ın sohbetini açtım ve Remedy hemen itiraz etti.

"Mesajlarımı öylece okuyamazsın," diye tıslayarak telefonunu elimden almaya çalıştı.

Kolumu ondan uzak tutmak için kaldırdım ve kaşlarımı kaldırarak onu uyardım. "Ne istersem onu yaparım, tatlı kız. Bunu unutma."

Sözlerimle onu şaşkına çevirmiştım. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve başını başka yöne çevirerek nefesinin altında bir şeyler mırıldandı.

"Neydi o?" Ona bakarak alay ettim.

Tek kelime etmedi. Bana baktı, sonra bakışlarını yere çevirdi. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Telefonun ekranına tekrar baktım ve son konuşmalarının nerede başladığını görmek için yukarı kaydıldım.

Yakındılar ama sevişmediklerini biliyordum. Jagger lanet bir psikopattı ve onu bu şekilde mahvetmesine izin vermesine imkân yoktu.

O da diğer erkekler kadar sevişmeyi severdi ve kulüpteki kadınlarımıza karşı pek de iyi davranmazdı. Ama Remedy ile bambaşka biriydi.

Nedenini kim bilir.

O özel değildi.

Aklımdan geçenler yüzünden çenem gerildi ve vücudum kaskatı kesildi. Remedy özelden de öteydi. Onu hiç tanımadığımı düşündüğünü biliyordum ama bir süredir gözlerim onun üzerindeydi.

Ona bakıp izlediğimi hiç belli etmedim ama her fırsat bulduğumda gözlerim onun üzerindeydi.

Varlığım onu rahatsız ettiği için bakışlarıma aldırmıyordu ama ne zaman odada olsam gözlerini benden ayırmıyordu.

Ben lanet bir adamdım. Benden etkilendiğini biliyordum. Sorun şu ki, eğer bana yaklaşmasına izin verirsem, bu benim sonum olurdu.

Remedy'ninki kadar saf bir ruh benim gibi bir adam tarafından dokunulup mahvedilmemeli. Onu mahvederdim. Zihinsel ve fiziksel olarak. Ve hiç pişmanlık duymazdım.

Telefonunu ona geri vermeden önce, ismimin o ekranda olması gerektiğine karar verdim. Yeni bir kişi oluşturdum ve numaramı girdim, onun numarasını da almak için telefonumu aradım, sonra telefonu ona geri verdim. "Bir daha JT böyle bir şey yaparsa beni ara." Benimle konuşmasını sağlamak için tembelce bir bahaneydi.

Telefonunu bir kenara koyarken hiçbir şey söylemedi, sonra tekrar bana baktı ve o güzel gözlerini görmeme izin verdi.

Kafa karışıklığıyla doluydular ama aynı zamanda ilgisini de çekmişti. Dikkatimi çekmekten hoşlanıyordu ve ben de bunu kendi yararına kullanma fikrinden hoşlanmaya başlamıştım.

Hasta orospu çocuğu.

Elimi kaldırdım ve parmak boğumlarımı çenesinde gezdirdim, sonra parmaklarımı çenesinin altına yerleştirerek gözlerini benimkilerde tutmasını sağladım. "Sen hiç burada değildin. Seni eve götüreceğim ve Woodrow yarın sabah döndüğünde bu gece hakkında tek kelime etmeyeceksin. Anladın mı?"

Yavaşça başını salladı. Yüzünde bir rahatlama vardı. JT'nin yerine bok yiyen kişinin kendisi olacağını biliyordu.

"Güzel."

Bu durumu pişman olacağım bir şeye dönüştürmeden önce bir adım geri attım. I

kapıya doğru ilerledi ve kapıyı açtı, sonra onun koridora çıkmasını bekledi.

Onu önümde yürüttüm ve arka kapıya geldiğimizde kapıyı iterek açtım ve dışarı çıktığımızda arkamdan kapattım.

"Şurada," dedim, başımla otoparkı işaret ederek.

Onu yönlendirmek için elimi sırtının alt kısmına bastırdım ve bisikletime ulaştığımızda ona kaskımı uzattım.

Onu taktı, sonra arkaya tırmanmadan önce benim bisiklete binmemi bekledi. "Sıkı tutun," dedim ama o ne yapacağını çok iyi biliyordu. Kollarını sardı belime doladı ve iki yumruğuyla kesiğimi kavradı.

Göğüsleri sırtıma bastırıyordu ve bacaklarının arasındaki sıcaklığı hissediyordum. Vücudu mükemmeldi ve eğer şu anda hayatımı mahvetmek isteseydim, onu tam burada bisikletimin üzerinde becerirdim.

Bu lanet düşünceleri aklımdan çıkarmam gerekiyordu. Remedy Sloane'un beni mahvetmesine izin veremezdim.

ÇÖZÜM

Fender'in motorunun arkasında oturduğumdan beri düşündüğüm başka bir şey yoktu. Bacaklarım titremeye başlamıştı ama JT'nin bisikletinin arkasında yaptığım sürüşle aynı sebepten değil.

O akşamdan bu yana birkaç gün geçti ve Woodrow benim Saray'da olduğumu öğrenmemişti. Neyse ki Fender, Woodrow'a gönderdiğim mesajı silecek kadar akıllıydı.

Bunu neden yaptığını merak ediyordum çünkü bıçağa doğru koşmama ve Woodrow'un striptiz kulübüne gittiğim için bana kızmasına izin verebilirdi.

Beni bundan korumaya karar verdi ve bunun hakkında düşündükçe teorilerim daha da saçma bir hal aldı. Böylece, bunu beni korumak için değil, bir şey yapmaya karar verdiğinde bunu yapabilecek güce sahip olduğunu ortaya koymak için yaptığı sonucuna vardım.

Telefonumu alıp mesajı silmek, sonra Jagger'ın sohbetini okumak ve nihayetinde ben istemeden ya da talep etmeden numarasını telefonuma yüklemek gibi.

Kimi kandırıyordum ki?

Numarasını istiyordum ve içten içe JT'nin benimle dalga geçeceği bir an gelmesini umuyordum, böylece Fender'in yardımına ihtiyacım olduğunda onu arama teklifini kabul edebilecektim.

Sırf onun numarasını çevirmek için kendimi böyle bir duruma sokmayı bile düşündüm.

Aptalca ve safçaydı ve bir gün Fender'in beni göreceğine dair umutlanıyordum.

Gerçekten görecekti.

Benimle hiç ilgilenmedi. Sadece nazik davranmaya ve beni o gece striptiz kulübünden çıkarmaya karar verdi ve o zamandan beri beni görmezden gelmeye devam etti.

"Kaşlarını çatman hoşuma gitmiyor. Bir sorun mu var tatlım?" Iris, kendim için bir kase yoğurt ve meyve hazırladığım mutfaka geldiğinde sordu.

Bakışlarımı kaldırdım ve ona baktım. Sıkıca gülümsedim. "Hayır, her şey yolunda. Sadece uzun bir iş gününden sonra acıktım."

"Hafta sonu olması iyi bir şey, değil mi?"

Başımı salladım ve atıştırmalıklarına geri döndüm.

"Bu gece bundan daha fazlasını yiyecek misin?" diye sordu, yoğurduma burnunu kıvrarak.

"Tabii ki. Sadece şu anda küçük bir şeye ihtiyacım var. Agnes biftek almak için markete gitti. Bunu kaçırmayacağım," diye gülümseyerek ona söz verdim.

"Güzel. Açlıktan ölmeni istemem. Bazen yemek sırasında seni izliyorum. Yeterince yemiyorsun."

Yemek yedim. Çok yedim, sadece kimsenin önünde pek yemedim.

Daha dün öğle yemeğinde markette kendim için yaptığım sandviçi yedim, sonra bunun yeterli olmadığına karar verdim ve McDonalds'a gittim. İki hamburger ve altı parçalı nugget artı patates kızartması yedim.

O kadar abur cubur yediğimde sık sık midem bulanırdı ama bu beni iyi hissettirirdi.

Paramı bu şekilde harcamayı severdim. Abur cubur ve kitaplara.

Hayatta başka neye ihtiyaç vardı?

"Gözüm üzerinde olacak, tatlım. Bu gece yiyeceksin."

Dudaklarımı büzdüm ve tartışmak yerine sadece başımı sallamaya karar verdim. Bu beni hiçbir yere götürmezdi zaten. Yaşlı kadınlardan herhangi biriyle tartışmak anlamsızdı.

Yemeğime geri döndüm ve üzerine kırılmış fındık ekleyerek bitirdim, sonra bir kaşık aldım ve yemek için büyük masaya doğru yürüdüm.

Etrafta sadece birkaç üye vardı ama kulüp binası gecenin sonuna kadar dolacaktı. Cuma günüydü ve buralarda işler genellikle hararetle ve çılgınca olurdu.

Akşam yemeğini yemeye, sonra da eve dönüp bitirmek için sabırsızlandığım o kitabı okumaya hazırdım.

Ağızma bir kaşık yoğurt attığımda iri bir el at kuyruğumu tuttu ve başımı arkaya yatırana kadar çekti.

JT bana sırtıyordu ve neredeyse ağızındaki yaban mersiniyle boğuluyordum.

"Saçlarını böyle yapmanı seviyorum. Bir kadını arkadan becerirken onu kontrol etmeyi çok daha kolay hale getiriyor."

Bunu bilmeme gerek yoktu. Tanrım, neden son zamanlarda bana bu kadar takmıştı?

Yutkundum ve arkama uzanarak at kuyruğumu yavaşça tuttuğu yerden çektim ve nihayet serbest kaldığımda banktan kalkıp kasemi aldım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu eğlenerek.

Senden uzakta, demek istedim ama bu sadece bana karşı davranışını daha da kötüleştirirdi.

"Balı unuttum," diye yalan söyledim, annesinin olduğu mutfağa geri dönmek için bir bahaneye ihtiyacım vardı. Ona ne yapması gerektiğini hiç söylememişti ama yine de bir gün beni yalnız bırakmasını söyleyeceğine dair umudum vardı.

"Sorun değil. Sen zaten yeterince tatlısın." Yüzümün yan tarafını kavradı ve eğildi, dudakları benimkini hedefliyordu, ama hızla geri döndüm ve boğazımı temizledim.

"Ben-" Ona bu kadar yaklaşmasını istemediğimi söylemek için doğru kelimeleri bulmaya çalıştım ama konuşmayı başarsam bile beni dinlemedi.

JT'nin arkasından biri odaya girdi ve bu durumdan kurtulmama yardım edebilecek biri olduğunu umdum.

Jagger'ın yüzünü gördüğümde içimi bir rahatlama kapladı. "Neden korkuyor?" diye sordu, sesi sertti.

JT ona döndü ve kıkırdadı. "Korkmuyor. Sadece biraz utangaç. Tam da kadınlarımdan hoşlandığım gibi," dedi başını çevirip bana bakarak.

Kaseyi daha sıkı kavradım, kafasına indirmeye hazırdım. Ama sakinliğimi korudum.

"Sarhoş ya da bilinçsiz olmalarını ve sana hayır diyememelerini seviyorsun. Git iğrenç oyunlarını başka yerde oyna. Remedy'yi rahat bırak ve ondan uzak dur."

JT ellerini savunan bir hareketle kaldırdı ve güldü.

"Götlük yapma *Jersey*." Jagger onun gerçek adıyla çağrılmaktan nefret ettiğini bildiği için adını alaycı bir şekilde söyledi. "O çarpık burnunu tekrar kırmadan önce git buradan."

JT, alınları neredeyse birbirine değene kadar eğilerek, "Dene bakalım, sürtük," diye meydan okudu. Sonra

JT güldü ve bana bir daha bakmadan uzaklaşmadan önce Jagger'ın yanağını okşadı.

Tuttuğum nefesi bıraktım ve kâseyi masaya geri koydum. "Neden böyle?" Mırıldandım.

"Çünkü çocukken kafasına bir şey çarpmış. Normal olmasına yardımcı olabilecek hiçbir şey yok, bu yüzden onun aptallığıyla başa çıkmak zorundayız." Jagger'ın söyledikleri doğru değildi ve bu kulüpteki her erkeğin normal olmadığını düşünmek hoşuma gidiyordu. Hepsi deliydi ve JT pislik olmaktan zevk alıyordu.

Tekrar oturdum ve başımı avucumun içine yasladım.

Jagger bankın üzerinden atlayarak yanıma oturdu ve yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra kolunu belime dolayıp beni kendine çekti. "Kötü bir gün müydü?"

"JT'nin ortaya çıktığı ana kadar harika bir gün geçirdim," dedim iç çekerek, sonra gözleriyle karşılaştım ve sıkıca gülümsedim. "Senin günün nasıldı?"

"Sıkıcı. Garajda Tiny ve Buffalo'ya yardım ettim, birkaç araba tamir ettim ve şimdi buradayım.

Gece kalacak mısın?"

Yoğurdumdan bir kaşık daha aldım ve başımı salladım. "Yemekten sonra gidiyorum." "Yorgun musun?"

"Birazcık. Bu gece kitabımı bitirmek istiyorum."

Ben yemeye devam ederken beni inceledi ve kalmam için bir neden düşündüğünü biliyordum. Beni izleyen o gözlerle, konuşmadan beni ikna edebilirdi. Başka tarafa bakmam gerekiyordu.

"Biraz kalmaya ve sarhoş olmaya ne dersin?" diye önerdi.

Çok sık içmezdim ama Jagger çoğu zaman beni ikna etmeyi başarırdı.

"Bilmiyorum," dedim, yoğurdumla oynarken dudaklarımı büzerek. "Woodrow bundan hoşlanmayacak."

"Woodrow yaptığın hiçbir şeyden hoşlanmıyor. Hiçbir şey değişmeyecek." Haklıydı. İçimi çektim. "Tamam. Ama çok fazla içmeyeceğim."

Jagger bir kulaktan diğerine sırtıttı. "Hepsi böyle söylüyor."

ÇÖZÜM

Çok fazla içtim.

Neyse ki içkiyi tutma konusunda iyiydim. Iris'in bakışları sayesinde yeterince yedim ve hatta tatlı bile yedim, zaten dışarıda bırakmayacağım bir şeydi.

Karnım toktu, başım dönüyordu ve Jagger'ı gözden kaybetmiştim.

-Çoğu zaman o l d u ğ u gibi, benden alamadığı için kızlardan biriyle seks yapmak istediğine karar verdi.

Jagger sarhoşken istemediği şeyler söylemeyi severdi. Bana sık sık onun için mükemmel olduğumu söylerdi, yeter ki beni becermesine izin vereyim.

Ertesi gün sözlerini hatırlar ve bana üzgün olduğunu, beni sevmesine rağmen aramızdaki arkadaşlığı asla bozmayacağını söylerdi.

Özel bir şeydi. O bir pislik ve ben bir namuslu olsam bile.

Hayır, çiz onu. Namuslu değildim. Sadece arzu edilen biri değildim.

Düşüncelerime güldüm ve yüzümün ellerimin arasına düşmesine izin verdim. İşemem gerekiyordu.

Geç olmuştu ama herkes hâlâ buradaydı. Erkekler içki içerken, yaşlı kadınlar biradan daha fazlasını içtiklerinden emin oluyorlardı ve tatlı kalçalar... şey, tatlı kalça oluyorlardı.

Bazıları erkeklerin kucağındaydı, bazıları onları etkilemek için üstsüz dans ediyordu ve diğerleri çoktan dizlerinin üzerine çökmüş, yaraklarını emiyordu.

Etrafımda olup bitenleri görmezden gelmekte ustalaşmışım ama kendimi sık sık kızların erkekleri tatmin edişini izlerken buluyordum. Sonra eve gidiyor ve aklıma takılan sahneleri düşünürken kendime dokunuyordum.

Fender aklımdan hiç çıkmıyordu ama onu sık sık rüyamda gördüğümü itiraf etmekten nefret ediyordum. Rüyalarımda, o bir pislik değildi. Gerçek hayatta olduğu gibi beni görmezden gelmiyordu ve benimle konuşuyordu.

Banyo, diye hatırlattım kendime koltuktan kalkarken. Oturma odasına doğru yürüdüm ve üç banyodan hangisini kullanmanın daha iyi olacağına karar vermek için etrafa bakındım.

Koridorun sonundaki açıktı ama kapının yanında külotlar vardı ve oraya gidersem ne bulacağımı biliyordum.

Tuvalet ve lavabodan ibaret olan küçük banyoya bakmak için döndüm. Tam yürümeye başlamıştım ki, oraya başka biri girdi ve beni olduğum yerde durdurdu.

Son seçeneğimin üst kattaki banyo olduğunu bilerek yüksek sesle iç çektim.

Topuklarımın üzerinde dönerek oturma odasına geri döndüm ve birbirleriyle eğlenen herkesin yanından geçtim ve merdivenlere ulaştığımda korkuluklara tutunup kendimi yukarı sürükledim.

"Remi!"

Merdivenlerin tepesine varmadan önce döndüm ve Jagger'ın gözleriyle karşılaştım; Jagger aşağıda durmuş, kolunu bir kıza dolamıştı. Nancy.

Kaşlarımı kaldırıp ona baktım, zaten ihtiyaçlarını karşılayan biri varken benden ne

istediğini merak ediyordum. "Ne?"

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu, kelimeleri netti. Sarhoştı ama yine de

yalpalamadan ve tökezlemeden orada durmak.

Başparmağımınla omzumun üstünü göstererek "Banyo," dedim.

"İyi olacak mısın?" Banyoya kadar gidemeyeceğimden ve sonra da aşağıya inemeyeceğimden endişeleniyordu. "Seninle gelmemi ister misin?"

El sallayarak onu kovdum ve yüzümü buruşturdum. "İyi olacağım. Hâlâ düzgün düşünebiliyorum," diye güvence verdim, gerçekte olduğumdan daha az sarhoş görünmeyi umarak.

Kaşlarını kaldırıp beni inceledi. "Emin misin?" "Evet, eminim Jagger. Ben büyük bir kıyım."

Nancy, "*Sana söylemiştim*" der gibi bir yüz *ifadesiyle* Jagger'a baktı.

Ama Jagger ikna olmamıştı ve daha fazlası hakkında endişelendiğini biliyordum. Cuma geceleri üst kattaki yatak odaları her zaman doluydu ve ben de tüm o odaların önünden geçmek zorunda kalıyordum ve bazı kapıları açık bulma ihtimalim çok yüksekti.

"İyi olacağım. Bakmayacağım," diye söz verdim ona.

Nancy elini göğsüne koyarak ona bir şeyler fısıldadı. Ona baktı, sonra tekrar bana baktı. Yenilmiş görünüyordu ve Nancy'nin ona ne söylediğini merak ettim. Yine de sormayacaktım. Umurumda da değildi.

"Tamam. İşin bitince gel beni bul. Barın orada olacağım."

Başımı salladım, sonra beni tekrar durdurmadan önce uzaklaşmak için döndüm.

Bar kulüp binasına bağlıydı ve mutfaktan oraya açılan bir kapı vardı. Orası daha çılgınca olurdu ama Jagger beni yanında isterse giderdim.

Koridorda yürürken gözlerimi yerden ayırmadım ama bir kızın Fender'in adını inlediğini duyunca durdum.

Elimde değildi.

Bakmak

zorundaydım.

Bu kadar meraklı olmana lanet olsun!

Sağıma döndüm ve önümdeki yatak odasının kapısına baktım. Yatağı görebileceğim kadar itilerek açılmıştı, sonra gözlerim bir kadının sırtına takıldı.

Gözlerimin daha fazla gezinmesine izin vermeye cesaret ettim ve Fender'in kalçalarında otururken gördüğüm manzara karşısında gözlerimi alamadım.

Ona biniyordu ve her hareket ettiğinde Fender'in sikini görüyordum. Parlıyordu ve prezervatif taktığını görünce şaşırdım.

Buradaki tüm erkekler prezervatifi önemsemiyor muydu? Kondomsuz seks yapabilsinler diye kadınlara iğne yaptırdıklarını biliyordum. En azından Jagger bana öyle söyledi.

Kadın yüzünü kapattığı için Fender'in yüzünü göremiyordum ama ağzından çıkan inilti ve müstehcen kelimeler yeterince etkileyiciydi.

"Mükemmel. Sikime binmeye devam et, bebeğim," diye homurdandı, kalçalarını kavradı ve onu üzerine doğru çarptı.

Belki de sarhoş beynim başka tarafa bakmama izin vermiyordu ama bu manzara beni büyülemişti. İçimde bir şeylerin kıpırdadığını hissettim ve tam olarak ne anlama geldiğini bilerek kalçalarımı birbirine bastırdım.

Kahretsin... Fender'in başka bir kadını becermesi beni nasıl tahrik etti? O ben olmalıydım.

Sonra tekrar, beni umursamadı.

Çok genç ve toydum. Ve deneyimsizdim.

Fender otuz dört yaşında bir adamdı ve ihtiyaçlarını ancak yaptığı işe yeterince güvenen kadınlar karşılayabilirdi.

Kadın ciyakladığında düşüncelerimden sıyrıldım. Güldü, sonra sırt üstü yattı ve başı yatağın kenarından sarktı .

Onunkilerle karşılaştığımda gözlerim büyüdü. "Bir dinleyicimiz var," dedi ve yanaklarım kıpkırmızı o l d u .

İşte o zaman Fender'in yatakta, bacaklarının arasında diz çöktüğünü fark ettim, eli tabanına sarılmıştı ve gözleri benimkilere yapışmıştı.

Dudaklarımı araladım, özür dileyip gitmeye hazırdım ama ağzımdan hiçbir şey çıkmadı. Sıkışmıştım, hareket edemiyordum.

"O da bize katılacak mı?" diye sordu kadın eğlenerek.

"Hiç sanmıyorum," diye mırıldandı Fender, eli hâlâ sikini okşuyordu.

Bakışlarım tekrar aşağıya düştü ve kendimi bakmaktan alıkoyamadığımın bu kadar belli olmasından nefret ettim.

"Çare." Fender'in sesi boğuk ve derindi.

Gözlerim tekrar yukarı fırladı ve onun bakışlarıyla buluştu.

Hâlâ konuşamıyordum. Lanet olası alkol.

İnsanları daha cesur yaptığını düşünmüştüm.

FENDER

İki saatten fazla bir süredir Dina'yı beceriyordum ve o benim dayanıklılığımın inanılmaz olduğunu düşünürken, ben serbest kalmakta zorlanıyordum. Dina ateşliydi. Şehirde yeniydi ve her ne sebeple olursa olsun bize gelmişti ve bütün gece benimle flört etmesine izin vermeye karar verdim, bu da onu üst kata çıkarmamla sonuçlandı.

Remedy hareket etmiyordu. Bana bakan o güzel, panik dolu gözleriyle orada durmaya devam ediyordu. Onu ne kadar uzun süre izlersem o kadar sertleştiğimi itiraf etmekten nefret ediyordum. Birdenbire, yükümü boşaltma dürtüsü hissettim.

Dina'nın uzun zaman önce yapması gereken bir şeydi ama Remedy'nin varlığı beni uçurumun kenarına itti.

Vücudum gerilirken ucumu sıktım.

Lanet olsun. Ben başkasını becerirken bu odaya rastlamak zorunda mıydı?

Remedy sarhoştı. Bunu gözlerinden anladım ama neler olup bittiğinin gayet farkındaydı. "Remedy." Adını tekrarladım ve sonunda kendinden geçti.

"Özür dilerim. Ben-" Kaşlarını çatı, kekeleydi. "B-Banyo." "O iyi mi?" Dina gerçekten endişelenerek sordu. "Kaybolmuş görünüyor."

"O iyi," dedim dişlerimi sıkarak. "Banyonun nerede olduğunu biliyorsun Remedy."

Hâlâ hareket etmiyordu ve izlemeye devam etmek istediğini düşünmeye başladım. Gösterinin tadını çıkarmaya devam edin. Kaşlarımı kaldırarak ona meydan okudum. "Büyük finali izlemek ister misin?"

Yutkunduğunu gördüm ve hala cevap vermiyordu. Ama bir şey söylemesine gerek yoktu.

Gözleri bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

Sweet Remedy izlemek istiyordu ve ben en büyük hatayı yapmak üzereydim. Dina'ya baktım ve elimi göğüslerine götürdüm. İkisini de sıktım, sonra tekrar yukarı bakarken meme uçlarından birini çimdikledim. Remedy hâlâ oradaydı, gözleri

Beni hiç terk etmedi.

Öfke ve heyecan içimde parladı ama durmayacaktım. Ne kadar hasta ve sapkın olduğumu görmesini istiyordum. Beni nasıl hissettirdiğini. Lanet olsun! Gitmesini sağlamalıyım.

Ama ben yapmadım.

Çenemi sıktım ve içimde o çok ihtiyaç duyduğum yüksek binayı hissetmeden önce birkaç kez daha horozumu ovuşturdum.

Nasıl oluyor da Dina'yı saatlerce sikebiliyorum ve bunu en ufak bir şekilde hissetmiyorum da Remedy orada öylece durup beni patlayacakmışım gibi hissettiriyor?

İnledim, sikimi daha sert pompaladım ve gözlerimi ondan ayırmadım. "Fuuuck."

Dina işe yaramazdı, ama yükümü boşaltmak için yatakta kalmasına ihtiyacım vardı. Bunun Remedy'yi rahatsız etmesini istedim. Onu umursamadığımı göstermek için. Bana dokunmadan diğer tüm kadınlardan daha hızlı boşalmamı sağlasa bile, arzulaması gereken biri olmadığımı görmesine ihtiyacım vardı.

Onu mahvederdim. Onu kıracaktım. Yine de mesafemi koruyacak kadar akıllıydım.

Beni izleyip duran oydu. Akşam yemeğinde gözlerini üzerimde hissettim, bu da her şeyi gerçek yaptı.

Ondan başka bir şey odaklanmak çok zor.

Mutfaktan bir şey almak için masadan uzaklaştığında ona bakıyordum ve bu vücudumun tepki vermesi için yeterli oluyordu.

Parmak uçlarımı Dina'nın memesine batırdım, inlemesine neden oldum ama onu görmezden geldim. Remedy'ye odaklanmıştım. Hafifçe ayrılmış o tatlı dudaklara. Göğsü inip kalkıyordu ve gözleri sürekli sikime kayıyordu.

Dili alt dudağını yalamak için dışarı fırladığında kendimi daha fazla tutamadım.

Bir çığlık attım ve ilk döl akışı içimden Dina'nın karnına doğru fişkırdı. "FUUUCK!"

Ağır bir şekilde nefes aldım ve şaftımı pompalamaya devam ettim, Remedy'ye bakarken içimde sahip olduğum en büyük yükü vurdum. Gözleri genişti ve hissettiğim aynı heyecanla parladılar.

Kahretsin. O kız cesurdu.

Yerinde durdu, lanet gösterinin tadını çıkarıyordu.

Boşalmam bittiğinde dudaklarıma bir sırtış yayıldı. "Hoşuna gitti mi?" Yataktan kalkarken alay ettim.

Remedy'nin gözleri beni takip etti. Ona doğru yürüdüm ve tam önünde durdum. Hâlâ hareket etmiyordu ve bana bakmak için başını geriye doğru eğdi.

Bunu görmemeliydi. Kanında alkol olsa bile sabah bunu hatırlayacaktı.

Ve bunu bilmek beni tahrik etti.

Elimi kaldırıp boynuna dokundum, başparmağımı çenesinde gezdirdim, sonra parmaklarımı boğazına doladım. "Hemen harekete geçmeliydin, tatlı kız. Bir dahaki sefere sadece izlemene izin vereceğime söz veremem."

Gözlerinde heves parladı ve çenemi sıktım, sözlerimin ona bir uyarıdan çok bir davet gibi geldiğini biliyordum.

Kahretsin, yarı sert sikim dışarıdayken önünde durmamdan rahatsız bile olmamıştı.

"Git," dedim ve sonunda kendisi için en iyi olanı yapıyordu.

Tereddüt etmeden arkasını döndü ve banyoya girerek gözden kayboldu. Kapıyı kapattı ama kilitlemedi, ben de dönüp Dina'ya baktım. "Gidebilirsin."

O her tarafının döl içinde olmasından şikâyet ederken ben giyindim ama umurumda değildi. Onun gitmesini istiyordum.

Dina'nın iyi olup olmadığını kontrol etmeden odadan çıktım. Buraya birkaç gün önce gelmişti ve JT'nin ve Tiny'nin aletlerini çoktan emdiğine göre, hemen aşağıda emecek başka birini bulacağını biliyordum.

Jagger'ı aramaya gittim ve onu barda bulduktan sonra kesik kısmından tutarak kendime çektim ve müzikten beni duyabilmesi için daha yakına eğildim. "Remedy'yi eve götür. Üst kattaki banyoda."

"O iyi mi?"

"Evet. Eve gitmek için iyi misin?"

Başını salladı. Kahretsin. O da sarhoştü. Gerildim ve bir elimi saçlarımda gezdirdim.

"Git getir onu. Ben dışarıda kamyonun yanında bekleyeceğim."

Nancy'ye veda etmeden yanından ayrıldı ve o Remedy'yi almaya giderken ben de dışarı çıkıp bekledim.

Jagger, Remedy'yi arka koltuktan çekip çıkarırken, "Getirdiğin için teşekkürler," dedi. Onu kollarının arasına aldı ve bir gelin gibi kucakladı.

Başımla onayladım. Kamyonetime doğru yürüdüğünde çoktan bayılmıştı ve Woodrow'un evine kadar tüm yolculuk boyunca uyumaya devam etti.

Beni Dina'nın vücuduyla boşalırken izlemek onu çok yormuş olmalı.

"Onunla kalacak mısın?" Kollarındaki kıza bakarak sordum. "Evet."

Güzel.

Bu gece yalnız kalmasını istemedim.

Ya da hiç.

Ama bu zaten benim elimde olan bir şey değildi.

Umursamamalıyım. O bana ait değildi. Benim sorumluluğumda değildi.

Jagger bana başıyla selam verdikten sonra evin ön kapısına giden birkaç basamağı çıktı.

İçeri girmelerini bekledim ve gözden kaybolduklarında Dina'ya bir şans daha vermek için arabayı sürdüm.

Bu sefer aklımı kime odaklayacağımı çok iyi biliyordum.

ÇÖZÜM

Başım çatlayacak gibiydi ama kalkıp duş almayı başardım. Bu sabah gözlerimi açtığımda aklıma hemen dün gece olanlar geldi.

Fender'in çıplak vücudunun görüntüsü zihnime kazınmıştı ve yükünü boşaltmak için bir kadını kullanmış olması beni ne kadar rahatsız etse de, bunu düşünmeden edemiyordum.

Başka bir kadınla birlikteyken bile üzerimde nasıl böyle bir etkisi oldu?

O olmak istedim. Onun altında yatan kişi olmak. Ona binen kişi. Ama bunun için yeterince iyi değildim.

Deneyimsiz ve gençtim. Fender gibi bir adamın benimle seks yapmak isteyeceğine inanacak kadar saftım.

Ben onun gözünde sadece bir çocuktum. Onun gibi adamlar tarafından büyütülmüş bir kızdım ama onların becerdiği kadınlara hiç benzemiyordum.

At kuyruğumu sıkarak aynada kendime sinirli bir bakış attım, sonra yatak odama geri döndüğümde Jagger'ın oturduğunu ve yatak başlığına yaslandığını gördüm.

"Günaydın," dedi her zamanki sevimli çocuk sırtışıyla. "Erken kalkmışsın."

İçimi çektim ve tekrar yorganın altına girdim. Sadece yüzüme biraz su çarpmaya ve dün gece yapmam gereken dişlerimi fırçalamaya gitmişim ama sonra eve geldiğimi bile hatırlamadım.

"Dün gece bizi buraya sen mi getirdin?" Kolunu kaldırdığında yanına sokularak sordum. "Fender götürdü. İçkiliydim ve araba kullanamadım."

En azından içki içip araba kullanmayacak kadar sorumluluk sahibiydi.

"Ne oldu? Seni banyoda yerde uyurken buldum. Ne zamandır oradaydın?"

Omuz silktilim. Kapıyı arkamdan kapattıktan sonra hiçbir şey hatırlamıyordum.

Tek hatırladığım, banyoya girmeden önce tanık olduğum sahnenin aynısını rüyamda gördüğümdü.

"Hiçbir şey olmadı. Önemli olan da bu, değil mi?" Başımı çevirip nazik bir gülümsemeye ona baktım. "En azından Nancy ile eğlendin mi?"

Dudaklarını büzdü, sonra sırtıttı. "Ne düşünüyorsun? Bu kız bir profesyonel gibi sakso çekebiliyor. Dün gece beş kez boşaldı."

Bu mümkün mü?

Sadece bir kez orgazm olduktan sonra bitkin düşmüştüm. Ama sonra, farklı bir şekilde orgazm olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece klitorisimle oynamıştım. Parmaklarımı içime sokmanın beni iyi hissettireceğinden emin değildim.

Ama dürüst olmak gerekirse... bunu denemekten bile korkuyordum.

Jagger omzumu okşadı ve beni yanına çekti. "Kaşlarını çatmayı bırak, Remi. Sana ne kadar iyi hissettirebileceğimi göstermek isterdim ama bu benden nefret etmene neden olur."

Kaşlarımı daha da çatmıştım. "Nasıl yani?"

"Kendini kullanılmış hissedersin. Seni seviyorum ama sevdiğim biriyle yatabileceğimi hiç sanmıyorum. Bu

beni mahvederdi, biliyor musun? Hangi boktan şey beni bu hale getirdi bilmiyorum ama bunu değiştiremem. O şeytanlar içimde derinlere kök salmış durumda."

Şeytanlar.

Hepsinde vardı.

Bende de vardı. Ama onun aksine ben bunları görmezden gelmeyi seçtim. "Ne demek istediğimi anlıyorsun, değil mi?"

Dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi. "Evet, biliyorum. Ve sorun değil. Seni bir arkadaş olarak kaybetmek istemiyorum."

Bu sözleri çok sık söyledim ama ciddiye almadım.

Başımın tepesini öptü, sonra iki kolunu da bana dolayarak sıkıca sarıldı. "Güzel. Ben de seni kaybetmek istemiyorum."

Bir süre yatakta kaldık, sonra Rodney'den bir konuda yardımına ihtiyacı olan bir telefon aldı.

Kulağa ciddi geliyordu ve bu yüzden giyindikten sonra ayrıldı.

Ev boştu. Agnes ve Woodrow dün gece eve gelmemişlerdi ve tek düşünebildiğim Myra'ydı.

Güvenli ve sessiz bir yerde uyuyabileceğini umuyordum. Zavallı bebek de benim gibi büyümüşü ve ben küçükken hep midilliler ve gökkuşakları görmemiştim.

Sonra tekrar, babası Acımasız Şövalyeler'in başkanıydı. Belalı biri olarak büyümek zorundaydı.

Tıpkı yapmam gerektiği gibi, ama görünüşe göre bir şeyler çok yanlış gitti.

Kendimi aşağılayan düşüncelerime gözlerimi deviriyordum. Gerçekten de en büyük düşmanım bendim.

Belki de yaşıtım olan diğer kadınlar kadar kendime güvenmememin nedeni buydu.

Başka bir şey düşünmem gerekiyordu.

Hızlı bir öğle yemeği yedikten sonra yukarı çıktım ve yatağıma kıvrılıp film izlemek için dizüstü bilgisayarımı aldım. Dışarıda yağmur yağıyordu ve evde oturup hiçbir şey yapmamak için mükemmel bir havaydı.

Yıllardır izleme listemde olan bir romantik komediyi izlemeyi seçtim ve hikaye ilgimi çekmese de ana karaktere bakmaktan keyif aldım. Tanıdığım erkeklere hiç benzemiyordu.

Nazik ve sosyal açıdan beceriksizdi ama yine de çekiciydi. Aynı zamanda iyi bir dinleyiciydi.

Jagger'ın bile olmadığı bir şey.

Filmin otuzuncu dakikasındaydım ki telefonum çaldı ve yatağımın başucundaki masaya uzandım.

Fender'in adını okuduğumda kalbim her zaman yaptığı o aptalca şeyi yaptı. Bir an durdu, sonra o kadar hızlı atmaya başladı ki neredeyse kalp krizi geçirecektim.

Hala sikimi mi düşünüyorsun?

Neden...

Kaşlarımı çattım, mesajı açıp cevap yazmalı mıyım yoksa görmezden mi gelmeliyim

diye düşündüm.

Tabii ki öylesin.

İkinci mesajı kaşlarımı çatmama neden oldu ve hemen cevap yazmak için sohbeti açtım.

Hep kendinle dolusun.

Bu ona gösterirdi.

Telefonumu dizüstü bilgisayarın üzerinden bacaklarımın üzerine attım ve kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Pislik.

Telefonum tekrar çaldı ve gözlerim hemen ekranı buldu.

Onu rahat bırakmalıydım. Onu görmezden gelmeli ve oynadığı aptalca oyuna kanmamalıydım.

Ama onu görmezden gelecek kadar güçlü değildim. Telefonuma uzandım ve mesajını okudum.

Demek hâlâ sikimi düşünüyorsun. Lütfen dur.

Sanki dinleyecekmiş gibi.

O da gülerek bir emoji gönderdi.

Harika. Mükemmel. Şimdi aptal gibi görünüyorum. Tanrım, beni kızdırdı.

Telefonumu sıkıca kavradım ve üç küçük nokta belirlediğinde cevabımı yazmaya başladım. Mesajımı hızla sildim ve onunkinin görünmesini bekledim.

Dün gece sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?

Evet, hatırladım.

Bana bir dahaki sefere onu bir kadınla sevişirken gördüğümde sadece izlemekle kalmayacağımı söyledi.

Bacaklarımın arasındaki karıncalanmalar ayak parmaklarımı kıvırmama neden oldu. Şu anda ondan ne kadar nefret etmek istesem de, heyecan duymaktan kendimi alamıyordum.

Yine de sakın davranmak zorundaydım.

Hayır.

Size hatırlatmama izin verin.

Bir duraklama oldu ve bir bağımlı gibi telefonuma baktım. Sonra, nihayet, başka bir mesaj belirdi.

Bir dahaki sefere ben isimsiz bir hatunu becerirken kapıda belirirsen, yaptığım her şeyi bırakıp onun yerini almanı sağlarım.

Başka bir mesaj gelmesini umarak alt dudağımı ısırdım. Ama hiçbir şey yoktu. Yutkundum, son mesajını tekrar tekrar okudum, sonra başparmağımı ekranın üzerinde gezdirdim,

Yine çok cesur hissediyorum.

Bu sefer sistemimde alkol yoktu.

Sonra ne olacak?

Ve sonra... hiçbir şey.

Ekrana bakmaya devam ettim ama hiç cevap vermedi.

Telefonu kucağıma bıraktım ve kendimi hiç hissetmediğim kadar aptal hissederek iki elimle yüzümü kapattım.

Bundan kurtulmam mümkün değil.

Kendimi küçük düşürmek gerçekten iyi olmaya başladığım bir şeydi.

FENDER

Ona mesaj atmak büyük bir hataydı ama elimde değildi. Beni mastürbasyon yaparken izlediği ve Dina'ya boşaldığı o geceden sonra başka bir şey düşünemiyordum.

Birkaç gün oldu ve kulübe pek gitmemiştim. Bu yardımcı oldu çünkü Remedy'yi kulüpte görseydim işleri daha da kötüleştireceğimi biliyordum.

Ama bugün ondan kaçamadım.

Yanında Agnes ve karşısında Jagger olduğu halde masanın diğer tarafında oturuyordu. Diğer günlerin aksine beni tamamen görmezden geliyordu. Ama onu izlediğimi biliyordu.

Yanakları kıpkırmızıydı ve suçu sıcak yemeğe attığını duydum. O kadar saçmalıyordu ki.

Woodrow ona boş şişesini uzattı ve mutfağa doğru başıyla işaret ederek biraz daha bira almasını söyledi.

Pislik herif kendi de kalkabilirdi. Yine de bu kulüpteki hiçbir erkek gerekmediği halde hareket etmekten hoşlanmazdı.

Remedy buna karşı koymadı. Ayağa kalkıp boş şişeyi aldı ve mutfağa doğru yürüdü.

Çift kapının arkasında kayboldu ve onu takip etmek için ayağa kalkmam tam üç saniye sürdü.

Kapıları iterek açtım ve arkamdan tekrar kapanmalarına izin verdim ve gözlerim Remedy'yi bulduğunda hızla hareket ettim.

Arkasını dönüp bana bakmasına fırsat vermedim. Kalçalarını kavradım ve vücudumu sırtına bastırdım. Nefes nefese kaldı, gerilirken ellerini tezgâha dayadı.

"Sen ne-"

"Yapma." Yüzünün yan tarafını görmek için saçlarını geriye çektim, sonra eğilip dudaklarımla kulağını sıyırdım. "Seni altıma aldığımda ne yapacağımı bilmek istediğine emin misin?"

Nefes alış veriş kesildi ve cevap vermesi bir an aldı. "Evet."

Sırıttım.

Yaramaz bebek.

Sağ elimi kalçasından kıkına götürüp sıktım, sonra parmaklarımı arkadan bacaklarının arasında gezdirdim, jean şortunun bittiği yerin hemen altındaki yumuşak tenine dokundum.

Dondu kaldı.

"Fender, ne yapıyorsun?"

"Ne yaptığımı sanıyorsun bebeğim?"

Parmaklarımı şortunun altında gezdirdim, külotunun kenarını sıyırdım ve amından gelen sıcaklığı hissettim.

Dizimi onunkinin arasına soktum ve bacaklarını daha geniş açmasını sağladım, sonra parmaklarımı ıslak külotuna bastırdığımda titredi.

"Ne kadar ateşli bir amcık. Benim için çoktan ıslandı. Sana ne yapacağımı duymak istediğine emin misin?"

Sertçe yutkundu ve başını salladı, sonra sırtını dikleştirerek kığını bana doğru bastırdı. Sweet Remedy bundan keyif alıyordu ve ben de bundan faydalanıyordum.

"Seni sırtüstü yatırırdım, bacaklarını iyice açardım. Bu amcığınla oynardım. Yalar, emer ve tatlılığını tatmak için dilimi içine sokardım. Seni boşaltmak için parmaklarımı kullanırdım. Sadece bir ya da iki kez değil, adımı öyle yüksek sesle haykırana ve daha fazla dayanamayana kadar."

Aletimi sırtına bastırdım, parmak uçlarımı külotunun üstündeki klitorisine dokundurdum. Boynunu öptüm ve yumuşak bir şekilde inlemesini sağladım.

"Fender." Sesi çok kısıktı. "Lütfen." "Ne için yalvarıyorsun, bebeğim? Söyle bana." "Lütfen, yapma... durma."

Güldüm. Hiçbir şekilde durmayacaktım. Henüz değil.

Islaklığını tenimde hissetmek için külotunu kenara çektim, sonra iki parmağımı girişine bastırdım ve yavaşça içeri kaydırdım.

"Çok sıkı," diye mırıldandım. "Rahatla bebeğim. Gergin olursan bu dar amcığı parmaklayamazsın."

"Özür dilerim. Ben asla..." Başını aşağı indirirken inlemeye başladı. "Oh Tanrım!"

Hiç ne yapmadı? Siktir, fazla tecrübesi olmadığını biliyordum ama daha önce kendine dokunduğu kesin.

Parmaklarımı tekrar amcığından çıkardım, tekrar içeri sokmadan önce klitorisinin etrafında dolaştırdım. "Sakın bana bu ateşli amcığı ilk parmaklayan kişi olduğumu söyleme, bebeğim."

Başını geriye atarken kığını bana daha sert bastırdı. Dudakları aralandı, sonra başını salladı.

Hay sikeyim.

Normalde elime boşalana kadar devam ederdim ama içimden bir ses geri çekilmemi ve uzaklaşmamı sağlayarak onu nefes nefese bıraktı.

Orada durmaya devam ederken başının arkasını izledim, yüzünü dönmüyordu. Ben.

Tatlı kokusunu almak için parmaklarımı kaldırdım, sonra onları ağzımın içine ittim. onu tatmak. Sonunda başını çevirip bana baktı ve parmaklarımdaki sularını yaladığımı görünce gözleri büyüdü.

Elimi bıraktım ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım ama söylemek istediğim kelimeler ağzımdan çıkmadı. Burnumdan soluyarak arkamı döndüm ve mutfaktan çıkarken ellerimi iki yanıma sıkıştırdım. Ona tekrar dokunmak istiyordum ama o lanet tavşan deliğine düşmeme izin veremezdim.

O benim için çok fazlaydı. Çok tatlıydı. Çok bağımlılık yapıcıydı.

Çok şeyle başa çıkabilirdim ama Remedy bambaşkaydı.

ÇÖZÜM

Mutfaktan çıkamazdım. Yüzüm kıpkırmızı yanarken olmazdı.

Ellerimi tezgâhın üzerine koyarak kendimi sabitledim, öne doğru eğildim ve derin nefes aldım. Fender'in ellerini hâlâ vücudumda hissedebiliyordum. Amım onun için acıyordu ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Sonunda hareket etmeden önce yüzümü ellerime bastırdım. Woodrow çoktan bana seslenmiş, neden bu kadar uzun sürdüğünü sormuştu. Soğutucudan üç şişe soğuk bira aldım, bir bira daha isteyen tek kişinin Woodrow olmadığını biliyordum.

Mutfaktan çıkmadan önce fırının cam kapağındaki yansımama baktım, derin bir nefes daha aldım ve sonunda mutfak kapısından içeri girdim.

Kimseye bakmadım. Şişeleri masaya koydum ve tekrar Agnes'in yanına oturdum, sonra çatalımı aldım ve yemeye devam ettim.

"Yarın sabah kasabadan ayrılıyoruz. Birkaç günlüğüne gideceğiz," dedi Woodrow.

"Ne zaman döneceksin?" Agnes sordu. Dönüşlerine hazırlıklı olmak için bilmek isterdi. Adamlar birkaç günlüğüne kasabadan ayrıldıktan sonra her geri döndüklerinde, eve sağ salim dönmelerini kutlamak için bir toplantı yapardık. Bu her zaman böyle olmazdı.

Woodrow'a baktım, sonra bakışlarımı onun yanında oturan Jagger'a çevirdim.

Eğlenmiş görünüyordu ve yarın nereye giderlerse gitsinler bir çatışmayla sonuçlanacağını biliyordum. Ya da en azından bir kavgayla.

Kaşlarımı çattım, ne zaman ölümle burun buruna gelse bu kadar heyecanlanmasından nefret ediyordum. Ölüm her an gerçekleşebilirdi ama o bu durumlara başı dik ve büyük bir tavırla girerdi.

Hiçbir şeyden korkmuyordu, bu da beni korkutuyordu. "En geç pazar günü. Bir değişiklik olursa size haber veririm. Çare." Woodrow'un gözleriyle buluşmak için başımı salladım. "Hm?"

"Yemeğinizi bitirdiğinizde Jagger sizi eve götürecekt."

Nedenini sormama ya da bir açıklama istememe gerek yoktu. Sadece başımı salladım. Bakışlarımı yemeğime geri çevirmeden önce, Fender'in hâlâ burada olup olmadığını görmek için masaya bakmaya cesaret ettim. Ama yoktu.

Tabağı hâlâ masadaydı ve birası daha yeni bitmişti.

Zaten onu görmek istemiyordum.

Kafamı karıştırdı ve mutfakta bana yaptıkları ne hissettiğimi anlamama yardımcı olmuyordu.

Aynı anda hem kızgın hem de büyülenmiştim ve ellerinin vücudumda nasıl hissettirdiğini düşündüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyordu.

Fender düşüncesinin beni çok fazla rahatsız etmesine izin vermeden yemeğimi bitirmeyi başardım ve ayağa kalktığımda başımı sallayarak Jagger'a baktım. "Gitmeye hazırım."

Birasını bitirdi ve ayağa kalktı. "Sabah görüşürüz," dedi diğerlerine. Normalde yaşlı kadınlara temizlik işlerinde yardım ederdim ama Woodrow gitmemi istedi ve bu yüzden

Tabağımı bırakıp Jagger'ı dışarı kadar takip ettim.

"Seni neden eve gönderdiğini biliyor musun?" Jagger eğlenen bir sırıtışla sordu
Dud

akla Ona kaşlarımı kaldırdım. "Hayır."

r. "Striptiz kulübünden birkaç kız çağırdı. Bu gece çılgına dönecekler."

Ew.

"Peki sen neden kalmıyorsun? Aynı anda birden fazla kızla seks yapmaya bayılıyorsun." I

tiksinmiş gibi görünmek istemedim ama elimde değildi. Woodrow Agnes'le evli olsa bile, başka kadınları da vardı.

Ama işin en kötü yanı bu değildi. Agnes orada kalacak, muhtemelen Myra'nın uyuduğu üst kattaki odalardan birinde kalacaktı.

"İster inan ister inanma ama bu gece kendimi iyi hissetmiyorum. Eğer izin verirsen seninle kalmayı tercih ederim." Kaşlarımı çatmıştım. "Tabii ki izin veririm." Ona asla hayır demezdim. Ne zaman isterse benimle kalabilirdi. Ne zaman ailesiyle vakit geçirmek istemezse

ve striptizciler ya da tatlı popolarla çevrili.

"Güzel. Zaten izniniz olmadan kendimi evinize davet ederdim." Bisikletiyle eve gittik, ön kapının kilidini açtım ve içeri girdik,

Jagger ağır bir iç çekerek kanepeye oturdu. "Fender sana mutfakta ne yaptı?"

Ona doğru döndüm ve kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Aptal gibi davranma, Remi. İnlediğini duydum. Hepimiz d u y d u k . Sonra mutfaktan çıktı ve doğruca kapıya y ö n e l d i . Çıldırılmış gibiydi."

Sertçe yutkundum. Beni duydular mı? Kahretsin. Bu hiç iyi değil. "O uhm..." "Sana dokundu. O kadarını biliyorum. Ama canını yaktı mı?"

"Bana dokunduğunu nereden biliyorsun?" Sesim fazlasıyla savunmacı çıkmıştı.

Jagger gözlerinde bilmiş bir bakışla bana kaşlarını kaldırdı. "Benimle uğraşmaya kalkma, Remedy. Sana dokundu, sonra da deli bir adam gibi mutfaktan fırladı."

Ellerimi iki yanımda yumruk yaparak gerildim. "Ne söylememi istediğini bilmiyorum. Belli ki zaten her şeyi biliyorsun."

"Neden hışım ile çıkıp gittiğini bilmiyorum. Ona bir şey söylemiş olmalısın."

Fender arkamda durmuş parmaklarını içime sokarken zar zor konuşabiliyordum.

Omuz silktim. "Neden kızdığını bilmiyorum. Aniden durdu ve gitti."

Jagger beni inceledi. Bana pek inanmadı. Kaşlarını kaldırdı. "Sana nasıl dokundu?"

Yanağımın içini ısırdım. Söylemek istemedim. Daha önce bana hiç böyle dokunulmadığını bildiği için kendisi de kızacak ve bunun için Fender'e kızacaktı.

Başımı salladım ve mutfığa doğru ilerledim.

"Remi." Jagger'ın sesi karanlıktı. Durmadım.

Ayak seslerinin bana doğru geldiğini duydum ve bir sonraki söyleyeceği şey için kendimi hazırladım.

Dirseğimden tuttu ve beni döndürerek kendisiyle yüzleşmeye zorladı. Yüzümü aradı ama sorularına cevap bulamadı, sonra iç çekti. "Amına dokundu."

Önemi yoktu. Jagger bu konuda bir şey yapamazdı. Artık yapamazdı. Olan olmuştu,

Beni paramparça etmiş ve daha fazlasını istememe neden olmuştu. Çenem gerildi ve küçük bir baş selamı verdim.

Jagger gözlerini göğsüme indirdi, sonra tekrar benimkilere bakmadan önce daha da indirdi. "Sana zarar verdi mi?"

"Hayır."

"Onunla savaştın mı?" Başımı salladım.

"Orospu çocuğu." Sesindeki öfke çok açıktı ama ben anlamamıştım.

Kıskanç olamazdı. Bir gün bir erkeğin benimle bir şeyler deneyeceğini biliyordu. Bu konuda kendime güvenmesem bile, bir gün beni isteyen bir erkek olacağını biliyordum.

"Yani sana dokunmasından hoşlandın mı?" Yavaşça başımı salladım.

Jagger bir an sessiz kaldı, sonra kıkırdayarak beni şaşırttı. "Seni suçlayamam. Ya da onu. Ve şimdi neden kızgın olduğunu biliyorum."

"Neden?"

"Çünkü sen ona onun korktuğu şekilde tepki verdin. Seni korkutmaya çalışıyordu. Onun yerine, ellerinin amında olması hoşuna gitti."

"Ben... Ben anlamıyorum," dedim, kaşlarım çatılmıştı.

"O senden hoşlanıyor ve sen de açıkça aynı şeyi hissediyorsun ama o bunu istemiyor." Bu beni güldürdü. Fender benden hoşlanmıyor. Tüm bu yılları beni görmezden gelerek geçirdi ve ne zaman bir odaya girsem, etrafımda olmak istemediğini açıkça belli etti.

Onun aptalca teorisine karşı başımı salladım. "Adam benden nefret ediyor. Muhtemelen o gece kulüp binasında olanlar yüzünden beni korkutmak istemiştir."

Jagger kaşlarını kaldırdı. "Kulüp binasında ne oldu?"

Ağzımı açtım ama hemen kapattım. Ona söyleyemedim.

"Remi."

"Sana söylemek istemiyorum."

"Ama anlatacaksın. Bana neler olduğunu anlat." Kibarca sormuyordu ve ben karşı koydukça o daha da zorluyordu.

Kollarımı kavuşturdum ve ısrarına iç çekerek yan tarafa baktım. "Onu kulübün yatak odalarından birinde bir kadınla seks yaparken yakaladım. Sarhoştum. Orada öylece durdum ve izledim. Muhtemelen bunun için beni cezalandırmak istemiştir."

"Kahretsin." Güldü ve yüzüne yayılan eğlenceyi dikkatle izledim. "Seni sevdiğimi biliyorsun ve bunu söylemekten nefret ediyorum... ama o an onu en başta kızdırmış olabilir ve tatmin olana kadar seninle alay etmeye devam edecek. Ve bu biraz zaman alacak. Tabii sen teslim olmazsan."

ÇÖZÜM

Jagger'ın sözlerini çok fazla düşünmemeye çalıştım ve birkaç günlüğüne gitmiş olmalarına sevindim.

Yine de Fender'in dokunuşu üzerimde kaldı ve son üç gecedir kendimi elimi külotumun içine sokarken, parmaklarının içimde olduğu düşüncesiyle kendimle oynarken buluyordum.

Zihnimde bu kadar yer kaplamasından nefret ediyordum. Ama yine de ona izin verdim. Düşüncelerimi işgal ediyordu ve etrafımda bile değildi.

Kendimi yataktan sürükleyerek çıktım ve kahvaltı hazırlamak için aşağıya indim ve sürpriz bir şekilde Woodrow'un Myra'yı kollarında tutarak orada durduğunu gördüm.

"Dönmüşsün," dedim, kızını kucağına alışılmadık bir şekilde almış görüntüsüne bakarak. "Agnes nerede?"

"Alışverişe çıktım."

Başımı salladım ve iyi olduğundan emin olmak için Myra'ya baktım. Ağlıyordu. Gözleri kızarmıştı ve burnu akıyordu. "Onu götürmemi ister misin?"

"Hayır."

Tamam.

Buzdolabına gidip sütü aldım, sonra bir fincan doldurup masanın üzerine koydum. Fazla yiyecek kalmamıştı, ben de kahverengiye dönmeye başlamış bir muzla yetindim.

"Bugün iş yok mu?" Woodrow sordu.

"Hayır. Alistair hafta sonu izin almam gerektiğini söyledi." Bana başıyla onay verdi. "Jagger seni aradı mı?"

Kaşlarımı çattım. Garip davranıyordu.

"Hayır, neden?" Cevap vermedi.

Bu garip bir konuşmaydı.

Myra bana her baktığında ona gülümseyerek kahvaltımı yapmaya başladım. Zavallı bebek. Ona her baktığımda kendimi babamın kollarında görüyordum. Yaşayacağı çocukluk diğerleriyle aynı olmayacaktı ama Woodrow gibi bir babayla başka seçeneği olmadığını kısa sürede öğrenecekti.

Bu onun hayatıydı. Suç ve şiddet dolu bir dünyaya doğmuştu ve ben onun asla kötü şeyler yaşamak zorunda kalmamasını diledim.

Bu kulüpte her zaman korunacak kadar şanslıydım ama hiçbir çocuğun görmemesi gereken şeyler görmüştüm.

Diğer MC'ler daha önce kulübümüze baskın düzenlemişti. Çoğu zaman ölümlere neden oldular. Kulüp binasında ateş edildiğine dair en eski anım altı yaşındayken yaşadığım bir olaydı. Kabinlerden birinde oturmuş, eski kalemlerle peçeteleri boyuyordum, sonra aniden büyük bir patlama sesi duydum.

Kabinden çekildim ve yaşlı kadınların u şeklindeki tezgahın arkasına saklandıkları mutfığa götürüldüm. Beni oraya hangi üyenin getirdiğini hatırlamıyordum ama yerde kalmamız ve ses çıkarmamamız için bağırdı.

Kısa bir süre sonra, yaşlı kadınlardan birinin kucağındaydım ve o bana şöyle fısıldıyordu

korkmamam için.

O anda korkmuyordum. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sonrasında yaşananlar aklımdan çıkmadı ve bugüne kadar midemi bulandırdı.

Rodney tarafından mutfaktan çıkarıldım ve etrafıma bakmamam için yüzümü göğsüne bastırdı.

Ama kan sıçramış kabinlere ve yerlere bakarak etrafıma göz gezdirdim. Bar bir mezbahaya dönüşmüştü ve gözlerim en korkunç sahneyi gördüğünde daha da büyüdü.

Yerde kan ve silah yaralarıyla kaplı bir adam cesedi vardı ve başının olması gereken yerde büyük, koyu bir kan birikintisi vardı. Gözlerimi kapatmak yerine açık tuttum ve adamın kafasını aramaya başladım.

O anı her düşündüğümde, nasıl bu kadar meraklı olabildiğimi merak ettim. Kopmuş bir kafa görmeme gerek yoktu. Yine de altı yaşındaki Remedy onu aramaya devam etti. Myra'nın çığlığı beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Gözlerimi kırıştırdım ve ona baktım. Woodrow'un

kollarında. "İyi

misin, evlat?"

"Evet. İyiyim."

Sütümü içtim, sonra ön kapının açıldığını duydum. Agnes geri dönmüştü ve umarım Woodrow'un ruh halini değiştirebilmiştir.

"Günaydın," dedi iki poşet dolusu yiyeceklerle mutfığa girerken.

"Günaydın," diye cevap verdim.

"Oh tatlım. Gel buraya." Yiyecekleri yere bıraktı ve Myra'yı Woodrow'un kollarından aldı ve artık kızını tutmak zorunda olmadığı için tek kelime etmeden mutfaktan çıktı.

Bir şeyler oluyordu. Çok sessizdi. "Annen g e l d i .

Kahvaltı yapalım mı?"

Myra'nın sütü zaten vardı ama daha fazlasına ihtiyacı olacaktı.

"Onu tutabilir misin?" Agnes sordu. Başımı salladım ve onu almak için ellerimi uzattım ve onu kucağıma oturttum, sağ elimle karnından tuttum. Bana gülümsedi ve alnına bir öpücük kondurdum, sonra da saçlarımla oynamasına izin verdim.

"Bugün için bir planın var mı?"

Agnes sordu. "Pek yok. Senin var mı?"

"Myra'yı parka götürmeyi düşünüyordum. Kumda oynasın. Bizimle gelmek ister misin?"

Kulağa ferahlatıcı geliyordu. Bir kez olsun dışarıda vakit geçirmeye ihtiyacım vardı. "Kulağa hoş geliyor."

Myra kahvaltısını yaptı ve Agnes onu giydirirken ben de hızlı bir duş almak için yukarı çıktım.

Günlük kıyafetlerimi aldıktan sonra komodinin üzerindeki telefonuma uzandım ve Jagger'dan mesaj var mı diye kontrol ettim. Ekranda onun adı yerine Fender'in adı vardı.

Aminin o tatlı tadını dilimden çıkaramıyorum.

Alt dudağımı ısırđım ve mesajına gülümsedim. Gülümsememeliydim. Hatta hiç tepki vermemeliydim. Ama elimde değildi.

Sonra bunun onun için sadece eğlenceli bir oyun olduğunun farkına vardım ve telefonumu daha sıkı kavrayarak kendimi tutmak için elimden geleni yaptım.

Gargara denedin mi?

Bu oyunu oynamak istemiyordum. Bana durup dururken mesaj atmayı bırakmasını istiyordum.

Her ne yapıyorsa, telefonda benimle uğraşmaktan daha önemli olmalıydı.

Dikkatli ol, Remedy. Ukalalık yapma.

Demek bundan hoşlanmadı. Güzel.

Ona ne kadar kızgın olduğumu göstermek için bir emoji göndermek istedim ama kendimi tuttum. Bunun yerine, sohbetini kapattım ve banyoya girdim.

Duş alırken ekranımın üç kez yeni mesajlarla aydınlandığını gördüm.

O olmamasını umuyordum ama dışarı çıktığımda ekranımda yine onun adı belirdi.

İçimi çektim ve mesajlarını okumak için telefonumu elime aldım.

**Şimdi de beni
görmezden mi
geliyorsun? Çare.**

O daracık aminin içinde parmaklarımı özlediğini söyle, bebeğim.

Vücudum gerildi ve bacaklarımın arasındaki o zonklama hissinin artmasını önlemek için kalçalarım birbirine çarptı.

Beni delirtecekti.

Bunu sana söylemeyeceğim.

Ama özlüyorsun. Utanmana gerek yok, tatlı kız.

Lütfen dur.

Bu, ona mesaj yoluyla durması için ikinci kez yalvarışımıydı ve bir kez daha yalvarışımı görmezden geldi.

Daha bitirmedim. Altımda o l s a y d ı n ne yapacağımı anlatmayı bitirmedim.

Hayır, bana anlatmayı bitirmemişti ama neye benzeyebileceğine dair çok net bir fikrim -ya da gizli bir arzum- vardı.

Yatak odama doğru giderken bornozumu vücuduma sardım ve yatağa oturduğumda başka bir mesaj belirdi.

İki parmağımı amına sokmuştum ve sen bunu zar zor kaldırıabiliyordun. Islaktın, ama aletimi içine soktuğumda bunun pek yardımı olmayacak.

Yutkundum ve üç noktalı balonun tekrar belirmesini izledim ve kendimi sabırsızlıkla bir sonraki mesajını beklerken buldum.

Benim için çok darsın bebeğim, ama bunun beni durdurmasına izin vermeyeceğim. Bakire amcığın hazır olana kadar amını parmaklayacağım ve şişmiş klitorisine oynayacağım, sonra acımadan içeri girmeden önce seni germek için ucumu kullanacağım. Büyük sikimi o tatlı, bağımlılık yapan amcığına sokarken adımı yüksek sesle haykırmanı sağlayacağım.

Kalbim hızla çarpıyor ve klitorisim zonkluyordu. Bir elimi bacaklarımın arasına uzattım ve avucumu hassas noktama bastırdım, keşke onun yazılı sözlerine bu şekilde tepki vermeseydi.

Üç nokta bir kez daha görünene kadar son mesajını tekrar tekrar okudum.

Söyle bana, tatlı kız. Bütün bunları yapmama izin verecek misin?

Hayır diye cevap vermeliydim. Mesajlarını tamamen silmeli ve onu bir daha asla düşünmemeliydim. Ama zayıftım ve Fender beni çoktan parmağında oynatmıştı.

Cevabımı yazarken başparmaklarım titriyordu ve alt dudağımı çiğneyerek gönder tuşuna bastım.

Evet.

FENDER

Aletim sertleşmişti ve mastürbasyon yapmamın bir yolu yoktu.

Ona o mesajları göndermeden ve kendimi sertleştirmeden önce iki kez düşünmeliydim, ama onu ve o tatlı amını düşünmeden edemiyordum.

Günlerdir yoktuk ve Paducah, Kentucky'de hiç kadın yoktu.

Elbette bir striptiz kulübüne ya da bara gidip beni boşaltacak birini bulabilirdim ama hiçbir kadın yeterli olmazdı.

Remedy'nin ellerini üzerimde istedim. Dudakları aletimin üzerinde. Ama o burada değildi ve mesajlaşmak yeterince yakındı.

Aklımı ondan kurtardıktan sonra motel odamdan çıktım ve dışarıda bisikletlerin yanında duran adamları buldum. Woodrow'u aradım ama henüz dışarı çıkmamıştı.

Merdivenlerden aşağı inerken bir yandan da kesimi giydim, yakamı ayarladım ve silahlarımın düzgünce gizlendiğinden emin olmak için kot pantolonumun kemerini yokladım.

"Prez hâlâ odasında mı?" Jagger ve Rodney'nin yanında durup sigaralarımı çıkararak sordum.

Rodney, "Burada değil," dedi ve ben de kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Bununla ne demek istiyorsun?" Dudaklarımın arasına bir sigara sıkıştırıp yaktım ve uzun bir nefes çektikten sonra işaret parmağımla başparmağımın arasına alıp elimi yanıma indirdim.

"Gitti. Resepsiyondaki kadın dün gece geç saatlerde geldiğini ve bir telefon görüşmesi yaptığını, sonra da arabayla gittiğini söyledi. Oda anahtarını da bırakmış."

Bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Park yerine baktım ve manzarayı seyrettim. On dokuz kişi bu kasabanın MC'si Shovel Heads ile buluşmak ve benim gözümde asla gerçekleşmeyecek olan olası bir yama hakkında konuşmak için buraya gelmiştik. Çünkü bu adamlar bizimki gibi bir kulüp için biçilmiş kaftan değillerdi ve en önemlisi de isimleri onları takas etmemek için yeterli bir nedendi.

Onlar iyi adamlardı. Yine de, bir kavgaya karıştığımızda bize yardım etmek yerine kaçıp saklanırlardı. Ve bir sürü kavgaya karıştık.

Kulübümde zayıf insanlara ihtiyacım yoktu.

En azından bize Wilmington'a geri götüreceğimiz cephaneyi sağladılar.

Sigaramdan bir nefes daha çektim, derin derin içime çektim, sonra havayı burnumdan dışarı üfledim. "Onu aradın mı?"

Rodney başını salladı. "Telefonunu açmıyor. Agnes'i de aradım ama onun telefonu da çalışmıyor."

Zemini inceledim, sonra durumun ciddi olduğuna karar verdim. Woodrow'un bana nereye gittiğini söylemeden toparlanıp gitmesi hiç hoş değildi.

Rodney daha sonra, "Kadınımı aradım ve onu kulüpte görüp görmediğini sordum ama görmemiş," diye ekledi.

Sigaramı istediğimden daha çabuk bitirdim, sonra telefonumu çıkardım ve rehberime baktım. Eğer telefonunu açmıyorsa ve Agnes'inki de kapalıysa

O piçin nereye gittiğini öğrenmek için arayabileceğim bir kişi kaldı.

Diğerlerinden uzaklaşıp Remedy'yi aradım ve beşinci çalmadan sonra nihayet telefonu açtı.

"Alo?" Sesi çok kısıktı ve bunun benim yüzümden olduğunu düşünmek hoşuma gidiyordu. "Neredesin?"

Bir duraklama oldu ve arka planda çocukların çığlıklarını duydum. "Agnes ve Myra'nın olduğu park. Neden?"

"Bu sabah amcanı gördün mü?" "Ah, evet.

Neden? Neler oluyor?" "Onu nerede gördün?"

"Evde. Fender, sorun ne?" Kafası karışmış gibiydi.

Telefonumu daha sıkı kavradım ve kulağıma daha sert bastırdım. "O şimdi nerede? Şimdi seninle mi?"

Bu konuşmaya bir anlam vermeye çalışırken iç geçirdi. "Hayır, o bizimle değil. Biz ayrıldığımızda o hâlâ evdeydi. Hepiniz onunla birlikte eve gelmediniz mi?"

"Hayır." Woodrow'un davranışına kızarak çenemi sıktım. "Bu gece eve geç geleceğiz. Agnes'e akşam yemeği beklediğimizi söyle."

Cevap beklemeden telefonu kapattım, sonra Rodney'e geri dönüp bildiklerimi anlattım. Woodrow'un neden bize haber vermeden gitmiş olabileceği üzerine kısa bir tartışmadan sonra motelden ayrıldık ve eve dönmek üzere bisikletlerimize bindik.

Woodrow'un kardeşlerini geride bırakmak gibi bencilce bir karar almasına neden olan şey her neyse, hafife alınmayacaktı.

En azından benim tarafımdan değil.

Rodney daha mantıklı davranırdı ve ben devreye girmeden önce ona bu işi sakince halletmesi için şans verirdim.

ÇÖZÜM

Kulüp binasının önünde durduklarında saat geç olmuştu ve içeri girdiklerinde doğruca Woodrow'un beklediği kiliseye gittiler.

Ne olduğu konusunda hâlâ kafam karıştı. Woodrow bu sabah geldi, garip ve gizemli davranıyordu, sonra Fender aradı ve onu görüp görmediğimi sordu.

Elbette ona söyleyecektim. Yalan söylemem için hiçbir neden yoktu. Bir şeyler oluyordu ve yakında ne olduğunu öğreneceklerdi.

Diğer yandan biz kadınlar bir bok öğrenmezdik. Her neyse, kendi aralarında hallederlerdi.

Pişirdiğimiz yemekler büyük masanın üzerindeydi ve oturup erkeklerin bize katılmasını bekledik.

Kapı açıldığında sadece on beş dakika geçmişti ve Fender benimkiyle anında buluşan bir bakışla dışarı çıktı.

Doğrudum ve boğazımı temizledim, umarım o bakışlar gerçekten

Be

n. Muhtemelen Woodrow'a yaptığı şeylerden dolayı kızgındı. Sebebi ne olursa olsun. Dudaklarımda bir gülümseme belirdi, içten içe onun ruh halini yumuşatmayı umuyordum.

Bu sabah bambaşka bir Fender olmuştu ve benimle alay etmiş olsa bile, ben Onu böyle daha çok sevdim.

Gülümsememe tepki vermedi ama bana doğru yürüdü ve sol tarafıma oturdu.

Yiyeceklere baktı ve ona bir tabak uzattım, teşekkür etmeden aldı ve ulaşabildiği her şeyi tabağa yığmasını izledim. Bütün gün at sürdükten sonra hep aç olurlardı.

Diğerleri de bize katıldı ve Jagger sağ tarafımdaki koltuğa oturdu. Gözlerinde bir açıklama bulmayı umarak ona baktım. Ama hiçbir şey yoktu.

Hepsi yorgun ve açtı ve akşam yemeğinde diğer zamanların aksine kimse gerçekten konuşmadı.

Iris arada sırada Rodney'nin sırtını sıvazlıyor, omuz silkmesine ya da başını sallamasına neden olacak şeyler fısıldıyordu.

Ace'in yaşlı karısı Perla, daha fazla biraya ihtiyacı olan olup olmadığını sorup duruyordu ve ne zaman daha fazla şişe almak için ayağa kalksa, Agnes de onunla birlikte gidiyordu.

Konuştuklarını biliyordum. Yaşlı kadınlardan biri, büyük olasılıkla Agnes, bu sabah ne olduğunu biliyordu.

İçimi çektim ve bir tavuk kanadına daha uzandım.

"Önemli bir şey değil," dedi Jagger, başımı çevirip ona bakmamı sağlayarak. "Prez kendini iyi hissetmiyordu, o yüzden eve gitti. Hepsi bu kadar."

Kaşlarımı çattım. İyi hissetmiyor muydu? Nasıl? "O iyi mi?" Sesimi endişe kaplamıştı.

"O iyi," diye mırıldandı Fender yanımda.

Ona döndüm ve lahana salatasından bir ısırık daha alırken yüzünü inceledim. Çiğnerken çene kasları esnedi ve bir an için gözlerimi ondan alamadım.

"Sorunun ne olduğunu söyledi mi?" Tekrar Jagger'a bakarak sordum. Bana söyleyecekti. Daha fazla endişelenmeme izin vermezdi.

"Göğüs ağrısı olduğunu söyledi. Neden ambulans çağırmadığından emin değilim. Kontrol ettirmesini söyledik ama inatçı biri. Bir doktorun yanına yaklaşmasına izin vermiyor."

Ve nedenini biliyordum.

Doktorların çoğu bu kulübe ihanet etmişti, o halde Woodrow neden kendisine yardım etmelerine izin versin ki? Yine de, eğer ciddi bir ağrısı varsa ve durumu daha da kötüleşirse, bir doktorun onu muayene etmesine izin vermek zorunda kalacaktı.

Kanadı tabağıma bıraktım, artık o kadar aç hissetmiyordum. Fender diziyle bacağıımı dürttü ve ben de sorgulayan bir bakışla ona baktım.

"Ye. İki tavuk kanadı yetmez."

Kaşlarımı çattım. "Aç değilim."

"Ye." Tekrarladı, gözleri kararmıştı.

Güzel.

O tatmin olana kadar tabağıma biraz daha yemek koydum ve sonunda bana bakmayı bıraktığında yemeye başladım.

Yemekten sonra kadınların temizlik yapmasına yardım ettim. Biraz zamanımızı aldı çünkü bazı erkekler yemeden duramıyordu. Hepsi doyduktan ve her şey temizlendikten sonra Woodrow'u bulmak için mutfaktan çıktım.

İyi olup olmadığını bilmek istiyordum. Jagger ve Fender bana güven verse bile, bunu amcamdan duymaya ihtiyacım vardı.

Bara girdiğimde Woodrow'u hemen odanın ortasındaki bilardo masasının yanında dururken buldum ve ona yaklaştığımda ileri geri sallandığını fark ettim.

"Woodrow?" Adını bir kez, sonra daha yüksek sesle ikinci kez söyledim ve sonunda arkasını döndüğünde alnında ter damlaları gördüm.

Bir elini göğsüne götürmüştü ve konuşmaya çalışırken nefes nefese kalmıştı.

"Tanrım, iyi misin? Woodrow!"

Dizlerinin bağı çözüldü ve üzerime yığıldı. Ayakta duramayacak kadar ağırdı, ben de dizlerimin üzerine çöktüm ve yere düşmemesi ya da kafasını çarpmaması için elimden geleni yaptım.

"YARDIM EDİN!" Panik beni ele geçirirken sesim çatallaşarak bağırdım. "AMBULANS ÇAĞIRIN!"

Buffalo ve Iron koşarak Woodrow'u üzerimden kaldırmama yardım ettiler. "Ne oldu?" Iron, Woodrow'u göğsüne doğru çekerek sordu.

"Bilmiyorum. Göğsünü tutuyordu ve sanırım kalp krizi geçiriyor."

Buffalo 911'i arıyordu ve biz gelmesini beklerken etrafımızda daha fazla insan toplandı. Woodrow'a uyanık kalmasını söylüyorlardı ve hepsinin ona kalp masajı yapmak zorunda kalmamayı umduklarını biliyordum.

Kalabalıktan uzaklaştım ve arkamı döndüğümde Fender'in beni dikkatle izleyen gri gözleriyle karşılaştım. Elleriyle yüzümü kavradı, bir şey arıyordu. "İyi misin?"

Başımı salladım çünkü neden yalan söyleyeyim ki? Woodrow kalp krizi geçiriyordu ve kimsenin yapabileceği çok az şey vardı.

"O iyi olacak. Yukarı çıkın. Biz onunla ilgileniriz."

Ambulansın geldiğini duydum ve isteğini protesto etmek için başımı salladım. Ellerini iterek, "Bırak beni," diye bağırdım.

Sağlık görevlileri içeri girdi ve kalabalık ikiye bölünerek Woodrow'a ulaşmalarına izin verdi. Yüzünü gördüğümde gözlerinin kapalı olduğunu fark ettim. *Hayır. Hayır, uyanık kalmalı!* "Remedy, yukarı çık," dedi, sesi talepkârdı.

Başımı tekrar salladım, burada Woodrow'la kalmam gerekiyordu. Gözlerini açmıyordu ve vücudu gevşekti. "O-"

"O ölmedi. İyileşecek, Remedy. Hemen yukarı çık!" Fender'in sesi daha da yükselirken omuzlarımı sıkıca kavradı ve irkilmeme neden oldu.

"Hayır, onunla kalmam gerek!"

Fender'in, "Onu yukarı götür," dediğini duydum ve Jagger önüme geçerek beni kalçalarımından tutup omzuna attı.

"Hayır! Bırakın beni! Onunla kalmam gerek!" Ağladım. Hayatımdaki bir kişiyi daha kaybedemezdim. Woodrow ailemde kalan birkaç kişiden biriydi. Gerçek ailemden.

Yumruklarımı Jagger'ın sırtına vuruyor, beni bırakması için ona bağıırıyordum. Ama beni dinlemiyordu.

Beni kulüp binasına geri götürdü ve merdivenlerden yukarı çıkardı ve genellikle kaldığı yatak odasına ulaştığımızda sonunda beni bıraktı.

Onu geçmeye çalışarak göğsüne yumruk attım. "Lütfen!" Ona yalvardım ama o öylece durdu, yumruklarıma katlandı ve gücüm tükenene kadar ağlamama izin verdi.

Kollarına düştüm ve beni tutmasına izin verdim. Sırtımı ovdu ve başımı öptü, bana her şeyin yoluna gireceğini fısıldadı.

Ama sesi ne kadar emin çıkarsa çıksın, Woodrow'un yaşayacağından emin olamazdı.

Gözlerimi kapattım ve bu kâbusun bir an önce bitmesini dileyerek sessizce ağladım.

ÇÖZÜM

Jagger beni bu sabah dokuz civarında uyandırdı ve dudaklarındaki nazik gülümsemeden Woodrow'un başardığını anladım.

Beni giydirdi, sonra Woodrow'u ziyaret etmek için hastaneye gittik.

Kardeşlerinin çoğu odasının yanındaki bekleme alanında ve biz geldiğimizde Jagger ve benim onu görmemize izin verdiler.

Onu incitmemeye dikkat ederek sarıldım. "Çok korkmuştum," diye fısıldadım, gözlerim yine yaşlarla dolmuştu.

"Ağlama, evlat. Ben buradayım."

Tekrar ayağa kalktım ve elini tutup nazikçe sıktım. "Burada sana iyi davranıyorlar mı?" Şövalyelerin hastaneyle olan ilişkisini bildiğim için sordum.

Neyse ki bazı şeyler değişmişti ve bu doktorların çoğunun kulüple hiçbir ilgisi olmadığını biliyordum.

"Öyle. Hemen buradan çıkacağım," diye söz verdi. Agnes kucağında Myra ile içeri girdiğinde gülümsemesi arttı ve ben de onlara biraz yer açmak için yatağın diğer tarafına geçtim.

"İşte orada." Myra'ya uzandı ve onun küçük ellerini öptü, sonra Agnes'e baktı. "Seni seviyorum, sevgilim."

Agnes ona gülümsedi, sonra eğilip alnından öptü. "Beni bir daha asla böyle korkutma. Asla."

"Elimden geleni yapacağım," diye şaka yaptı Woodrow. Sonra Jagger'a bakarak,

"Fender burada mı?" diye sordu. "Dışarıda bir doktorla konuşuyor."

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?" Yardımsever hissetmek için

sordum. "Su iyi olur," dedi elimi okşayarak.

Başımı salladım ve bir yerlerde bir şişe su olup olmadığını görmek için odaya baktım, ama bulamayınca bir su sebili veya otomatı bulmak için dışarı çıktım.

Arkamı dönüp koridorda yürümeye başlamadan önce Fender ile göz göze geldim ve sola döndüm. Bir hemşireyi durdurup suyu nerede bulabileceğimi sordum ve bana koridorun ilerisini işaret etti.

Bir otomat bulana kadar yürümeye devam ettim, sonra suyun parasını ödeyecek bir dolar bulamayınca kendime küfrettim.

Yanımda bir el uzandı, makineye bir banknot itti ve arkamda kimin durduğunu görmek için dönmeme gerek kalmadı.

Dövmeli el ve parmaklar yeterliydi.

Su düştü ve Fender'le yüzleşmek için dönmeden önce onu almak için eğildim.

Beni dikkatle inceledi, gözleri yüzümün her santimini içine aldı, sonra eli belime dokundu ve kollarını etrafıma sararak beni kendine çekti.

Hissettiğim tüm gerginlik aniden kayboldu ve daha fazla gözyaşı kaybetmeden gözlerimi sıkıca kapatarak onun içinde eridim.

Beni kollarının arasına aldı, parmaklarıyla omuzlarımı hafifçe okşadı.

Benden ne kadar nefret ettiği umurumda değildi ve g r n   e göre o anda onun için de önemli değildi. Tek kelime etmeden birinin bana sıkıca sarılmasına ihtiyaç duyarak bunun olmasına izin verdim.

Jagger dün gece beni bu şekilde tutmuştu ama bir faydası olmamıştı. Büyük olasılıkla Woodrow'un durumu o sırada bilinmediği için.

Şimdi onun hayatta olduğunu gördüğümde hissettiğim tek şey rahatlamaydı.

Yava  a boynumdaki elini çok erken gev etti ve geri adım attığında ona minicik bir gülümsemeyle baktım. "Teşekkür ederim."

Bir an kafası karı mı  gibi göründü, sonra ona ne için teşekkür ettiğimi çok iyi bildiğinden ba ını salladı.

Gözleri elimdeki su  i esine kayd , sonra boğazını temizledi. "Hadi geri dönelim."

Odaya varana kadar sessizce yan yana yürüdük ve suyu ona vermek için yatağına doğru yöneldim.

"Teşekkür ederim, evlat."

Sabah  ve   gleden sonray  hastanede geçirdik, Woodrow'un ihtiya ı olan tüm yardımı aldığından emin olduk ve ilaçlardan yorulduğu için Rodney bize eve gidip ak am yemeği yememizi söyledi.

Woodrow'un bir süre daha hastanede kalması gerekecekti. Bazı testler yapılması gerekecekti.

 yi geceler dileyip dışarı çıktıktan sonra odaya bir doktor girdi ve iki yıldır duymadığım bir ismi söylediğini duydum.

Fısıltıyla söylendi ama ben yine de duydum. "Falco endişeli."

Durdum ve Woodrow'un odasına baktım, babamın adının söylendiğini duyduktan sonra kapıya baktım.

Falco endişeli.

Bu ne anlama geliyordu? Babam  lm  t . Karde i Woodrow tarafından vuruldu ve boğuldu. Neden endi elensin ki?

Bakı larım Fender'inkilerle bulu tu ve bir kez daha o kızgın parıltıyla bana bakıyordu.

Tanrım, onun için doğru olanı yapamadım.

 nce beni görmezden geliyor, sonra kafam  karıştırmaya, flört etmeye ve bana m stehten şeyler söylemeye ba lıyor, sonra bana dokunuyor ve sarılıyor ve şimdi yine ters ters bakıyor.

Ondan ne kadar etkilenmiş olursam olayım, o adam  anlamam mümkün değildi.

Çenemi sıktım ve sertçe yutkundum, çığlık atıp ona saldırmak istiyordum. Ama sakinliğimi korudum ve rahatsız edici düşüncelerimi görmezden geldim.

Doktorun söylediklerini yanlış duyd ğuma karar vererek arkam  döndüm. Bununla uğraşmak için doğru kafa yapısında değildim.

Hayal kırıklığına uğramı tım ve böyle durumlarda yüzümü tatlılarla doldurmayı severdim. Diğerleri barda otururken ben mutfakta saklandım. Birazdan ya gidecektim ya da burada kalıp ya lı kadınlara yemek pi irmelerinde yardım edecektim ama doğrusu

canım hiç dışarıda takılmak istemiyordu. Eve gitmek ve yalnız kalmak istiyordum. O aptal kitabı hâlâ bitirmemiştim.

On dakika önce açtığım çikolatanın son parçasını da yedikten sonra bir bardak su içerek tatlı tadı dilimden attım.

Burada beni daha iyi hissettirecek hiçbir Şey kalmamıştı ama evde daha fazla ikolatamız olduğunu biliyordum. Bu beni gece boyunca idare ederdi.

Ambalajı attım, sonra çift kapıya yöneldim ama dışarıda yemek odasından gelen sesleri duyunca durdum.

"Umurumda değil. Orada mıydın?" Fender'di.

Bir duraklama oldu, sonra Rodney'nin konuştuğunu duymadan önce biri derin bir i çekti. "Hayır, ben değildim. Hiç kimse değildi. Sadece o. Bunu yaparken yalnız olmak istedi."

Ayak sesleri yaklaştığında bir adım geri çekildim ama mutfağın kapısını kimse açmadı. Nefesimi tuttum ve dinlemeye devam ettim.

"Akla yatkın olmayan bir Şeyler var. O daha fazlasını biliyor. Her zaman daha fazlasını biliyordu ama biz göremeyecek kadar krdk. Yarın hastaneye geri döneceğim. Bakalım neden onun adını anmıŐlar."

Onun adı.

Falco.

Yani doktorun söylediğini duydum.

Ellerimi yumruk yaptım ve dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım, onlarla yüzleşmek istiyordum.

Kapılar açıldı ve ben bir adım daha geri çekilerek Rodney mutfağa girerken ona baktım. Sıkı bir gülümsemeye bana baktı. "İyi misin, ufaklık?"

Başımı salladım, Fender'i dışarıda bir an görmeye çalıŐmadan önce yüzünü inceledim. UzaklaŐıyordu. Onu durdurmam gerekiyordu.

"Her Şey yolunda," dedim ve mutfağı terk edip Fender'i takip etmek için etrafından dolaştım.

st katta kaybolduğunu gördüm ve gözlerim kulübün renklerinin olduğu kesiğine sabitlenmiŐ bir Şekilde peŐinden gittim. Alevlerle evrili Őövalye kafası bir zamanlar beni korkutmuŐtu.

Ayak sesleri ahŐap zeminde ağırdı ve benimkilerden çok daha yüksek olmasına rağmen beni çoktan duyduğunu biliyordum.

Koridorun en uzağındaki odaya ulaştığında arkasını döndü ve bana baktı, durmamı ve tedbirli davranarak bir adım geri çekilmemi sağladı.

Bu aptalcaydı. Ondan korkmuyordum. Yerimde durmalı ve bu konuda onunla yzleŐmeliydim.

"Her ne duyduysan, bu seni ilgilendirmez."

Çenemi sıktım. "Babamın bu işe karıŐması beni ilgilendirir. Doktorun onun adını söylediğini duydum."

Fender'in gözleri karardı ve başını eğmesi zararsız görünse de, daha fazlasını söylemem için bana meydan okumak ister gibi baktı.

Boğazım dėmlenmiŐtı ve onun beni bir kez daha hiç kimsenin etkilemediği bir Şekilde etkilediğini yeni fark etmiŐtim.

"Baban ld. Bu onunla ilgili değil. "

Yalancı.

Bir şeyler olduğunu biliyordu ve ne olduğunu bilmem gerekiyordu. "Rodney ile konuştuğunu duydum.

Kendin söyledin. Bir şeyler ters g i d i y o r !"

Bana kaşlarını çattı. "Şimdi de beni mi gözetliyorsun, tatlı kız?"

"Konuşmanıza kulak misafiri oldum," dedim, bana doğru bir adım attığında kendimi tutarak. Önümde durduğunda başımı geriye eğdim ve hareket etmeyeceğimi göstermek için kollarımı kavuşturdum.

"Oldukça cesursun, sence de öyle değil mi?" Gözleri yüzümde gezindi, sonra elini kaldırdı ve parmak eklemlerini yanağımda ve çenemde gezdirdi. "Öyle olmadığın halde neden kendini bu kadar önemli biri gibi gösteriyorsun anlamıyorum."

Bu acıttı.

Pislik.

Ona yumruk atmak istedim ama ellerim hareket etmedi.

Ona bakmaya devam ettim. Belki de buraya gelmemeliydim. Belki de Woodrow'a gidip hastanedeki olayı sormalıydım.

Peşini bırakmıyordum. Bir şeyler dönüyordu ve ben bunu çözecektim.

FENDER

Çok fazla şey bilmek istiyordu.

Doktorun babasının adını söylediğini duyduğunda yüzünü gördüm. Ben de duydum ve hemen Falco'nun idamıyla ilgili her şeyi gerçekten bilip bilmediğimizi merak etmeye başladım.

Oradaki tek kişi Woodrow'du. Bize ihanet ettikten sonra kardeşini öldürmek isteyen oydu. Kulübe ihanet etti.

Ölümü beni daha az rahatsız edemezdi. İnsanların kadınları ve çocukları başka bir kıtaya taşınmasına yardım etti ve bunun için para kazandı. O zengin piçlerden aldığı lanet paraya kızmıyorduk. Yaptığı diğer her şey için kızgındık.

MC'mizin gücünü yanlış insanlarla çalışmak için kullandı, bu arada adımızı kirletti ve zaten sahip olduğumuzdan daha fazla düşman kazanmamızı sağladı.

Adımızı pisliğe bulaştırdı. Onu yeryüzünden silmekten başka seçeneğimiz yoktu.

Hastanedeki o sahneden sonra, gittiğinden o kadar da emin değildim.

Remedy bunu bilmesi gereken son kişiydi. O da bizim kadar babasından nefret ediyordu ve babasının hayatta olup olmaması onun için önemli olmamalıydı. Eğer hâlâ buradaysa, ben hallederdim.

Parmağımı çenesinin altına koydum ve başını yukarı kaldırarak onu bana bakmaya zorladım. Görüldüğü kadar gururlu ve kendinden emin değildi. Sözlerim onu incitmişti ve bunun geldiği yerde daha fazlası vardı.

Onunla oynadığımı biliyordum. Gönderdiğim tüm o mesajlar ona ulaşmamalıydı. Ona dokunmamalıydım ama bir kez tadına baktıktan sonra daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Onu görmezden gelmemi engelleyen şeyin ne olduğunu bilmiyordum. Belki de onun benden hoşlandığını bilmemdi. Saniyeler içinde benim için vazgeçeceğini biliyordum. Tıpkı mutfakta olduğumuz ve onun tatlı amını parmakladığım zamanki gibi.

O andan itibaren bağımlısı oldum.

Bu oynadığım tehlikeli bir oyundu. İş bittikten sonra, canı yanacaktı. Ve insanları incitmek yeni bir şey olmasa da, onunla farklı olacaktı.

Tüm bunlar, başından beri hissetmekten korktuğum şeyden uzak durmama yardımcı oldu.

Derinlerde bir yerde, tatlı Remedy'nin içine girdikten sonra unutacağım hızlı bir sevişme olmayacağını biliyordum. Beni mümkün olan en iyi şekilde tüketecekti, ama ona ihtiyacı olanı veremezdim.

Bu kulüpteki hiç kimse yapamaz.

Sevilmeyi ve tapılmayı hak ediyordu. Çok az kardeşimin yapabildiği bir şeydi bu. Woodrow bile Agnes'e ve kızlarına hak ettiklerini vermedi.

Bu kulüpte gerçek bir koca olmaya en yakın olan tek erkek Rodney'di ve o bile Iris ortalıkta yokken striptizcileri beceriyordu.

Remedy onu onurlandıracak bir adamı hak ediyordu. Ona saygı duyacak. Bu ben olamazdım. Yine de, kendimi onun içine gömmek ve ona benim demek istemek baştan çıkarıcıydı.

"Bu lanet olası gözlere bayılıyorum," diye mırıldandım, gözlerinin eşsizliğine bakarak.
Onun gözleri

Onu benim yapmak için yeterli bir sebepti. Dolgun dudakları sikimin etrafına sarılmışken o farklı renkteki gözlerin bana bakması çok sık düşündüğüm bir görüntüydü.

Kollarını çözüp yanlarına bıraktı ve başparmağımı çenesinde gezdirdiğimde dudakları aralandı. "Kulüp işlerine bulaşmaman gerektiğini bilmelisin. İşlerin ne kadar tehlikeli olabileceğini biliyorsun. Sen akıllı bir kızsın. Benden kaçacak kadar akıllısın."

Kara kaşları çatıldı. "Neden kaçayım ki?"

"Çünkü ben tehlikeliyim. Sana zarar veririm ve yaşlı kadınlara gidip benim nasıl bir pislik olduğumu anlatıp ağlamana izin veremem." Daha yakına eğildim ve burnumun ucunu yanağında gezdirdim, sonra şakağına bir öpücük kondurdum ve beni lanet bir ikiyüzlü gibi gösteren sözler söylemeye başladım. "Ve ben farkına bile varmadan, sana musallat olacağım. Sana ihtiyacım olacak. Birine ait olmanın ne demek olduğunu anlayana kadar seni çok sert becereceğim." Hiç mantıklı konuşmuyordum. Ama devam ettim. Elimi indirdim ve bacaklarının arasında gezdirdim, dar kotunun içindeki sıcaklığı hissettim. "Söylediğim şeyleri hatırlıyor musun? Bu dar amcığı sikmek hakkında?"

Başını sallayıp inlerken boynunu öptüm. Parmaklarımı amına sürttüm, dizimi kalçalarının arasına iterek bacaklarını açmasını sağladım.

"Ve söyle bana bebeğim, bu amcığı sikmeme hâlâ izin verecek misin?"

Başparmağımı klitorisine bastırdığımda inledi. Kumaşın üzerinde zonkladığını hissedebiliyordum.

Kahretsin, onu tekrar tatmam gerekiyordu.

"Evet," diye fısıldadı, kendini sabitlemek için kollarımı kavradı. "Neden?"

"Çünkü ben-" Derin bir nefes aldı ve kendisini çok iyi hissettiren elimden uzaklaşmaya çalışarak sırtını kamburlaştırdı.

"Çünkü ne, bebeğim?" Diğer elimle kıcını kavradım ve klitorisini daha sert ovarak onu kendime çektim.

Yüzüne bakmak için başımı kaldırdım ve gözleri benimkilerle buluştuğunda aletim pantolonumun içinde sarsıldı.

"Çünkü senin benim ilkim olmanı istiyorum."

Bana olan küçük aşkı sadece bir aşk değildi. Bana takıntılıydı ve ben onun en karanlık arzularını gerçekleştiriyordum.

Daha fazla uzak duramayarak ağzını tuttum. Alt dudağını yaladım ve ağzını açtığı anda dilimi ağzına soktum.

İnlemeleri boğuktu ve onu kaldırıp bacaklarını etrafıma dolmasını sağladığımda bana daha sıkı sarıldı.

Onu yatak odasına götürdüm ve kapıyı arkamdan kapattım.

Onunla birlikte yatağa doğru yürüdüm ve öpüşmeyi kesmeden oturdum. Kucağıma oturdu ve ellerini saçlarımın arasına soktu. Kadınların bunu yapmasını hep sevmişimdir ama Remedy'nin saçlarımı çekiştirmesi bambaşka bir duyguydu.

Homurdandım ve iki elimle kıcını kavradım, etini sıktım ve sıcak amını kasıklarına bastırdım.

Aletimin daha fazla alana ihtiyacı vardı, ama bundan biraz fazla zevk alıyordum.

"Aletinle ovala

am, bebeğim," diye teşvik ettim, onu sertliğime karşı hareket ettirmek için kışındaki tutuşumu kullandım.

Öpücüklerimi boynundan aşağıya ve açıkta kalan köprücük kemiği boyunca gezdirdim. Yine o ince askılı ve düşük yakalı, tatlı göğüslerini gösteren üstlerden birini giymişti. Neredeyse vücuduna göre çok büyüklerdi ama Tanrım, mükemmel değiller miydi?

Hepsi de doğaldı, striptiz kulübündeki bazı kadınlarınkinin aksine. Neredeyse hiç hareket etmiyorlardı ve Remedy ne zaman hareket etse göğüsleri sallanıyordu.

"Mükemmel, bebeğim," diye övdüm, göğüslerinin üst kısmına öpücükler kondurdum. Yüzümü onlara gömmek istiyordum. Gerekirse beni boğmalarına izin vermek.

Göğüslerinden birini avuçlayıp meme ucunu ısırduğımda haykırdı. Sütyen takıyordu ama göğüs uçları görünecek kadar inceydi.

"Çıkar," dedim, şimdi iki memesini de sıkıyor ve üstünü çıkarmasını izlemek için arkasına yaslanmasını sağlıyordum.

Ellerimi kalçalarına indirdim ve amına ulaşip başparmağımı tekrar bastırana kadar kalçalarını ovuşturdum.

Aşağı uzanıp üstünü tuttu, sonra nefes nefese başının üzerine çekti.

Üstünü çıkardı, sonra arkasına uzanıp sütyenini açtı. Memeleri neredeyse içinden düşecekken onu ne diye giyiyordu ki zaten?

"Kahretsin," diye mırıldandım kucağında göğüsleri dışarıda otururken. Yüzüne baktım, sonra uzanıp onları avuçladım, büyüklükleri ve ağırlıkları karşısında büyülenmişim. "Böyle göğüslere sahip olmak için çok gençsin bebeğim."

Cevap vermedi ama sözlerimin onu dünyanın tepesindeymiş gibi hissettirdiğini biliyordum.

Ve o tatlı sesleri çıkarmaya devam ederse yakında benim üzerime de oturacaktı.

ÇÖZÜM

Daha önce de erkekleri öpmüştüm ama hiçbir Fender'in beni öpüşüne yaklaşmamıştı. Yirmi iki yaşında hâlâ bakireydim ama daha önce de dokunulmuştum. Aslında ellenmek bunun için daha iyi bir kelimeydi çünkü benimle yatmaya çalışan adam hayır cevabını kabul etmemişti.

Çıplak kalmadan önce o durumdan yeterince çabuk kurtuldum ve o zamandan beri bir daha hiçbir erkeğin bana dokunabileceğini hayal edemiyordum. Fender olmadığı sürece.

Şimdiye kadar ona ne kadar aşık olduğumu anlamış olmalıydı. Dudakları dudaklarımla buluştuğu anda bitmiştim ve kendimi ona sürtmekten alıkoyamıyordum.

Kendimi deli bir kadın gibi hissediyordum. Benden nefret eden bir adama kafayı takmış biri. Ya da en hafif tabirle... kurtulmak için beni kendi çıkarına kullanıyordu.

Yine de umursamadım. İçimde kalbimin hızlı atmasına ve başımın hafiflemesine neden olan tüm hisleri umursamadım bile.

Şimdiye kadar amıma parmaklarımı bile sokmamışken sekse muhtaç bir kedi yavrusuna dönüşüyordum.

Ama bu değişmek üzereydi.

Göğüslerimle oynarken yüzünü izledim, ellerinde yuvarlanmalarını sağladı ve gözleri üzerlerinde kalırken meme uçlarımı çimdikledi.

Bu ne kadar iyi hissettirse de, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Kalçalarımı tekrar çevirerek sertliğinin amıma baskı yaptığını hissettim. Onu çıkarmak istiyordum. Sikini görmek için. Ama bana rehberlik etmesi gerekiyordu.

Kucağına oturup göğüslerimle oynarken çıkıntısına binecek kadar kendime güveniyordum ama pantolonunun fermuarını açıp aletini çıkaracak kadar kendime güvenmiyordum.

Şansıma, o şişkinlik patlamak üzereyken kendini ayarlaması gerekiyordu. Eğildi ve elleri önce kemer tokasında çalışırken bir meme ucunu ağzına çekti, sonra pantolonunun fermuarını açtı. Meme ucunun ağzından çıkmasına izin verdi, sonra belime uzandı ve arkasını dönüp beni yatağa geri bırakmak için ayağa kalktı.

Pantolonu açık bir şekilde bacaklarımın arasında dururken ona baktım ve sikinin ucunun giydiği külottan dışarı çıktığını gördüm. Tanrım, bu çok ateşliydi.

Dudaklarımı yaladım, sonra kot pantolonumu çıkarmak için uzanan ellerini takip ettim. Pantolonumu bacaklarımdan aşağı indirdi, ardından külotumu çıkardı ve külotum yere düştükten sonra bacaklarımı yukarı kaldırdı ve ayaklarımı yatağın kenarına uzatarak dizlerimin bükülüp havaya kalkmasını sağladı. Klitorisim tekrar zonkladı ve onu uyarmak için kalçalarımı birbirine bastırmak zorunda kaldım.

Gözlerini vücudumdan ayırmadı ve göğüslerimde biraz fazla oyalandıklarında, uzanıp onları kavradım ve birkaç saniye önce yaptığı gibi sıktım.

Sırıtarak alt dudağını yaladı. "Tatlı bebek muhtaçtır."

Öyleydim ve eğer orada öyle durmaya devam etseydi, büyük olasılıkla orama dokunmaya başladım.

Sonunda paltosunu çıkardı ve benim giysilerimin aksine sandalyenin üzerine

güzelce örttü. Fanilasının düğmelerini açtı, sonra ondan da kurtuldu ve ardından beyaz tişörtünü giydi. Onu daha önce de üstsüz görmüştüm ve beni yakalamayacağını umarak gizlice ona bakardım. Ama

Bu gece, sadece benim için orada duruyordu. Kaslarına ve koyu renkli dövmelelerine baktım. Sayılamayacak kadar çoktu ve hepsinin anlamını da bilmiyordum. Önemi de yoktu. Bunlar onun dövmeleiydi ve onun için sadece neyi temsil ettikleri önemliydi. Gerçi kulüple bağlantılı birkaç dövme vardı ama çoğu anlayamadığım sembollerdi.

Gözlerim kollarında, göğsünde ve nihayet karnında gezindi. Kasları sertti. Onları daha bu sabah hastanede bana sarıldığında hissetmişim. Kulüpte neden bu kadar çok kadının onun için kavga ettiği belliydi. Bir motorcu tanrısı gibi görünüyordu .

"Gördüklerini beğendin mi?" diye sordu, gözleri eğlenceyle parlıyordu.

Gözlerine baktım ve başımı salladım, göğüslerimi birbirine bastırdım ve meme uçlarımı sıktım.

Elleri pantolonuna gittiğinde, orada çırılçıplak durana kadar pantolonundan ve külotundan kurtulmasını izledim.

Elini tabanının etrafına sardı ve ovuşturdu, sonra ucunu sıktı ve bir damla prekum ortaya çıktı. Kahretsin, bu çok ateşli.

"Beni izlemeni ne kadar sevsem de, önce o amcığın tadına bakmalıyım. Sikimi almaya hazır olduğundan emin olmalıyım."

Hazır değildim. Zihnim hazır olabilirdi ama bedenim değildi. Parmaklarını içime soktuğunda zaten acımişti ve siki kadar kalın olmasalar bile yine de biraz acımişti.

Ellerini dizlerimin üzerine koydu ve onları birbirinden ayırdı, sonra başı bacaklarımın arasına gelene kadar kendi başına eğildi.

Onu yakından izledim, bir sonraki her hareketini bilmek istiyordum. Başını çevirdi ve gözleri yüzümde oyalanırken kalçamın iç kısmını öptü. Başını daha da aşağı indirdi, sonra karnıma bir öpücük kondurdu, göbek deliğimden klitorisimin hemen üzerindeki noktaya kadar yaladı.

Kalçalarım tepki olarak sarsıldı ve altımdaki çarşafları kavradım.

Sırıttı, klitorisime bir öpücük kondurmadan önce başını tekrar eğdi ve ben de daha fazlasına ihtiyaç duyarak arkamı döndüm.

"Lütfen," diye fısıldadım, kalçalarımı çevirerek. "Daha fazla."

"Sabırsız bebek. Sana daha önce de söyledim. Hazır olduğundan emin olmalıyım. Bu amcığı öylece sikmeye başlayamam, kokun çok sertleştirse bile."

Kıvrımlarımı yalayarak beni kontrolden çıkarmaya başladı bile. Orası nasıl bu kadar hassas olabiliyordu? Kendime dokunduğumda hiç bu şekilde tepki vermemiştim.

Ama sonra, bu Fender'di. Sadece varlığıyla bile beni kıvrandırdı.

Dilinin tekrar çıktığını, kıvrımlarımı bir kez daha yaladığını gördüm, sonra tekrar öpmeden önce klitorisime doğru hafifçe vurdu.

"Oh Tanrım!" Kendimi onun ağzına doğru bastırdım, tam orada kalmasını istiyordum. Dudakları kıpırdadı ve ucu içime girmeden önce dili kıvrımlarımın arasından tekrar kaydı.

Bir çığlık daha attım ve saçlarından bir tutam almak için uzandım. Sağ eli kalçama sarılmıştı ama diğer eli bacaklarının arasına uzanıyordu. Kolu hareket ediyordu ve sikini ovuşturduğunu biliyordum. Bu beni daha da tahrik etti ve

Kalçalarımı tekrar hareket ettirdim, dilinin klitorisime geri dönmesini istiyordum.

Klitorisime hafifçe vurdu ve içimdeki gerilimin arttığını hissettim. Homurdandı, sonra gözleri benimkilerle buluştu ve ilk orgazm üzerime gelirken içlerindeki ateşin tutuşmasını izledim.

Kahretsin, çok hızlı oldu.

İnledim ve başımı geriye attım, bacaklarım titrerken yüzünü içime bastırdım.

Bundan sağ çıkamayacaktım. Eğer dili zaten beni bu şekilde hissettiriyorsa, daha fazlasıyla başa çıkabileceğimden emin değildim.

Yavaşça yeryüzüne geri dönerken nefesim kesildi ve ağzımı açtığımda hala bacaklarımın arasındaydı, şişmiş dudaklarıma yumuşak öpücükler konduruyordu.

"Çok kolay kurtuluyorsun bebeğim. Bana o kadar da masum olmadığını düşündürüyor," diye mırıldandı, yüzü memnundu. Beni bu şekilde boşaltan kişinin kendisi olduğunu biliyordu. Hiç böyle orgazm olmamıştım.

"Bazen kendime dokunuyorum," diye itiraf ettim nefes nefese.

Sırıttı ve elini kalçamdan çekip amıma dokundurdu. Diğer eli hâlâ aşağı uzanıyor ve hareket ediyordu.

"Peki kendine dokunduğunda kimi düşünüyorsun, Remedy?"

Kendi sorusuna cevap verebilirdi. Ben çok şeffaftım. "Sen."

Kalçama bir öpücük daha kondurdu, sonra parmaklarını yarığımdan geçirdi, sonra da giriş yerimde oyalandı. Kendinden çok memnun görünüyordu.

"Peki kendine nasıl dokunuyorsun? Bunun gibi mi?" diye sordu, iki parmağını

Be

n. Dudağımyı ısırarak başımı salladım. "Hayır."

Kaşlarını kaldırdı. "Hiç kendini parmaklamadın mı?"

Başımı bir kez daha salladım. "Ben sadece..." Konuşamadım. Parmaklarıyla değil. içime doğru itiyor.

"Neden olmasın?"

Omuz silktim. Kendime bu şekilde dokunmaktan korkuyordum. Nedenini hiç bulamadım.

Bir küfür mırıldandı, sonra parmaklarını çekti ve elime uzandı. Diğer eli tekrar kalçamdaydı ve benimkini amımın üzerine koyarak ön ve orta parmaklarım dışındaki tüm parmaklarımı kıvırmamı sağladı.

"Sana öğreteceğim."

Tanrım, evet. Yapmasını istiyordum ama hâlâ gergindim. Parmaklarımı ağzına götürmesini ve dudaklarını parmaklarımın etrafına sarmasını izledim. Onları ıslatmak için diliyle bastırdı, sonra tekrar çekmeden önce emdi.

Dudaklarım aralandı ve bu adamın ateşli olmayacak bir şey yapıp yapamayacağını merak ettim. Yaptığı her şey beni tahrik ediyordu ve bundan sonra beni görmezden gelmeye ve benden nefret etmeye devam ederse bu iyi olmazdı. Ama çaresizdim. Ve çaresiz insanlar bazen aptalca şeyler yaparlar. Yaşlı bir adamın sana kendini nasıl parmaklayacağını göstermesine izin vermek gibi.

FENDER

Tatlı Remedy'ye kendini nasıl parmaklayacağını öğretmek listemde yoktu. Beni üst kata kadar takip ettiğinde, zihinsel olarak kendimi onu duvara doğru itmeye ve onu becermeye hazırlıyordum, ama sonra bakire olduğunu hatırladım ve aletimi o dar amın içine sokarak onu sadece incitirdim.

Babasını sorduğunda gözlerindeki şaşkınlığı ve acıyı gördüm ve babasının ölümü hakkında inandığım şeyi ona o anda söyleyebilecek olmama rağmen söyleyemedim.

O herifin hâlâ hayatta olduğundan yüzde yüz emin olmadan olmazdı. Onun amcığıyla ilgilenmek benim önceliğimdi ve yarın kulüp işlerini halledecektim.

İki parmağını girişine yerleştirirken ona baktım. Avuç içi klitorisine bastırılmıştı ve ona talimat vermek zorunda kalmadan parmaklarını içeri kaydırды.

Sırıttım. "Doğuştan yeteneklisin."

Kaşlarını çattı, gözleri eline sabitlenmişti. "Tuhaf hissettiriyor."

"Olmamalı. Bu senin vücudun, bebeğim. Garip olan hiçbir şey yok," dedim ve parmaklarını daha fazla ulaşamayana kadar nazıkçe içeri ittim. Parmaklarını hareket ettirmedi ve ben de elini geri çekip görmesi için kaldırmadan önce bu hisse alışmasına izin verdim. "Ne kadar ıslak olduğunu görüyor musun? Hepsi benim yüzümden. Vücudunun bana verdiği tepki yüzünden. Ve sana şunu söylemeliyim tatlı kız... Vücudunun dokunuşuma verdiği tepki beni delirmiş bir adam gibi avazım çıktığı kadar bağırarak istememe neden oluyor. En basit dokunuş bile seni ürpertiyor. Kendimi bu ıslak amcığın derinliklerine gömmek ve sonsuza dek öyle kalmak istiyorum."

Dudakları ayrılmıştı ve gözleri şehvetle doluydu. Ama aynı zamanda korkuyordu. Tatlı Remedy bakireydi ve onun ilki olmamı istiyordu.

Sırf bu yüzden King Kong gibi davranmak, yumruklarımı göğsüme indirip onun benim olduğunu tüm kasabaya duyurmak istedim.

Ama planım bu değildi. Planım onunla alay etmektir. Kafasını karıştırmak ve ipucunu anlayıp kaçmasını ummaktı. Bana aptalca aşık olmaktan daha iyisini bilmeliydi. İşte şimdi buradaydık ve ben bunu yapmanın iyi bir fikir olup olmadığını sorguluyordum.

Sikeyim. Bir sürü kadınla birlikte oldum. Sayılamayacak kadar çok. Neredeyse yumuşadığım ve kalbimin üstün gelmesine izin verdiğim zamanlar oldu, ama bir kadının hayatıma girmesine izin vermeyecek kadar güçlüydüm. Kadınlar bir zayıflık değildi. K a h r e t s i n , kadınlar harikaydı. Ama bizim dünyamızda her an öldürülebilecekken bir kadına bağlanma ihtiyacını hiç hissetmedim.

Her iki durumda da, aşık olacak kapasitede değildim. Kahretsin, soyadım benim kaderimdi.

Ancak bu düşünceler daha önce Remedy'yi hiç içermiyordu.

Hiç onunki kadar yumuşak inilti duymamıştım ve hiç bu kadar güzel gözler görmemiştim. Karanlık ruhuma bakan gözler.

Onun için iyi olmazdım. Gerçekten önemli olan yönlerden değil. Cinsel olarak, ona

istediği her şeyi. Zihinsel olarak onu mahvedecektim. Günden güne. Etrafında olmak kolay değildi. Sahiplenici ve talepkârdım ve tatlı Remedy benim gibi bir adamla başa çıkmak için yaratılmamıştı.

Dudaklarımı parmaklarının etrafına sardım ve o cennet sularını emdim, sonra elini bıraktım ve kışını avuçladım. Eğildim ve kıvrımlarını yaladım. Kalçalarını salladı ve ellerini tekrar saçlarıma doğru itti. Şişmiş klitorisinin etrafında döndüğümde haykırdı, sonra gözlerimi onunkilerden ayırmadan dilimin ucuyla klitorisine vurdum.

Nefes nefese kaldı, dudakları içime doğru bastırıyordu, sonra klitorisinin zonkladığını hissettim, boşalmak üzere olduğunu biliyordum.

"AMAN TANRIM!"

Parçalandı ve dilimin üzerine boşaldı, kalçaları titriyor ve başımın iki yanına bastırıyordu.

Yüzümdeki aptal sırıtışı engelleyemedim. "Pis kız. Sularını yüzüme bulaştırıyorsun."

Ayağa kalktım ve elimin tersiyle çenemi ovuşturdum, sonra önümdeki manzaraya baktım, onu çıplak görmenin tadını çıkardım.

O memelerle tekrar oynamam gerekiyordu. Gözlerinden sonra onda en sevdiğim ikinci şey olduklarına eminim.

Bacaklarının arasına geçip her iki elimi yüzünün yanındaki yatağa bastırarak üzerine eğildiğimde ağır ağır nefes alıyordu. Ağırlığımla onu boğmamaya dikkat ederek kendimi onun üzerine indirdim.

Dizlerimi kalçalarının arkasına doğru iterek, bacaklarını kalçalarım dolanacak şekilde kaldırmasını sağladım.

Sikim karnına bastırıyordu ve taşaklarım amına değiyordu. Teni benimkinin üzerinde inanılmaz bir his uyandırıyor. "Prezervatif olmadan içine girmek ne kadar cazip olsa da, amının herhangi bir kayganlaştırıcı olmadan sikimi kaldırabileceğini sanmıyorum."

Bana baktı, gözleri geniş ve duygu doluydu. Küçük bir baş sallama hareketi yaptı. "Tamam."

Kıkırdadım. Sadece benimle aynı fikirde değildi. Beni cesaretlendiriyordu. Tatlı kız duracağımdan korkuyordu, oysa gerçekte bana isteyerek verdiği şeyi almadan gitmemin hiçbir yolu yoktu.

Dudaklarına bir öpücük kondurdum, sonra çekmeceye uzanıp bir prezervatif çıkarmak için kendimi yukarı ittim.

Paketi açtım, ambalajı attım, sonra prezervatifi aletimin üzerine kaydurdum. Beni yakından izliyordu, tek bir hareketi bile kaçırmak istemiyordu.

"Seyretmeyi seviyorsun, değil mi? Eğer ben bu daracık amcığı sikerken uslu bir kız olacaksan, beni tekrar mastürbasyon yaparken izlemene izin verebilirim."

Gözlerinde heyecan parladı ve dudaklarını olabilecek en erotik şekilde yaladı.

Evet... onu sistemimden atıp varlığını tekrar unutmamın hiçbir yolu yoktu. Derinlerde bir yerde o hep vardı. Bu cehennem çukurunda büyümüştü ve hep buralardaydı. Ama benim deli kışım onun dönüştüğü kadını kabul etmek yerine onu görmezden gelmeye karar verdi.

Elimi tabanıma sardım ve ucumu onun girişine yerleştirdim. Gergindi ve ona söyleyebileceğim hiçbir şey bu konuda yardımcı olamazdı. Bu onun ilk seferiydi ve ne kadar rahatlamış olursa olsun canı yanacaktı.

Sol başparmağımı klitorisinin üzerine yerleştirdim, ucumu kıvrımlarının arasından yavaşça kaydırırken yavaşça daire çizdim. "Seni incitmemek için elimden geleni yapacağım bebeğim, ama içine girdiğimde hissedeceğin acıyı engellemenin bir yolu yok. Benim için rahatla," dedim ve derin, titrek bir nefes aldı.

Aşağıya baktım, kalçalarının arasından bedenime baktım. Ucu neredeyse kıvrımlarının arasına gizlenmişti ve kalçalarımı ileri doğru hareket ettirdiğimde yumuşak bir çığlık attı.

"Ben mi-" Gözleri aletimde oyalanırken sertçe yutkundu, hareketlerimi durdurmak için elini karnıma bastırdı. "Kanayacak mıyım?"

İşte yine oldu. O sahiplenme duygusu üzerime geliyordu. Onun içine girdiğimde, o benim olacaktı.

"Kesinlikle kan olacak, bebeğim." Ve bu beni çok heyecanlandırdı.

"Yavaş gidebilir misin?"

Hayır, yapamazdım. "Elimden geleni yapacağım," dedim sırtarak. "Bu kedi beni tüketecek ve şimdiye kadar sadece ağzımı kullandım."

Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı kalktı ve ben hasta bir piç olduğum için tepkisini görmek amacıyla tekrar ileri ittim.

Gözleri büyüdü, sonra nefesini tutarken sikime kaydı. Sol elimle kalçasını okşadım ve mükemmel göğüslerinden birini avucuma alana kadar vücudunda gezdirdim.

"Çabuk yaparsam daha iyi olur," dedim ona. Onu acele ettirmek istememiştim ama amcığı sikimin ucunu sıkarken, muhtemelen çoktan boşalarak kendimi utandıracaktım.

"Tamam," diye nefes aldı, dolgun dudakları tekrar aralandı.

Elimi beline koymadan önce göğsünü sıktım ve meme ucunu çimdikledim. Sağ elimle hâlâ sikimi tutuyordum ve hazır olduğuna dair güvence verdikten sonra hızlı bir hamleyle içine girdim.

Hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey hissetmemiştim. Bir an için sersemlemiş hissettim. Remedy'nin bekâretini almıştım ve bu beni doğruca cennete göndermiş, sonra da ait olduğum cehenneme geri yollamıştı.

ÇÖZÜM

Acı keskin ve sonsuzdu. Yanıyordu ve bu konuda hiçbir şey okuduğum aşk kitaplarındaki kadınların anlattığı kadar eğlenceli ve zevkli değildi. Ve size söyleyeyim... tüm o erkeklerin sıkleri Fender kadar büyüktü.

Vücudum bir tür şoka girdi. Dakikalarca nefes alamadığımı ve hareket edemediğimi hissettim ve sonunda o trans halinden çıkmayı başardığımda bir çığlık attım ve vücudumun her yeri titredi.

"Sakin ol," diye fısıldadı Fender, dudakları benimkileri sıyırarak. "Sen hazır olana kadar hareket etmeyeceğim.

Kahretsin, bu amcık beni çok sıkıyor."

Beni öptü ve siki içimde sarsıldığında tekrar çığlık atmama neden oldu.

Saçlarıma uzandı ve öpücüğü derinleştirirken saçlarımı sıkıca kavradı. Dili dudaklarımın arasından kayarak benimkiyle kıvrıldı, sonra öpüşmeyi kesip gözlerimin içine baktı.

"Bana ne zaman hareket edeceğimi söyle, bebeğim. Ama, lanet olsun... Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Ağzım kurudu ve bedenimi onun bedeninin içime daha iyi oturmasını sağlayacak şekilde ayarlamaya çalıştım.

Derin bir nefes alıp dudaklarımı yalarken gözlerimi onunkilerden ayırmadım ve içlerindeki ateşi seyrettim.

"Bebeğim, bana o gözlerle bakarsan iyi olabileceğimden emin değilim."

"Acıyor," diye itiraf ettim, onun altında yatarken kendimi savunmasız hissediyordum, ağırlığı üzerime baskı yapıyordu. İlk seferimi böyle hayal etmemiştim. Onunla, evet. Ama bu kadar acı verici olmasını değil.

"Ben zaten içerideyim bebeğim. Bundan sonrası daha iyi olacak, söz veriyorum."

Benimle bu kadar nazik ve güven verici bir şekilde konuşması bana tüm acı ve yanmayı unutturdu. Ama sadece bir süreliğine.

İçimi bir ürperti daha kapladı ve elimi uzatıp sert karnına bastırarak onu üzerimden itmeye çalıştım. "Acıyor," diye tekrarladım, alt dudağım titriyordu. "Durdur şunu."

Gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir korku vardı ve bir an için geri çekileceğini düşündüm.

Bunun yerine eğildi ve dudaklarımı nazikçe öptü, fısıldayarak, "Hareket etmeye başladığımda duracak. Bu konuda bana güvenmelisin bebeğim. Sana ne kadar iyi hissettirebileceğimi göstermeme izin ver ve eğer bundan sonra hala benden nefret edersen, seni incittiğim için kafama kurşun sıkmana izin veririm."

Aklımda iki şey yankılandı. Birincisi, ondan nefret etmiyordum. Ondan asla nefret etmedim ve bu kadar uzun süredir aşık olduğum bir adamdan asla nefret edemezdim. Sonunda bana her zaman istediğim şeyi veriyordu ve ben bu konuda tam bir bebek gibi davranıyordum.

İkincisi, asla birine silah doğrultamazdım. Etrafım silahlarla ve onları kullanmayı seven adamlarla çevriliydi, ama milyon yıl geçse de böyle ölümcül bir şeye asla dokunmazdım.

İronik, gerçekten. Çünkü içimde kasabanın en ölümcül insanı vardı.

"zr dilerim," diye dudaklarına doğru nefes aldım. Sözlerim onu harekete geçirdi ve kendini

hala içimde gömülüken.

"Bunu bir daha asla söyleme. Duydun mu beni? Bebeğim, az önce bana bir kadının bir erkeğe verebileceği en saf şeyi verdin ve bunu senin için mahvetmeyeceğim. Psikopat bir pislik olabilirim ama canavar değilim. Söz konusu sen olduğunda değilim."

Dilim ağzımın tepesine yapışmıştı ve yutkunmaya çalıştım ama boğazım kurumuştı.

Tüm bunları söylediğini duymak göğsümün içinde bir şeyleri ateşledi. Kalbim güm güm atıyordu ve kalçalarım onun kalçalarına bastırarak onu daha yakına çekiyordu.

Bir insana karşı yıllarca kayıtsız davranıp sonra birdenbire değişmek ve tüm o şeyleri söylemek mümkün müydü?

Görünüşe göre. Fender Loveless bunu mümkün kıldı.

Vücudumun gevşediğini fark ettiğinde ifadesi bir anlığına yumuşadı. Sağ elini kalçama koydu ve başparmağıyla klitorisime dokunarak nazikçe daire çizdi. "Yemin ederim Remedy, bunu senin için çok iyi yapacağım. Bir santim bile kıpırdamadım ve çoktan patlamak üzereyim. Ve bebeğim, bunun olmasına izin verirsem egomun büyük bir kısmını alıp götürmüş olurum."

Bir kahkaha yükseldi. Kendimi tutamadım. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?"

Omuz silktim ve kendimi yatağa daha fazla bıraktım. Daha önce çok gergindim. "Birazcık."

Bir küfür mırıldandı ve beni öpmek için tekrar eğildi, sonra kalçalarını geri hareket ettirerek beni inletti.

"İyi olacağım," diye söz verdi. "Bu daracık amcığı sikmeme izin ver. Sen benim için mükemmelsin." İçimde derin bir şeye çarpana kadar yavaşça içime tekrar itti.

"Tamam." Duyması gereken tek şey buydu.

Kendini tekrar yukarı itti ve iki eliyle kalçalarımı kavradı ve geri çekildiğinde, ikimiz de aşağıya bakıp uzunluğunun sert bir hamleyle bir kez daha kaybolmasını izledik.

"Fuuuck," diye homurdandı, aynı hareketi defalarca tekrarladı. "Üzerimdeki kanı görmeye bayılıyorum. Asla çıplak sevişmem ama keşke kanını sikimin üzerinde hissedebilseydim."

Bunu istiyordum. Üzerimde bu kadar sahiplenici olması beni onun altında kıvrandırılıyordu. Fark etti ve gözleri benimkilerle buluştu. Gözlerini kısıtı, sonra dudaklarında bir sırıtma belirdi. "Bunu mu istiyorsun, tatlı kız? Beni kanınla işaretlemek ve çıplak sikimi içinde hissetmek?"

Ne olursa. Bu noktada her şeyi yapmasına izin verirdim. "Evet, lütfen."

Güldü ve içime daha sert girdi. "Çok kibarsın. Bunu atlabileceğimden emin değilim. Çok iyi hissediyorsun bebeğim. Söyle bana, hala canını yakıyor muyum?"

Evet, ama mümkün olan en iyi şekilde.

Başımı salladım.

"Güzel."

İtişleri daha da sertleşti ve tırnaklarımı kollarına geçirdim, bir şeylere tutunmaya ihtiyaç duydum. Ağır ağır nefes alıyordum ve inlemelerim daha da yükseliyordu.

Alt kat beni duyardı.

Bu kulüp binası daha iyi günler görmüştü ve burada ne zaman biri çuvallasa, neredeyse her zaman duyabiliyordunuz.

Fender'in sikinin içimde zonkladığını hissettiğimde, yakında boşalacağını biliyordum. Onun yüzünden zaten iki kez orgazm olmuşum ve üçüncüsünün mümkün olup olmadığından emin değildim. Aynı anda o kadar çok şey hissediyordum ki sadece birine odaklanamıyordum.

Ama amacım gelmek değildi. Amacım bunu kendim için olduğu kadar onun için de unutulmaz kılmaktı. Çünkü bana daha önce söylediği sözler ne olursa olsun, beni tekrar uzaklaştırmasından korkuyordum.

Kükremesi tüylerimi diken diken etti ve kalçalarımı kaldırarak itişlerini karşıladım, sonra beni öpmek için eğildi ve kısa bir süre sonra sustu.

"Lanet olsun," diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Asla iyileşemeyeceğim."

Gülümsedim. İçimden bir ses benimle işinin bitmediğini söylüyordu. Henüz değil.

FENDER

Kollarımda uyuyordu, vücudu göğsüme yaslanmıştı ve kalçaları yarıma yaslanmıştı. Boşaldıktan sonra tekrar sertleşmek benim için her zaman kolay olmuştu, ama ondan çekildikten sonra aletim sert kaldı.

Uykuya dalmadan önce amıyla oynadım ve onu boşalttım, tüm tatlı sularının ve kanının tadına baktım.

Lanet Remedy beni lanet bir hayvana dönüştürdü. Onun her santimine bağımlı biri. İçten içe, bunun beni bu şekilde etkilemesine izin vermemek için hâlâ kendimle savaşıyordum. Kalbim lanet göğsümde çarpıyordu. Bunun olması gereken tek zaman birinin şakağına silah dayadığım ya da bir şeyleri havaya uçurduğum zamanlardı. Kollarımda bir kadınla yatakta uzanırken değil.

Ona baktım, güzel yüzünü inceledim. Koyu renk kirpikleri elmacık kemiklerine değiyordu ve dudakları hafifçe aralanmıştı. Burnundan yavaşça nefes alıyordu. Hem de çok yavaş. İlk uykuya daldığında hâlâ nefes alıp almadığını kontrol ettim çünkü hiçbir şey duyamıyordum.

Çok huzurlu görünüyordu. Böyle bir yerde, geleneksel olarak hiçbir şey yapmayan bir motosiklet kulübünde büyümüş biri için fazlasıyla sakin ve aklı başındaydı.

Onunla yatarken ne kadar rahat olsam da oradan çıkmam gerekiyordu. Çözmem gereken şeyler vardı. Sadece kendim hakkında değil, babası hakkında da.

Yanağını avuçladım ve dudaklarını öpmek için eğildim ve geceyi geçirecek kadar tadına baktıktan sonra yataktan kalktım ve kıyafetlerimi aradım.

Onları yerden topladım, sonra gözlerimi ondan ayırmadan giyindim. Uyanmasını istemiyordum. Neden gittiğimi soracak ve muhtemelen yanlış fikirlere kapılacaktı. Fazla düşünürdü. Bunun bir önemi yoktu. Nasıl olsa sabah gitmiş olacaktım ve o da aynı şeyleri düşünecekti.

Şu anda, henüz ne olduğumuz hakkında konuşmaya hazır değildim. Eğer yarın kızarsa, bekaretini aldıktan sonra onu terk ettiğim için ne kadar büyük bir pislik olduğumu söyleyerek bana bağırmasına izin verirdim.

Hiçbir anlam ifade etmediğimi ve kendimi kandırdığımı fark ettiğimde bir küfür mırıldandım. Remedy için daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissetmediğimi düşünmem için kendimi manipüle ediyordum.

Gerçekte, onunla kalmak istiyordum. Bütün gece ona sarılmak ve gözlerini açtığında yanında olmak. Onu ilk kez becerdikten sonra gitmeyeceğime ikna etmek istiyordum. Onu sadece kullanmadığımı. Ve tüm bunları itiraf ettikten sonra bile, hala o lanet kapıdan kaçmaya hazırdım.

Bir elimi saçlarımda gezdirdim ve gözlerimi vücudunda gezdirdim. Üstü örtülüydü ama her mükemmel kıvrımını görebiliyordum.

Orada durdukça daha da kolaylaşmıyordu ama ayaklarımı hareket ettiremiyordum.

Telefonum çaldı ve sabahın on beşinde bana kimin mesaj attığını görmek için çıkardım.

Tiny'di.

Yukarısı çok sessiz. Onunla işin bitti mi?

Remedy'nin beni buraya kadar takip ettiğini görüp görmediğini bilmiyordum. Eğer görmediyse, bana bu saçma soruyu sormaya hakkı vardı. Eğer Remedy'yi gördüyse ve noktaları birleştirdiyse, Remedy'yi bir geceliğine kullanacağımı düşündüğü için beynini dağıtırdım.

Sahiplenme duygum bir kez daha ortaya çıkarken çenemi sıktım.

Bir şey mi lazım?

Burada bazı kızlar JT için kavga ediyor. Çok eğlenceli. İzlemeye değer.

İlgilenmiyorum.

En azından bir bira içmek için buraya geliyor musun? Yukarıda ne halt ediyorsun?

Seni ilgilendirmez. Lanet olsun.

Bir duraklama oldu ama yine mesaj atıyordu. Remedy'nin hâlâ uyuduğundan emin olmak için telefonumdan başımı kaldırdım, sonra bir mesaj daha geldi.

Eğer Doc hala hayatta olsaydı, şu anda sana bir kurşun sıkardı. Ben de bu riski alırdım. Tadının neye benzediğini öğrenmek isterdim.

İki şey var.

Birincisi, Remedy'nin burada olduğunu biliyordu.

İkincisi, bir dahaki sefere elime geçirdiğimde o orospu çocuğunun suratını dağıtacağtım. İçimde kalıcı bir yer edinen tek yeni duygu sahiplenme değildi.

Başka birinin ona dokunacağını düşünmek bile kıskançlık yaratıyordu.

Odaklanmam gerekiyordu.

Eğer şimdi oraya gitseydim, adamı öldürürdüm. Benim iki katımdı, adının hakkını vermiyorum ama onu çıplak ellerimle öldürürdüm.

Onun yerine yüksek yolu seçtim. Ona neleri kaçırdığını anlattım.

Hayatımda tattığım en tatlı şey. Ona sahip çıkıyorum.

Bir cevap beklemeden telefonumu cebime geri ittim ve kıskançlık zihnimi hızla ele geçirdiği için kalmayı tercih ettim.

Kıyafetlerimi tekrar çıkardım ve yatağa geri dönüp onun yanındaki yorganın altına girdim ve kollarımı beline dolayarak onu kendime çektim.

Yumuşak bir ses çıkardı ve yüzü göğsüme gömülü halde bana doğru kıvrıldı.

"Fender?" Donup kaldım, onu uyandırdığım için nefret ediyordum.

"Evet, bebeğim?"

"Bu gece beni yalnız bırakmadığın için teşekkür ederim."

Evet, gitmesine asla izin vermeyecektim. Alnından öptüm ve kollarımı ona doladım.

"Bundan sonra seni bırakabileceğimi hiç sanmıyorum."

ÇÖZÜM

Sözlerine sadıktı. Uyandığımda kolları beni sarmıştı ve sıcak vücudu sırtıma bastırıyordu.

Yüzü boynuma gömülmüştü ve bacaklarından biri benimkinin arasına girmişti. İki eli de üzerimdeydi. Biri karnıma uzanmış, diğeri de göğüslerimden birini avuçluyordu.

Dün gece sık sık göğüslerimi ne kadar çok sevdiğinden bahsetti ve o uyurken göğüslerime dokunması beni aptal gibi gülümsetti. Bunu bilinçaltında yapıyordu.

Ona bakmak için sırt üstü döndüm ve gözleri benimkilerle buluştuğunda şaşırdım. Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama hiçbir kelime çıkmadı.

Sırıtarak mememi hafifçe sıktı. "Dün gecedен sonra nutkunun tutulduğunu söyleme bana."

Çok ukalaydı. Ve olmak için her türlü hakkı vardı.

Yanaklarımın ısındığını hissettim. "Dün gece yüzünden nutkum tutulmadı. Hâlâ burada olduğun için suskunum."

Gözlerinde bir şey parladı. Karanlık ve uğursuz bir şey. "Gerçekten seni terk edeceğimi mi düşündün?"

Omuz silktim, yüzünün yan tarafına dokunmak için uzandım. "Sen... sensin. Kadınlarla seks yaptıktan hemen sonra onları terk etmenle tanınıyorsun."

Çenesi sıkıştı ve gözleri kısıldı. "Sen farklısın. *Bu* farklı." "Nasıl?"

Bakışları dudaklarıma kaydı ve parmaklarımla yanağını ve çene çizgisini okşadım, onu yakından izledim ve o da eğilerek dudaklarımı dudaklarıyla sıyırdı. "Keşke bir açıklamam olsaydı ama tek söyleyebileceğim bana bir şeyler hissettirdiğin. Dün gece ilk kez kıskançlık hissettim. Senin içindeyken tek istediğim sonsuza kadar o daracık amcığının derinliklerinde gömülü kalmaktı." Eli göğsümden kıvrımlarıma doğru ilerledi, kıvrımlarımın arasında gezindi ve klitorisimin etrafında dolaştı. "Şu anda bu amcığı parmaklamak istiyorum. Seni boşaltmak istiyorum. Sonra seni ters çevirip sikimi arkadan içine sokmak ve dün gece yaptığın gibi adımı haykırmanı sağlamak istiyorum. Şimdiye kadar duyduğum en tatlı ses, bebeğim. Hiçbir şey beni senin ıslak amcığının kadar bağımlı yapmamıştı."

İki parmağını içime sokarken kıvrandım. Canım yanıyordu ama dün geceki kadar sert davranmıyordu.

"Devam etmemi ister misin, tatlı kız? Bunun farklı olması için daha fazla nedene mi ihtiyacın var?"

Onu saatlerce konuşurken dinleyebilirdim. Özellikle de müstehcen konuştuğunda. Ağzının yanında bir de uyarı olmalıydı. "Bu her şeyi tekrar yapacağımız anlamına mı geliyor?"

Sırıttı, sonra ağzımın köşesine bir öpücük kondurdu. "Bu benimsin demek

Şimdi."

Tek istediğim buydu.

Onun tarafından
görölmek.

Her şey çok hızlı geliyor gibi görünse de, onu kendimden uzaklaştırmayacaktım. Hayır, bunun olmasına izin verecektim. Bu kulüpteki erkeklerin kadınları gerçekten hissettiklerinde sahiplendikleri gibi bana sahip olmasına izin verecektim.

Kapının yüksek sesle çalınması beni sıçrattı ve ikimiz de kapıyı kimin açtığını görmek için başımızı çevirdik.

Rodney başını içeri uzattı ve ikimizle de göz göze geldiğinde derin bir iç çekti. "Tiny şaka yapmıyordu."

Fender başını salladı ve kendini yukarı iterek yatak başlığına yaslandı, o utanmasa da ben battaniyenin altına saklandım. Ayrıca... Tiny bunu nereden biliyordu?

"Bir şey mi lazım?" Fender sordu. Elini kalçama koydu ve hafifçe sıktı, sanki bu durumun iyi olduğuna dair bana güven veriyordu.

"Hastaneye gidiyorum. Prez uyandı. Sen de geliyor musun?" Rodney sordu, gözleri birkaç saniyede bir benimkilerle buluşuyordu.

Burnuma kadar çekilmiş yorganın altından ona bakıyordum. Hâlâ çıplaktım ve bu oda ter ve seks kokuyordu. Saklanmam için hiçbir neden yoktu. Fender ve benim aramda ne olduğunu tam olarak biliyordu.

"Evet, geliyorum."

Rodney başını salladı ve tekrar bana baktı, sonra bir kez daha iç geçirdi. "Amcan bu durumdan hiç memnun olmayacak."

"O lanet olası bir yetişkin. Amcasının onayına ihtiyacı yok," diye açıkladı Fender. Parmakları tenimde daha derinlere indi, sonra klitorisime dokunana kadar yukarı hareket etti.

Kalçalarımı birbirine bastırdım, ama parmakları klitorisimle oynayabilmesi için onları birbirinden ayıracak kadar güçlüydü. Rodney hâlâ orada duruyordu ve hareket etmesine gerçekten ihtiyacım vardı.

"Başka bir şey var mı?" Fender t e r s l e d i .

Rodney başını salladı ve bana bir daha bakmadan kapıyı kapattı.

Yüzümü iki elimle kapattım ve bir utanç dalgası üzerime çökerken derin bir nefes verdim.

Ben.

Fender'in kıkırdadığını duydum ve ben ona bakarken parmaklarını klitorisimde tutmaya devam etti.

kaşlarını çattı. "Bu kadar komik olan ne?"

Sırıışı daha da büyüdü. "Gerçek şu ki, bundan sonra bu çok sık olacak."

Mükemmel.

En azından dört gözle beklediğim bir şey vardı.

ÇÖZÜM

Fender gittikten sonra on dakika daha yatakta kaldım ve kıyafetlerimi bulmak için kalktığımda çarşafların ne kadar kirli olduğunu görünce şok oldum.

Uzandığım yerde kurumuş kan ve o sıvı her neyse ondan başka lekeler vardı. Fender'in dölleri olamazdı. Çekildikten sonra prezervatifini dikkatlice çıkardı ve hiçbir şeyin dışarı sızması için tepesine bir düğüm attı, sonra da attı.

Bir süre çarşaflara baktım, bekâretimi aldığı için heyecanlıydım. Aldı ama bu kulüpteki diğer erkeklerin yapacağı gibi kaçmadı.

Yatağı öyle bırakamazdım. Çarşafları değiştirdim ve kirli olanları alt kattaki çamaşır makinesine koydum. Yukarı çıkmak için tuvaletten çıktığımda Perla yukarıda durmuş, kaşlarını çatmış bana bakıyordu. "Çarşaflarda neden kan vardı?" diye sordu. Endişeli görünüyordu.

"Regl oldum," diye yalan söyledim, normalde kekeleyip yalan söylemekte zorlanırken bunu bu kadar çabuk söyleyebilmeme şaşırdım.

Kaşlarını kaldırdı. "Dün gece orada mı uyudun?"

Başımı salladım.

"Neden?"

Bu kulüpteki tüm yaşlı kadınları severdim. Ama bazen çok meraklı oluyorlardı.

Omuz silktim. "Eve gitmek istemedim."

"O çok boktan biri. Dün gece Fender'i becerdi."

Başımı çevirdiğimde tatlı popolardan biri olan Faith'in aşağı indiğini gördüm. Gözlerinde sinirli bir bakış vardı.

"Adet döneminde değil. Bekaretini kaybetti. Bu yüzden kan var."

Bütün bunları nereden biliyordu ki? Fender'e o kadar güveniyordum ki, bu kadar özel bir konudan o tatlı popolardan birine bahsetmezdi. Sonra Rodney'nin Tiny'nin Fender ve benim aynı odada olmamızla ilgili şaka yapmadığına dair bir şeyler söylediğini hatırladım ve Tiny'nin birine söylemiş olabileceğini düşündüm. Muhtemelen JT'ye. JT'yi tanırdım, hiçbir konuda ağzını kapalı tutmazdı.

İçimi çektim. "Bu seni ilgilendirmez."

"Onun adını o kadar yüksek sesle inletiyorsun ki kendi inlemelerimi bile duyamıyorum," dedi Faith, sesi her zamanki gibi rahatsız ediciydi.

"Kızlar." Perla tartışmamızı engellemek için ellerini kaldırdı. Faith'i işaret etti. "Sen. Git. Bu sabah sana ihtiyaç yok. Ve sen." Bana döndü. "Gel de kahvaltıda bana yardım et."

Faith gözlerini devirdi ve kulüp binasından çıkmadan önce bana ters ters baktı. Perla'yı mutfağa kadar takip ettim ve iç çektim. "Bu konuşmaya gerçekten ihtiyacım yok."

"Seninle konuşmak istediğimi kim söyledi? Sen yetişkin bir kadınsın. Ne istiyorsan onu yap. Sadece Woodrow'un bunu öğrendiğinde mutlu olmayacağını bil."

"Bunun bir önemi var mı? Ne istersem onu yaparım." Kaderimde hayatımı bu kulüpte yaşamak vardı.

O adamlardan biriyle de olabilirdi, değil mi?

"Elbette yapabilirsin. Sadece merak ediyorum..." Bir şey almak için arkasını döndü.

Buzdolabı. "Eğer Fender senin için doğru kişiye. Seni kabul etmediği onca zamanı düşünmeden edemiyorum."

Gerildim. Bu kulüpteki herkesin Fender'in ilgisizliğini bilmesinden nefret ediyordum. Cevap vermedim.

"Sadece biraz stres atmak için seni kullanmasından nefret ederim. Bu kulüpte tatlı poplara nasıl davrandığını biliyorsun. Onun gözünde onlar sadece oyuncak."

"O benimle farklı."

"Bunu o kadar inandırıcı söylüyorsun ki sana inanabilirim," dedi göz kırparak. "O zaman ilk seferin miydi?"

Fender'in bekaretimi alması hakkında konuşmak istemiyordum. Ama ayrıntıya girmek zorunda değildim. "Evet."

"En azından sana kendini iyi hissettirdi mi?"

Yüce Tanrım.

Sırtımı dikleştirdim. "Evet. Çok."

"Hm." Perla yanımdaki tezgâha bir kesme tahtası ve bir bıçak koydu, sonra gözleri yüzümde oyalandı, beni yakından inceledi. "Hep Jagger'la birlikte olacağını düşünmüştüm. Zavallı çocuğun kalbi kırılacak."

Sözlerine sesli güldüm. Jagger'ın kalbi kırılmazdı. "Jagger benim en iyi arkadaşım. Çizgiyi aşır arkadaşlığımızı mahvetmememiz gerektiğini çok iyi biliyoruz."

Omuz silkti. "Sen öyle diyorsan."

Elmaları önümdeki kesme tahtasının üzerine koydu, sonra elini salladı. "Bunları dilimlere ayır. Elmalı turta yapıyoruz."

Elmaları yıkadım, sonra aklım Fender'e ve yaşadığımız geceye kayarken kesmeye başladım.

Fender'le aramızdaki ilişkide kendimi güvende hissetmemi sağlayan sadece hissettiklerim değildi. Dün gece ve bu sabah bana söylediği her şey beni umutlandırdı. Aramızda büyüyen şey her neyse doğru hissettiriyordu.

Ve aniden bir aydınlanma yaşadım.

Son zamanlarda bana söylediği tüm o ağır ve anlamlı sözlerle bakılırsa, belki de Fender bunca zamandır sandığım gibi beni görmezden gelmiyordu.

Belki de Fender bunu yıllardır planlıyordu, bu düşünce ve duygulara başından beri sahipti ama bana yakınlaşmak istediğine şimdi karar verdi.

Ama gerekçesi ne olursa olsun, elindeki tüm seçenekler arasından beni seçtiği için mutluydum.

Kulüp binasında kahvaltı yaptıktan sonra eve gidip duş almak için ayrıldım. Üzerimde Fender'in kokusu vardı ve bu beni güvende hissettirse de bütün gün böyle dolaşamazdım.

Öğleden sonrayı evi temizleyerek geçirdim. Agnes ve Myra, Woodrow'la birlikte hastanedeydiler, ancak Fender ve diğerleri oradayken onun odada bulunmasına izin verilip verilmediğinden emin değildim.

Saat altı civarında kendime hızlı bir akşam yemeği hazırladım ve televizyon izlemek

için kanepeye oturdum.

Tam izleyecek bir dizi bulmuştum ki telefonum çaldı.

Yanımdan aldım ve ekrana baktım. Jagger.

"Merhaba," dedim, aynı anda hem yemek yiyebilmek hem de konuşabilmek için hoparlörü açtım. "Kulüpte misin?"

"Hayır, ben evdeyim. Hala hastanede misin?"

Kısa bir duraklama oldu ve birine bir şey söylediğini duydum, sonra tekrar telefona konuştu. "Evet, şimdi çıkıyorum. Uğrayabilir miyim?" Sesi gergindi.

"Tabii ki. Spagetti yaptım. İstersen biraz kaldı." "Harika. On beş dakikaya oradayım." Telefonu kapattı.

Tam on beş dakika sonra kapımdaydı. Kapıyı açtım ve gülümseyerek onu içeri aldım.

"Woodrow nasıl?" diye sordum.

"Daha iyi." Gergin

görünüyordu. "Peki sen nasılsın?"

Mutfağa geçtik, tabağına spagetti ve sos doldurdum, sonra tabağı ona uzattım ve başımı kaldırıp ona baktım.

"Tamam. Bu akşam kiliseye gideceğiz, o yüzden daha sonra oraya gitmem gerekiyor. Gelmek ister misin?"

Bir kez daha yatağa girip kitap okumaya hazırdım ama kulübe gitmek Fender'i tekrar görmek anlamına geliyorsa, kitap okumayı bir kenara itebilirdim.

Tanrım, çok muhtaç ve takıntılıydım.

Başımı salladım. "Elbette."

Kanepeye oturduk ve ben play tuşuna bastım ama konuşabilmemiz için sesi kısıtım. Yemeye başladı ama bana bakmaya devam etti.

"Ne?"

"Bana sen ve Fender'den bahsedecek miydin?" Ah.

Demek bu yüzden garip davranıyordu.

İçimi çektim. "Evet."

"Ne zaman? Çünkü haberi en son ne zaman aldığımı herkes biliyor gibi görünüyor. Ciddi bir şey mi?"

Benim için öyleydi. "Sanırım öyle."

"Öyle mi *düşünüyorsun*? Kahretsin, Remi. Fender manyağın teki. Seni mahvedecek."

Dün gece bir şey kırdı. Dudaklarımı büzdüm. "Neden şaşırdın? Benden hoşlandığımı söyleyen sendin."

"Evet, ben de bunu düşündüğüm için deli olduğumu sanıyordum. Dün gece seni becerdi."

Bu bir soru değildi. Başımı salladım. "Nazik miydi?"

Jagger gibi bir adamın bana nazik davranılıp davranılmadığını sormasıyla ilgili bir şey beni güldürmek istedi. Ama gülmedim. "Öyleydi."

"Buna inanmıyorum." Ağzına bir çatal dolusu daha koydu, sonra başını sallarken çiğnedi. "Lanet olsun, dostum. Beni öldürecek."

Kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı. "Seni ne için öldüreceğim?"

"Sen benim en iyi arkadaşımsın. İhtiyacım olduğunda senin yatağında uyumaktan vazgeçmem mümkün değil. Bundan hoşlanmayacaktır. O kıskanç bir orospu çocuğu."

Bunu düşünmemiştim. Fender bana dün gece ne kadar kıskanç hissettiğini söyledi. Bakışlarımı kaçırdım ve çatalımın etrafında biraz daha spagetti çevirdim. "Onunla konuşacağım."

"Bunu dene. Ama dinlemeyecektir."

Fender'in arkadaşlıklarımı mahvetmesini istemiyordum. Buna izin veremezdim.

"Dinleyecektir."

ÇÖZÜM

Adamlar kilisedeyken ben barda bekledim. Bir saatten fazla dır oradaydılar ve arada bir seslerini yükseltiyorlardı ve her şey tekrar sessizleşmeden önce kaos çıkıyordu.

Agnes Myra'nın yanına dönmüştü ama kulüp binasında Iris ve Perla ile yaşlı kadınlarla ilgili şeyler konuşuyordu.

"Bir kola daha ister misin?"

Potansiyel müşterinin gözleriyle tanışmak için başımı kaldırdım. Adaylarla pek konuşmazdım ama iyi insanlardı. Yine de tam üye olmadan önce hepsi öyleydi. JT iyi bir örnekti. Eskiden iyi bir çocuktı, sonra üye oldu ve çılgın, psikopat bir adama dönüştü.

Gülümsedim ve başımı salladım.

"Teşekkürler." "Jagger'ı mı bekliyorsun?" diye sordu.

"Ah, evet." Fender ve beni duymamış olmalı. Aferin ona. Lisedeki gibi dedikodu yapmak can sıkıcıydı.

Önüme bir kola daha koydu, ben de bir yudum almak için aldım. Havamda değildim, bu yüzden tabureme döndüm ve bara baktım. Etrafta erkeklerin geri gelmesini bekleyen birkaç tatlı popo vardı ve gözlerim Faith'inkilerle buluştuğunda sıkılmış bir ifadeyle kaşlarını kaldırıp bana baktı.

Ben de senden hoşlanmıyorum.

Seslerin yükseldiğini duyduğumda bakışlarımı bar ile kulüp binasını birbirine bağlayan kapıya doğru çevirdim. Sessizleşmelerini bekledim ama bu sefer öyle olmadı.

Bir şeyler oluyordu ve barın arkasındaki adaylar hızla hareket edince tabureden kalkıp onları takip ettim.

Fender'in bir yumruk atıp JT'nin suratının tam ortasına bir yumruk indirdiğini görünce gözlerim açıldı ve irkildim. Tiny hemen oradaydı ve daha fazla zarar vermeden onu geri çekti.

JT tökezledi ama kendini ayakta tutmayı başardı. Burnu kanıyordu ve yediği yumruk aşırı gibi görünse de acı çekmiş gibi görünmüyordu. Hayır, JT'nin gözleri iriydi ve yüzündeki sırıtma onu en az kendisi kadar çılgın gösteriyordu.

Fender'e bakarak yüzünü işaret etti. "Tekrar yapmak ister misin, orospu çocuğu?" Fender kendini Tiny'den kurtarmaya çalıştı ama adam çok iriydi.

Rodney aralarına girerek, "Yapma," diye uyardı. JT'ye ciddi bir ifadeyle baktı. "Bunu hak ettin evlat. Git hadi."

Ortamı inceledim ve etrafımdaki gerilimi hissettim. JT, Fender'i kızdıracak bir şey söylemiş olmalıydı. Ona baktığımda ağır ağır nefes alıyordu ve gözleri benim üzerimdeydi.

Olamaz. Umarım bu benimle ilgili değildir.

Fender Tiny'yi silkeledi, JT'ye bir daha dokunmayacağını mırıldandı, sonra elini yumruk yaptı. Parmakları kıpkırmızıydı ve bu yumruğun onu da en az JT kadar incittiğini biliyordum.

"Eğer onun hakkında bu şekilde konuşmak seni kışkırtmaya yetiyorsa-" Rodney oğlunu durdurmak için elini kaldırdı. "Git dedim!"

JT'nin sırtışı Fender'e yönelik bir gülümsemeye dönüştü ve sonunda babasının tavsiyesini dinlediğinde arkasını dönüp benimle yüz yüze geldi.

Önümde durduğunda yerimde durdum. Gözlerinde meydan okuma vardı ama ona tepki vermemem gerektiğini biliyordum. "Artık bakire olmaman çok yazık."

"G I D I N L A N !" Fender kükreyerek beni tekrar irkiltti.

JT güldü ve barın kapısından içeri girdi, müşterilerin çoğu da onu takip etti.

Sertçe yutkundum, bu tartışmaya neden olduğum için kendimden nefret ediyordum.

Rodney'nin "Onu eve götür," dediğini duydum ve Jagger'la konuştuğunu görmek için başımı kaldırdım.

Böyle bir şey olmayacaktı.

Fender bana doğru yaklaşıyordu ve önümde durduğunda kolumu tutup sarsarak beni kendine doğru çekti. "Onu ben alacağım."

"Araba kullanmamalısın. Çok heyecanlısın. Onu tehlikeye atacaksın."

Fender Rodney'le yüzleşmek için döndü ve o kadar gergindi ki, onun da yüzüne yumruk atmasından korktum.

Onu sakinleştirmeyi umarak elini sıktım.

Fender dişlerini sıkarak, "O benimle güvende," diye tısladı ve kimse bir şey söylemeyince yürümeye başladı ve beni de yanına çekti.

Jagger ona, "Dikkatli ol," diye seslendi ama Fender onu duymazdan geldi.

Dışarı çıktığımızda tüm bisikletlere doğru yürüdük ve onunkinin önünde durduk. Bana döndü ve yüzümü avuçladı, sonra dudaklarımı kendi dudaklarıyla kapattı ve dilini ağzıma soktu.

Şaşkın bir inilti çıkardım ama hemen onun içinde eridim. Kollarını kavradım ve beni öpmesine izin verdim. Şu anda buna ihtiyacı vardı ve iyi bir yaşlı kadın her zaman erkeğinin yanındaydı.

Kendime henüz yaşlı bir kadın dememeliydim. Değildim zaten. Ama böyle anlarda o yöne doğru gittiğimizi düşünmeden edemiyordum.

Dili benimkinin etrafında kıvrıldı, sonra geri çekildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak beni daha yumuşak öptü.

Ellerini kalçalarımı kavramak için indirdi, sonra kıçımı kavrayıp sıkmak için daha da aşağı indirdi.

Ellerimi kollarına götürüp boynuna doladım ve hızlı bir hareketle beni yukarı çekerek bacaklarımı beline dolamamı sağladı.

Umarım bunu kimse görmüyordur. Bu adamdan uzak duramayan çılgın bir kadın gibi görünüyordum. Ama elimde değildi. Onun her yerindeydim. Tıpkı onun benim üzerimde olduğu gibi.

Öpüşmeyi kestiğinde alnını benimkine yasladı. İkimiz de hızlı hızlı nefes alıyorduk.

"İyi misin?" Fısıltıyla sordum. "Şimdi iyiyim."

Karnım çırpındı ve vücudum ısındı. Gülümsedim ve onun mükemmel yüzünü

Ellerimle çenesindeki yaraları başparmaklarımın altında hissediyordum. "Beni eve götürür müsün?" Başını salladı, gözleri dudaklarımda geziniyordu.

"Yapmak istediğim başka bir şey yok."

Bisikletinin arkasında ona sıkıca tutundum ve Rodney'in düşündüğünün aksine beni sağ salım eve ulaştırdı.

İçeri girdiğimizde beni kapıya doğru bastırdı ve dizini bacaklarımın arasına soktu. Kukum onun kalçasına bastırılmıştı ve üzerimdeki bluzdan iki göğsümü de avuçladığında haykırdım.

Ağzını tekrar benimkine dayadı ve ben de sakinleşmek için ne gerekiyorsa yapmasına izin verdim. "Bu memeleri seviyorum," diye mırıldandı. Bana daha önce de söylemişti ama bunu duymak hoşuma gidiyordu.

Elleriyle onları sıktı, sonra başını eğip göğüslerimin üstünü öpmek için geri çekildi. İnledim ve iki elimi de saçlarının arasına sokarak sırtımı dikleştirdim.

"İçinde olmak istiyorum bebeğim. Ama ağrın olduğunu biliyorum." "Ağrımıyor," diye nefes nefese başını göğsüme bastırdım.

Tenimi emdi ve sonra gözlerimin içine bakmak için geri çekildi. Ellerini indirdi, biri kıkıma gitti ve diğeri kalçalarımın arasına itti. Amımı avuçladı ve avucunun içiyle klitorisimi ovdu. "Seni incitmek istemiyorum."

"Yapmayacaksın." Çaresizdim.

Gözleri uğursuzdu. Kendisiyle savaşıyordu. Bana zarar vermeyeceğine d a i r v e r d i ğ i sözünü tutmak istiyordu ama aynı zamanda beni tekrar becermek istiyordu.

"İyi hissettirecek. C a n ı m ı yakmayacaksın," dedim kalçalarımı ona doğru iterek. "Lütfen."

"Fuuuck. Zavallı amcık," diye homurdandı ve elini bana daha sert bastırdı. Kalbinin göğsünde hızla attığını hissettim. Artık beni itmesine imkân yoktu.

Beni tekrar kucağına aldı, kollarımı ve bacaklarımı vücuduna dolamamı sağladı, sonra beni yatak odama götürdü ve yatağımın ucuna oturdu.

Ona sarılmıştım ve sertliğinin bana baskı yaptığını hissettim ve ona sürtünmek için kalçalarımı döndürdüm.

"Siktir, bebeğim. Yavaştan alsak iyi olur yoksa kendimi tutamayacağım."

"Kendini tutmanı istemiyorum," diye nefes aldım, sikinin pantolonunun içinde sarsıldığını hissediyordum.

Kıkıma sıktı ve kalçalarımı ona doğru daha sert bastırdı, sonra yüzünü boynumun kıvrımına gömdü, tenimi yaladı ve öptü. "Önce amının tadına bakmalıyım."

Başımı salladım ve saniyeler sonra kot pantolonum v e külotum çıkarılmış, ayaklarım yatağa uzatılmış halde sırtüstü yatıyordum.

Bacaklarımın arasına diz çöktü ve klitorisime ulaşana kadar iç uyluklarımı öptü. Dilini klitorisimde gezdirdi, kıvrımlarımı yaladı ve parmaklarıyla amımı okşadı.

"Ağrın olmadığına emin misin bebeğim?" diye sordu parmak uçlarıyla kıvrımlarıma masaj yaparak.

Çok ağrım vardı ama yine de önemli değildi. Onu tekrar içimde istiyordum. "Ben iyiyim," dedim ona, parmaklarımı saçlarının arasına sokmak için aşağı uzanarak.

İki parmağını içime soktu ve ağzını tekrar klitorisime dayadı. İlk doruk noktama ulaşmam uzun sürmedi ve titreyen bacaklarımla yüksekliğimden aşağı indiğimde, yüzünün her yerinde meyve sularıyla bana sııttı.

"Bütün gün senin tadına bakabilirim."

Ve ben de ona izin verirdim.

Ayağa kalktı ve üzerime yürüdü, gömleğimi yukarı itti ve sütyenimin klipsini açmak için altına uzandı. Bir şekilde onu ve ardından gömleğimi çıkardım.

Kemerini çözmesini ve pantolonunun fermuarını açmasını izledim. Pantolonu kalçalarından aşağıya doğru itti ve çıkardı, sonra tekrar üzerime eğilmeden önce kazağını ve kazağını çıkardı.

Beni sertçe öptü, sikini karnıma bastırdı.

Ellerimi saçlarının arasına sokup çekiştirdim, kendini bacaklarımın arasına yerleştirirken öpüşürken inledim.

Ucu girişime doğru bastırdı ve ben de içeri girmesini kolaylaştırmak için bacaklarımı açtım.

"Siktir," diye mırıldandı hareket etmeyi bırakırken.

Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Neden durdun?"

"Çünkü lanet bir prezervatifim yok. Sen de doğum kontrol hapı kullanmıyorsun." Dudaklarımı büzdüm. "Kullanıyorum."

Kaşlarını çattı. "Öyle misin?" Başımı salladım.

"Neden bana ilk seferinde söylemedin? Seni prezervatif takmadan da sikebilirdim."

"Ben..." Ne diyeceğimi bilemeyerek yutkundum. "Prezervatifle daha kolay olduğunu söylemiştin."

Onsuz çok fazla acıyacağından korktum."

Gözleri yüzümü aradı, sonra iç çekti ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Özür dilerim. Bu benim için hiç hoş değildi." Öpücüklerini çenemde ve boynumda gezdirdi. "O prezervatifi kullanarak doğru olanı yaptık. Ama senin doğum kontrol hapı kullandığını bilmek beni bambaşka bir sahiplenici yapıyor. Bu amcığı çıplak sikmeme izin verecek misin?"

Gülmekten kendimi alamadım. Bana bu kadar umutlu bir sesle soracağını hiç düşünmediğim bir soruydu bu.

Bana tekrar bakmasını sağlamak için başını kaldırdım. "Sadece bana bir şey için söz verirsen." "Ne istersen, bebeğim."

Dudaklarımı yaladım, başparmaklarımı yanaklarında gezdirdim. "İçime boşalmanı istiyorum."

FENDER

İsteğini dile getirirken yükümü içine değil de karnına boşaltacaktım. Lanet olsun. Benim tatlı kızım yaramazdı.

Sırıttım ve elimi tabanımın etrafına sarmak için aşağı uzandım ve kendimi tekrar girişine yerleştirdim. "Yapmak istediğim bir şey yok, bebeğim."

Ucumu ıslak kıvrımlarına doğru kaydardım, sonra hızlı ve sert bir hamleyle içine ittim.

Haykırdı ve başını arkaya atarak o tatlı memelerini yukarı kaldırdı.

Eğildim ve bir meme ucunu ağzıma aldım, sonra tekrar ona çarpmadan önce geri çektim.

"OH!" İnlemeleri yüksekti ve her seferinde sikimin sarsılmasına neden oluyordu.

"Çıkardığın seslere bayılıyorum. Saatlerce inlemeni dinleyebilirim," dedim diğer meme ucunu çekmeden önce.

Saçlarımı sıkıca kavradı ve içine her soktuğumda kalçalarını kaldırdı. Hassas çıkıntıyı ısırdım ve çektim, sonra ağzım onunkine değene kadar boynuna öpücükler kondurdum.

Onu derinden öptüm, dilimi ağzına soktum ve onu daha sert becerdim.

Harika hissettirdi ve JT'nin kilisede söylediği o kötü şeyleri aklımdan çıkarmama yardımcı oldu.

Çocuğu öldürebilirdim. Bütün kardeşlerimi severdim. Biz lanet bir aileydik. Ama JT hep damarıma basardı.

Suratının ortasına yumruk atmaktan daha kötüsünü de yapabilirdim. Kafasını ezmek istedim. Kahretsin, suratına bir kurşun sıkmak istedim.

"Oh Tanrım! Lütfen," diye bağırdı, nefesi ağırlaşmıştı.

"Daha sert." Sırıttım. "Emin misin, bebeğim?"

Başını salladı. "Evet."

"Bunun için yüzüstü dönmelisin." Ondan ayrıldım ve kalçalarını kavradım, sonra onu ters çevirdim ve yatağa diz çöktürdüm.

Bir elimle sırtına bastırarak onu aşağı ittim, yüzü şilteye yaslandı ve sırtı kamburlaştı. "İşte böyle. Mükemmel." Bir elimi kıkırda gezdirdim ve yanağını tokatladım, sonra sikimi tuttum ve tekrar amının içine ittim, sertçe ittim ve yüksek sesle inlemesini sağladım.

Saçlarına uzanıp sıkıca kavrarken içine pompalamaya devam ettim, üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmak için sertçe çektim. "Fuuuck!"

Onun amını aletimin üzerinde çıplak hissetmek kendimi tutmamı kolaylaştırmadı. Boşalmak üzereydim ve tıpkı istediği gibi yükümü onun içine boşaltacaktım.

Daha hızlı hareket ettim, itişlerim sertleşti ve kenara ne kadar yaklaşırsam, doruk noktam o kadar büyük olacaktı.

İçine boşaltacağım yükün her zamankinden daha büyük olacağına dair bir his vardı içimde.

"GAAAH!" Vücudu titrerken bağırışım yüksekti. Sonra sessizleşti ve amının şaftımın etrafında sıkıştığını hissettiğimde geldiğini biliyordum.

Teorimin doğruluğunu kanıtlamak için hemen arkasından gittim. İçimden sperm akıntıları fişkırdı ve

ve onu sikkmeye devam ettikçe, d  llerim içinden akarak kal  alarının iç kısımlarına doğru akıyordu.

O kadar ağır nefes alıyordum ki konu amıyordum. Sonunda kendime geldiğimde, ondan çekildim ve daha fazla d  l n sızmasını izledim.

" ok güzel," diye fısıldadım, parmaklarımı yarı ında gezdirip d  llerimi topluyordum.

Bana bakıyordu, kı ı h    havadaydı. Gözleri parmaklarıma kayınca dudaklarını yaladı ve kaşlarını kaldırmama neden oldu. "Tadına bakmak ister misin?" Alay ettim.

Başını salladı, sonra sırt üstü yatmak için döndü.

Parmaklarımdaki d  le birlikte e ildim ve onları dudaklarına götürdüm, yavaşça ayrılıp parmaklarımın etrafını sarmalarını izledim.

Gözleri benimkilere takılı kalırken onları emdi. "Siktir, bebeğim. Seni tekrar becermek için bana daha fazla sebep veriyorsun. Sen benimsin, tatlı kız." Parmaklarımı a zının derinliklerine doğru ittim, neredeyse bo azının arkasına dokunacaktım ki parmaklarımı geri çekip dudaklarını kendiminkilerle birle tirdim.

Dilindeki d  l m n tadı umurumda değildi. Tek istediğim buydu. Benim kokum ve tadım onun üzerindeyken, onunki de benim  zerimdeydi.

Onu incitmekten duyduğum ilk korku gitmişti ama içimde yepyeni bir korku büyüyordu.

Başkaları ona zarar verebilirdi ve birinin Remedy'yi  zmesi düşüncesinden nefret ediyordum.

Onu her şeyden ve herkesten korumak istiyordum ve bu konuda kararlı olsam da, yakında ona yakın birinin onu derinden incitece ini biliyordum.

Ve ne yazık ki, bunun üzerinde hiçbir gücüm yoktu.

ÇÖZÜM

Bu sabah yatağımda yalnız uyandım ama Fender gitmeden önce beni uyandırmış ve şehir dışına çıkıp bazı işleri başkalarıyla halletmesi gerektiğini söylemişti.

Uzun ve tutkulu bir öpücükten sonra onu bıraktım ve kulüp için işleri halletmesinin önemini anlasam da, herhangi bir nedenle bir çatışma olursa onu bir daha görememe ihtimalinden nefret ediyordum.

Ondan hoşlanmam daha fazlasına dönüşüyordu ve bana karşı olan çekimi bariz olsa da, bana karşı olan hisleri konusunda hala emin değildim.

Bana sürekli onun olduğumu, ona ait olduğumu ve eğer biri bana dokunursa onu öldüreceğini söylüyordu. Beni kıskanmasını gerektirecek bir durumda görmediği halde kıskanıyordu.

Ama sanırım onun olmak istiyorsam bunların hepsi onunla birlikte geldi.

Sadece benim yüzümden kimseyi öldürmeyeceğini umuyordum. Ne kadar ölümcül olduğu önemli değildi. Birinin ölümüne sebep olmak istemedim.

Ilık bir duş alıp giyindim ve yatak odama geri döndüğümde telefonumun ekranının aydınlandığını gördüm.

Komodinin üzerinden aldım ve Fender'in adını okudum. Mesaj attığında her zaman olduğu gibi kalbim daha hızlı atmaya başladı ve mesajını okumak için hemen sohbetini açtım.

Günaydın bebeğim. Birkaç günlüğüne şehir dışında olacağım. Jagger orada kaldı, eğer bir yere gitmen gerekirse seni o alsın ve gezdiresin.

Dudaklarımı büzdüm. Kendi arabam vardı ve kendi başıma araba kullanabilecek durumdaydım. Onu kızdırmaya karar verdim.

Sadece acil bir durum varsa demek

istiyorsun. Hayır.

İlk mesajı çabucak geldi, sonra üç nokta belirdi ve ben ikincisini bekledim.

JT de evde kaldı. Görünüşe göre dün gece burnunu kırmışım. Rodney onun gelmesini istemedi. Senin etrafında olmasını istemiyorum. Jagger biliyor.

Gözlerimi devirdim. Neyse ki bunu göremedi.

Fender, hayatım boyunca JT'den kaçtım. Jagger'ın bana şoförlük yapmasına izin veremezsin. Sırf beni başka erkeklerin yanında istemiyorsun diye.

Noktalar hemen belirdi ama sonra kayboldular ve kısa bir süre sonra beni arıyordu. Gözlerim büyüdü. Tanrım, çok fazla kontrolcüydü.

En kötüsü de ne? Biraz hoşuma gitti.

Telefonu açtım ve kulağıma götürdüm. "Alo?" "Ben yokken Jagger sana göz kulak olacak."

İçimi çektim. "Ben köpek değilim, Fender."

"Hayır, ama sen şimdiye kadar tattığım en ateşli amcığa sahip delicesine güzel bir kadınsın. Aslında, o benim amım. Ve ben kilometrelerce uzaktayken kimsenin ona yaklaşmasını istemiyorum."

"Ama ben-"

"Çare." Sesi sertti. "Jagger yakında orada olacak. Ben dönene kadar buralarda olacak."

Bir an sessiz kaldım. "Ve döndüğünde Jagger'ın benimle takılmasına hâlâ izin var, değil mi?"

"Hayır."

"Fender!"

"Ben oradayken ona neden ihtiyacın olsun ki?"

"O benim en iyi arkadaşım! Beni onunla vakit geçirmekten alıkoyamazsın." Kıkırdadı. "Elbette durdurabilirsin."

"Hayır, yapamazsın, Fender." Yüzümü görmesini dileyerek kaşlarımı çatarak yere baktım. "Bunu söylediğime pişman olabilirim ama sen ve ben başlamadan önce o benim arkadaşımdı... bu her neyse."

Yemin ederim öfkesini hissedebiliyordum. Sertçe yutkundum ve konuşmasını bekledim.

"Ayrı kaldığımız süreyi bunun nasıl olmasını istediğini düşünmek için kullan. Döndüğümde konuşuruz." Başka bir şey söylemeden telefonu kapattı ve beni bir kez daha suskun bıraktı.

Bir dakika boyunca telefonuma baktım ve sonunda günüme devam etmeyi başardım.

Sözleri aklımdan çıkmıyordu ve söylediklerime kızmış olabileceği düşüncesinden kurtulamıyordum. Onu üzme istememiştim. Sadece beni kontrol edemeyeceğini açıkça belirtmek istedim.

Tıpkı Fender'in dediği gibi, Jagger öğle yemeği saatinde geldi. Ön kapıyı açtım ve dudaklarımı çekiştiren bir gülümsemeyle ona baktım. "Merhaba."

"Selam." Bir an beni inceledi, sonra iç çekti. "Onunla konuşmuşsun."

Başımı salladım. "Ve kiminle takılacağıma kendisinin karar verebileceğini düşünmesinden nefret ediyorum." "Sana onun kafayı yemiş olduğunu söylemiştim."

Gözlerim büyüdü. "Bana bu konuda yardım etmeyecek misin?" Jagger omuz silkti.

"İnanılmaz!" Ellerimi havaya kaldırdım ve arkamı dönerek görünürdeki en iyi arkadaşımdan uzaklaştım.

Güldüğünü duydum. "Remi. Hadi ama tatlım. Kendimi bu işin ortasına atıp burnumun onun tarafından kırılması riskini almak istemiyorum."

"En azından benim tarafımda olabilir ve bana emir veremeyeceği konusunda benimle hemfikir olabilirsin." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Jagger sırtışını gizleyemiyordu ama en azından deniyordu. Uzanıp beni kendine çekti ve kollarını bana doladıktan sonra başımı öptü ve "Ben senin yanıdayım. Her

zaman. Beni silah zoruyla tutmadığı sürece. O zaman ne derse desin kabul etmem hepimiz için en iyisi olur."

Onu kucakladım ve iç çektim. "Ben de senin manyak olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim. Lanet olsun, en kötüsü benim. Ama konu sen olunca değil. Sana gelince asla, Remi."

Gülümsedim ve yüzümü göğsüne gömüp kollarımı beline doladım. En azından Fender'le işler yolunda gitmezse diye yanımda o vardı. Yine de içten içe, istesem bile Fender'den kurtulamayacağımı biliyordum.

Woodrow'u ziyaret etmek için Jagger'dan beni hastaneye götürmesini istedim. Doktorlar hâlâ kalbi üzerinde bazı testler yapıyorlardı ama yakında eve dönmesine izin verilecekti.

"Kulüpte işler nasıl?" Woodrow Jagger'a sordu.

Agnes tuvalete giderken ben kucağımda Myra ile sandalyelerden birinde oturuyordum, Woodrow ise yatağında oturmuş yemeğini yiyordu.

"Tamam."

"Bilmem gereken bir şey var mı? Ace, Fender ve diğerlerinin şehir dışına çıktığını söyledi. Onu aramayı denedim ama telefonu açmadı."

Kaşlarımı çatarak Woodrow'dan Jagger'a baktım. Ondan bir şey mi saklıyorlardı? Fender neden başkanına planlarından bahsetmiyordu?

"Fender, Bruno ile olası bir yama hakkında bazı şeyleri görüşmek üzere tekrar bir araya geliyor," dedi Jagger gelişigüzel bir şekilde.

Bruno, Shovel Heads MC'nin başkanıydı. O kulüp hakkında bildiğim tek şey buydu. Birkaç gün önce bir aday onlardan bahsederken duydum.

"Anlıyorum." Woodrow yemeğinden bir ısırık daha aldı, sonra bana ve Myra'ya baktı. "Peki siz nasılsınız?"

"Güzel." Sıkı bir gülümsemeyle söyledim. Benimle Fender arasındaki ilişkiyi biliyor muydu? Muhtemelen bilmiyordu.

Çoktan bahsetmiş olmalıydı. "Yani yakında eve gitmene izin verilecek mi?"

"Umarım. Eğer kalbim tekrar harekete geçmezse."

Agnes tekrar odaya girdi ve Myra onu fark eder etmez annesine uzandı. Agnes onu kucağımdan kaldırdı ve tombul yanağından öptü, sonra gidip Woodrow'un yanına yatağa oturdu. "Yemeğini bitirdikten sonra hızlı bir duş almana yardım edeceğim."

Bunun için burada olmak istemedim. Sandalyeden kalktım ve Jagger'a baktım, sonra bakışlarımı Woodrow'a çevirdim. "Ben sizi yalnız bırakayım o zaman. Henüz yemek yemedim ve Jagger beni lokantaya götüreceğine söz verdi. Daha fazlasını öğrendiğinde beni ara, tamam mı?"

Woodrow başını salladı ve vedalaştıktan sonra Jagger ve ben ayrıldık.

Jagger'a ciddi bir ifadeyle bakarak, "Ondan bir şey saklıyorsun," dedim.

"Tam olarak neyi saklıyorsun?"

"Bilmiyorum. Ama Fender'in Bruno'yla buluşmak için şehri terk etmediğinden eminim. Sen kötü bir yalancısın."

Bana kaşlarını çattı ve ilk başta benimle tartışacağını düşündüm. Sonra bu kulüpte söyleyecek çok az şeyim olduğunu ve ayrıca olan biten çoğu şeyi bilmeme izin verilmediğini hatırladım. Sanki yapılacak en kolay şeymiş gibi konuyu değiştirdi.

"Ben de açlıktan ölüyorum. Şu anda kaburga kulağa harika geliyor."

Çenemi sıktım. Bir şeye yumruk atma isteği duydum çünkü sakladıkları her neyse çok büyüktü. Eğer Woodrow'u her ne ise ondan haberdar etmedilerse, bu büyük bir şeydi. Bu kulübü sarsabilecek ve işleri fena halde karıştırabilecek bir şey.

Sadece babamla ilgili bir şey olmamasını umuyordum. Doktorun onun adından bahsettiğini unutmamıştım ve Fender ile Rodney'nin de onun hakkında konuştuklarını duymuştum.

Keşke noktaları daha önce birleştirseydim.

ÇÖZÜM

Woodrow'un ertesi gün eve gitmesine izin verildi ama o eve gelmek yerine doğruca kulübe gitti.

Agnes'in Myra için getirmek istediği çantayı hazırladım ve kulübe vardığımda dışarıda park etmiş çok sayıda bisiklete bakıp iç geçirdim.

Arkamdan biri yürüdü ve JT yanımda durduğunda kaşlarım daha da çatıldı.

"Prez hastaneden çıkıyor ve şimdiden lanet bir parti veriyor. Bu bir aile meselesi. Baban da eskiden böyle şeyler yapardı."

Babam Woodrow gibi biri değildi. "Çok saçmalıyorsun," diye mırıldandım, babamdan bahsetmesinden nefret ediyordum. Buna hiç gerek yoktu.

"Ayrıca Fender burnumu kırdığı için öfke doluyum. Bu parti mükemmel. Striptizciler burada ve onları becererek biraz stres atabilirim. Ama endişelenme bebeğim. Sikime binerken hayal ettiğim kişi sen olacaksın."

Kusmak istedim. "İğrenç."

"Burnunu ikinci kez kırmadan çekil."

Jagger bize doğru yaklaştığında içime bir rahatlama geldi. Kızgın görünüyordu ama bu ikisinin yumruk yumruğa kavga etmeyeceğini biliyordum.

Gerçek kardeş gibiydiler ve basit bir uyarı ilerlemek için yeterliydi.

JT gözlerini devirdi ve bantlı burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "Onunla normal bir konuşma bile yapamıyorum. Kimseyle konuşmasına izin verilmeyen bir azize değil o, anlıyor musun?"

"Ona ne söyledin?" Jagger sordu.

"Bu gece birkaç striptizciyi sikeceğimi ve onun sikime binen kişi olduğunu hayal ettiğimi," dedi JT umursamazca.

Jagger kaşlarını kaldırdı, sonra doğruyu söyleyip söylemediğini anlamak için bana baktı. Hızlıca omuz silktim ve bir saniye sonra Jagger JT'nin göğsünü iterek onun sendelemesine neden oldu. "İşte bu yüzden, bu kulüpte kendi kardeşlerimizi vurmaya izin verilseydi şimdiye kadar ölmüş olurdun."

Teknik olarak... bir zamanlar bu kulübün bir parçası olan babamı vurdular. Yine de onlara ihanet etmişti ve bunu ödemenin tek yolu buydu.

JT güldü ve sonunda gitti.

"Çok yorucu biri."

Jagger sırtıttı ve beni kendine çekerek bir kolunu omuzlarıma doladı. "İster inan ister inanma. Küçükken, işte o zaman gerçek bir terördü. Onun yanında olmaya dayanamazdım. Ve ben beş yaşındaydım."

Dudaklarımı büzdüm ve ona doğru eğildim. "Oynayacak başka çocuklar yok muydu?"

"Büyüdüğümüz karavan parkında mı? Tabii ki hayır. Jersey ve ben tek çocuktuk. Yine de yeterince sorun çıkardık. Şehrin o tarafında rastgele yangınlar çıkaracak ve lastikleri kesecek başka çocuklara ihtiyacımız yoktu."

"Bana harika bir çocukluk gibi geliyor."

"Bu kulüpte büyürken sahip olduğundan daha iyi." Bu konuda benimle alay etmeyi severdi. Babamın benimle evimizden çok kulüp binasında vakit geçirmesinin ne kadar yanlış olduğunu biliyordu. Jagger ayrıca sigara içmesinden nefret ettiğim konusunda şaka yapmayı da severdi, ancak onca yıl boyunca motorcuların etrafında bulunarak onun hayatı boyunca soluduğu dumandan çok daha fazlasını solumuş olmalıyım.

Çocukken kendimi sık sık deli gibi öksürürken bulduğum ve sonra yavaş yavaş bağışıklık kazandığım gerçeğini inkar edemezdim.

"İçeri girebilir miyiz? Ben acıktım."

Başıma bir öpücük kondurup başıyla onayladıktan sonra beni içeri götürdü. Kulüp binası ve bar doluydu ama bir şekilde arka bahçeye geçmeyi başardık, orada yaşlı kadınlar bir sürü yiyecek ve içecek içeren bir büfe h a z ı r l a m ı ş l a r d ı .

"Bunu özlemişim. Böyle bir parti vermeyeli çok uzun zaman oldu," dedi Jagger, önündeki tüm yiyeceklere bakarak.

"JT'yi bayılıta kadar yumruklayabilir ve hastaneden çıkmasını bekleyebilirsiniz. Eminim onun için de bir parti düzenleyeceklerdir."

"Kahretsin, Remi. Bu gece ağzın çok keskin." Sırıttım, bu halimden hoşlanmışım.

İkimiz de kağıt tabaklar aldık ve üzerlerine sığdırabileceğimiz tüm lezzetli yiyeceklerle doldurduk ve birer içki aldıktan sonra masalardan birine oturduk.

Gürültülüydü ve seslerin üzerine çalan müzik birbirimizi anlamayı daha da zorlaştırıyordu ama böyle partilerde bu normaldi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Woodrow'la konuşmaya karar verdim çünkü buraya geldiğimden beri bunu yapmamıştım. Başkalarıyla konuşmakla meşguldü ve ben de bölmek istemedim.

Masadan kalktım ve elimi Jagger'ın omzuna koyarak beni duyabilmesi için ona doğru eğildim. "Woodrow'un nasıl olduğuna bakmaya gidiyorum. Henüz ona merhaba demedim."

Jagger Woodrow'a bakarken başını salladı. Adını söylediğimde ruh hali hemen değişti ama bunu sorgulamadım.

Woodrow ona doğru yürüdüğümü fark ettiğinde bana gülümsedi ve yanına ulaştığımda beni kollarının arasına aldı. "İşte buradasın. Gelip beni bulmanı bekliyordum."

Ben de ona sarıldım ve sonra nazik bir gülümsemeyle ona baktım. "Jagger'ın yanındaydım ama sen Ace ve diğerleriyle konuşmakla meşguldün, ben de bölmek istemedim. Nasıl hissediyorsun?"

Sırtımı ovdu, sonra bana daha iyi bakabilmek için bir adım geri çekildi. "Çok daha iyi."

Doktor endişelenmemem gerektiğini söyledi. Yaptığımız testler iyi görünüyordu." "Oh, bu çok iyi bir haber."

"Doktor kalp krizinden sonra bir daha sigara içmemenizi de söyledi. Ama işte buradayız," dedi Agnes, parmağıyla Woodrow'un parmakları arasındaki sigarayı göstererek. Yüzü hayal kırıklığıyla doluydu.

Dudaklarımı büzdüm ve Woodrow'u inceledim, sonra bakışlarımı sigarasına diktim. Doktorunu dinlemeyecekti.

"Bu konuda da sızlanmaya başlamayın yoksa ikinizi de eve gönderirim. Fark etmez.

dumanı. Gelecekteki kalp krizlerine her şey neden olabilir." Agnes,
"Ama sigara içmek şansı artıracaktır," dedi.
Başımı sallayarak onayladım. "Muhtemelen
haklı." "Umurumda değil."
Agnes'e baktım ve omuz silktim. Onu durdurmak için yapabileceğimiz bir şey yoktu,
bu yüzden izin verdim.

Git

"Bu gece evde mi uyuyacaksın?" Konuyu değiştirerek sordum. "Pek olası
değil."

Woodrow'dan Agnes'e baktım. "Myra'yı eve götürmemi ister misin?
Gidelim mi?"

"Oh, hayır. Sorun değil. Onu üst kattaki odalardan birinde
uyutacağım." Başımı salladım ve sıkıca gülümsedim. "Tamam. Sonra
veda etmeye gelirim."

Jagger'a dönmeden önce bir bardak su almak için içeri girdim. Bütün akşam şekerli
içecekler içmiştim ve su dışarıda bir seçenek değildi. Mutfığa gidip dolaptan bir bardak
aldım ve musluk suyuyla doldurdum.

Tezgâha yaslandığımda telefonumun belime baskı yaptığını hissettim ve daha önce
bir mesaj aldığımı ama kimden geldiğini kontrol etmediğimi hatırladım. Bir müşteri
adayının Acımasız Şövalyeler MC'ye nasıl girdiğini anlatmasını dinlemekle
meşguldüm ve Jagger'ın ona yönelik alaycı yorumları beni eğlendiriyordu.

Telefonumu çıkardım ve ekrana dokundum, sonra bana mesaj gönderenin Fender
olduğunu gördüm.

Kulüpte misin?

Bardağı yere bıraktım, sonra telefonumu iki elimle kavradım, sorusuna cevap vermeli
miyim yoksa onu görmezden mi gelmeliyim emin değildim. Beni kontrol edebileceğini ve
kiminle takılıp takılmayacağıma karar verebileceğini düşündüğü için ona kızgındım.

Sorusunu yanıtlamadan cevap vermeye karar verdim.

Seninle konuşacak havada değilim.

Cevap vermesi tam beş saniye sürdü ve attığı mesaj telefonumu fırlatıp atmak
istememe neden oldu.

Az önce yaptın. Bana karşı koymak zordur.

Şimdi bana cevap ver, Remedy. Kulüpte misin?

Kendini beğenmiş cevabı karşısında çenemi sıktım ve gözlerimi kısıtım. Pislik herif.
Sorularına cevap vermem için bunun yeterli olacağını düşündüyse yanılıyordu.

Sana kızgıyım.

Mesajımı okudum ve kaşlarımı çattım, sonra bir tane daha gönderdim.

Sanırım.

Yazıyordu ve keşke mesajlaşırken sesim bu kadar emin çıkmasaydı. Bunu sadece kendi avantajı için kullanabilirdi.

Bana neden kızgın olduğunu açıklamak ister misin, tatlı kız?

Dudaklarımı sıkı bir çizgi halinde bastırdım.

Çünkü beni kontrol edemezsin. Ve kiminle takılacağıma karar veremezsin. Hm.

Kısa cevabına kaşlarımı çattım ve daha fazla mesaj atmasını bekledim. Ama yazmadı. Tanrım, neden böyleydi?

Hepsi bu kadar mı? HM??? Gerçekten mi?

Hala bir şey yok.

Belki de her ne yapıyorsa, her neredeyse onunla meşguldü.

Tamam. Cevap verme. Ama şunu bil ki şu anda Jagger ve diğerleriyle takılıyorum ve sen burada olmadan çok eğleniyorum.

İşte. Bu ona gösterir.

Kendimi mutlu hissederek telefonumu cebime geri koydum ve mutfaktan çıktım. Arka kapıya ulaştığım anda telefonum çaldı ve hemen durdum. Tanrım, üzerimde nasıl bir gücü vardı ve o burada bile değildi.

Gözlerimi kapadım ve ona verdiğim tepkiden nefret ederek başımı arkaya attım. Telefonumu çıkardım ve gönderdiği mesajı okudum.

Boş bir oda bul. Ne

bulayım?

Çare. Boş bir oda bul ve kendini içeri kilitle. Şimdi.

Buradaki planı neydi? Telefonumdan başımı kaldırdığımda çoğunluğun hâlâ dışarıda olduğunu gördüm ve bardan gelen seslerin daha da arttığını duyabiliyordum.

Üst kata çıktım ve yatak odalarının çoğunu boş buldum ve onunla ilk kez birlikte olduğum odaya girdim. Tabii ki.

Yaptınız mı? Evet,

yaptım.

Mesajı gönderdim, sonra kapıyı kilitledim. Yatağa gidip oturdum ve gözlerim telefonumda kilitli kaldı.

Kanıtla. Ciddi

misin? Çare.

Lanet telefondan sert sesini duyabiliyordum. İçimi çektim ve kameraya dokundum, sonra odanın bir fotoğrafını çekip ona gönderdim.

Aferin kızım.

Kendi videonu çekmeni istiyorum. Ne

yaparken?

Açıkçası, seks yapmak iyi olduğum bir şey değildi. Dakikalar önce ipucunu almalıydım. Ama bir sonraki mesajı ekranıma gelene kadar hiçbir şeyden haberim yoktu.

O dar amcığı parmaklamak.

Ağzım kurumuştı ve dilim damağıma yapışmıştı. Bunu nasıl yapmam gerekiyordu? İşe yaraması için bir yol bulmalıydım. Çünkü ne kadar talepkâr olursa olsun, videomu izlemesi ve mastürbasyon yapması fikri beni tahrik ediyordu.

Kendine dokunurken izleyecek misin?

Tabii ki. Videoyu çekecek misin, bebeğim?

Evet.

Dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi. Telefonumu koymak için ne kullanabileceğimi görmek için etrafıma bakındım. Ne görmek istediğini bilmiyordum. Sadece amımı ve elimi mi yoksa tüm vücudumu mu? Ona ilk seçenekten daha fazlasını sunmaya ve onu şaşırtmaya karar verdim.

Bir sandalyeyi yatağı yaklaştırdım, sonra kamerayı açtım ve telefonumu arkaya yasladım. Ekranda kendimi gördüm ve kaydetmeye başlamadan önce jean şortumu ve külotumu çıkardım.

Yatağı uzandığımda kırmızı düğmeye bastım ve kendimle oynamaya başladım. Bu konuda hala biraz emin değildim ama omzumdaki küçük şeytan beni bunu yapmaya zorluyordu.

Sonunda bunu Fender için yapıyordum. Yıllardır aşık olduğum, bekaretimi kaybettiğim ve onu her gördüğümde kalbimin göğsümde patladığını hissettiğim adam.

FENDER

Remedy'nin o çok özlediğim amcığı parmaklamasını izlerken diğerlerinden saklanmak zorunda kaldım. Yoldayken başka bir şey düşünmeden duramıyordum ve kendime biraz zaman ayırdığım anda Remedy'ye mesaj atmak zorunda kaldım.

Kulüpte tüm o aptallarla çevrili olduğunu bilmekten nefret ediyordum ve bana bensiz ne kadar eğlendiğini söylediğinde kıskançlığım bir kez daha devreye girdi.

Onu yalnız bırakmam gerektiğini biliyordum ve bu yüzden kendisini odalardan birine kilitlemesi için üst kata gönderdim.

İlk başta bu kadar kolay gitmeyeceğini düşünmüştüm ama bana yukarıda olduğunu kanıtlayan bir fotoğraf gönderdiğinde çok memnun oldum. Tek başına. Hiç beklemediğim bir diğer şey de kendi videosunu çekmesiydi.

Bana videoyu mesaj eklemekten göndermişti ve bunu yapmanın onun için kolay olmadığını biliyordum. Böyle şeyler yapacak bir kız değildi. İki parmağını dar deliğine sokarken kendini videoya çekiyordu.

Videoda yüzünü görebiliyordum ve parmaklarının içeri ve dışarı kaydığını görmeyi severken, şehvet ve ihtiyaç dolu o güzel gözleri izlemeyi bırakamıyordum.

İnlemeleri yumuşaktı, birinin onu duymasından korkuyordu ama aletimi pantolonumun içinde sarsacak kadar yüksekti.

Videoyu ilk izleyişimde kendime dokunmadan izledim ama ikinci izleyişimde külotumu indirip sikimi okşadım.

"Lanet olsun," diye inledim, sikimi daha sıkı kavrayıp daha hızlı pompalıyordum. Motel odasındaki yatağa uzanmışım ve başımı yatak başlığına yaslamışım.

Onun tatlı seslerini her duyduğumda kalçalarım sarsılıyordu. Yanımda olmadığında, bana dokunmadığında bile yükümü tutmak aynı derecede zordu.

Elini aletimin üzerinde hayal ettim, uzunluğumda yukarı ve aşağı kayıyordu. Haykırarak orgazma yakın olduğunu söylediğinde taşaklarım sıkılaştı. Birkaç dakika sonra, bir çığlık attım ve kendimi karnıma boşalttım, sperm akıntıları cildimi kapladı.

Hiç bu kadar sert boşalmamıştım ve o zaman Remedy'nin üzerimdeki etkisini fark ettim. O burada olmasa bile beni çıldırtıyordu.

Sakinleşmek için bir an durdum ve gözlerimi tekrar açtığımda videosunun hareketsiz karesine baktım. Gözleri kapalıydı ve parmakları hala amının derinliklerindeyken dudakları ayrılmıştı.

Keşke şu anda o amcığı yalayabilseydim. Tadını çok özlemiştim.

Nefesimi kontrol etmeyi ve aletimin zonklamasını durdurmayı başardığımda, sohbetini tekrar açtım ve küçük kameraya dokundum.

Telefonumu kaldırdım ve dölle kaplı karnımın fotoğrafını çektim, onun yüzünden ne kadar zorlandığımı görebildiğinden emin oldum. Aletim hala sertti ve resimde kesinlikle görebiliyordu.

Bana bunu yapıyorsun, bebeğim.

Resmin altına metni ekledim ve ona gönderdim. Okudu ve videosuna tepki vermemi beklediğini biliyordum.

Seni o tatlı amcığı parmaklarken görmeye bayıldım. Tıpkı sana gösterdiğim gibi.

Keşke orada olsaydım da daracık deliğini sikip dölleri yutmanı sağlasaydım.

Mesajı okuduktan sonra bir duraklama oldu ve ona gönderdiğim resme hayran kaldığını düşünmek hoşuma gitti. Dudaklarımda kendini beğenmiş bir sırıtışla cevap vermesini bekledim.

Seni özledim.

Ona o müstehcen mesajı gönderdikten sonra beklediğim şey bu değildi ama bunu söylediğini duymaya ihtiyacım olduğundan emindim.

Elimi saçlarımda gezdirdim ve derin bir nefes aldım, ardından sözlerimin ciddiyetini anlamasını umarak ona bir mesaj daha gönderdim.

Ben de seni özledim, tatlı kız.

ÇÖZÜM

Fender'in bana üç gün önce gönderdiği resmi her on dakikada bir yeniden açtım. Ona bakmaktan kendimi alamıyordum. Sikiindeki damarlar o kadar çok göze çarpıyordu ki, ucu kıpkırmızıydı ve dölle parlıyordu.

Göğsündeki ve karnındaki kaslar esnedi ve göğüs kaslarının arasında biriken döllerini yalayarak temizlemek istememe neden oldu.

O geceden beri ne mesaj atmış ne de aramıştı ve Jagger'a nerede olduğunu bilip bilmediğini sorduğumda bana endişelenmememi söyledi.

Kulüp binasındaki gerilim her geçen gün daha da arttı ve Jagger Woodrow'la aynı odada olduğu her seferinde konuşmadılar. Birbirlerine bakmıyorlardı bile, bu da aralarında bir şeyler olduğunu çok açık bir şekilde gösteriyordu. Rodney ve Ace de Woodrow'dan olabildiğince uzak duruyordu ve bu çok alışılmadık bir durumdu. Bu kasabada ve bizim kuşak doğmadan önce birlikte büyümüşlerdi, Tıpkı gençlerin çoğu gibi onlar da bu kulüpte potansiyel adaylardı.

Woodrow'a kapalı kapılar ardında bir şey olup olmadığını sormak istedim. Başkalarının onaylamadığı biriyle anlaşma yapmış olabilir miydi? Ama sonra, karar verdikleri her şeye birlikte karar verdiler. Ve Fender gittiğine göre, kulüp için büyük bir karar veremezlerdi.

Bugün Pazar olduğundan Alistair için işe gitmem gerekmiyordu ve ben de kendimi gerçeklikten uzaklaştırmak için film izleyip abur cubur yiyerek dolu dolu bir gün geçirmeyi planladım.

Yataktan kalkıp üzerime bir kazak giydim ve aşağı inip kahvaltı hazırlamak için odamdan çıktım. Birinin çekmeceyi kapattığını duydum ve mutfığa vardığımda Fender'in orada durduğunu görünce şaşırdım.

Dudaklarımı ayırdım, bir şey söylemeye hazırdım ama bunun yerine onu tepeden tırnağa süzdüm. Tanrım, çok yakışıklı.

Koyu renk, bol kot pantolonu kalçalarından sarkıyordu ve koyu yeşil fanilasını deri kesiminin altından görünüyordu. Kulübün logosuna baktım, sonra bakışlarımı kaldırıp kahverengi, dalgalı saçlarına hayranlıkla baktım. Ellerimi saçlarına gömmeyi özlemiştim. Ona dokunmayı özlemiştim.

Arkasını döndü ve gözlerimle buluştu, sonra sırtı ve neredeyse dizlerimin bağı çözülüyordu. "Günaydın, bebeğim."

Alt dudağımı emdim ve ısırdım, henüz konuşamıyordum. Gözlerim ona yapışmıştı ve önümdeki manzaradan kurtulmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım. Onu gerçekten özlemiştim. Kalbim onu özlemişti. Bedenim de öyle.

Parmak uçlarını karıncalanmaya başladı. Ona dokunmam gerekiyordu.

Ona doğru bir adım attım ve beni daha yakına çekmek için ellerime uzandığında ona gülümsedim.

Kollarını vücuduma doladı, ellerimi kesiğinin altına ve beline doladığımda beni sıkıca kendine çekti. "Merhaba," diye fısıldadım, iyi olduğu için rahatlamıştım. Günlerdir ondan

haber alamasam da iyi olacağını biliyordum ama bir şey olsaydı diğerleri bize söylerdi.
"Beni özledin mi?" diye fısıldadı boynumun kıvrımına.

Bildiğimi biliyordu.
Başımı salladım. "Ben
de."

Gülümsemem büyüdü ve ona daha sıkı sarıldım. Tenime bir öpücük kondurdu, sonra kollarını hareket ettirdi ve iki eliyle yüzümü kavradı. Gözleri bir kez daha bir şey arıyormuş gibi yüzümün her yerinde gezindi ve gördüklerinden memnun kaldığında eğilip dudaklarımı öptü.

Kalbimin göğsümde yüksek sesle attığını hissederek onun içinde eridim. Her zaman beni fark etmesini istediğim adam beni her zaman hayal ettiğim şekilde öpüyordu ve bana olan ilgisinin kısa sürede biteceğini düşünsem de gerçek bundan daha fazla olamazdı.

Onu içeri almak için ağzımı açtım ve dilini içeri kaydırarak benimkinin etrafında kıvrılmasına izin verdi. İçimden küçük bir inilti kaçtı ve fanilasını ellerimle sıkıca kavradım.

Öpüşmeyi derinleştirmek için başını yana eğdi ve dilini bir kez daha içeri soktuktan sonra bana tekrar bakmak için geri çekildi.

"Bu dudakları özledim," diye mırıldandı, bakışları ağzıma kaydı.

Gülümsedim ve ellerimi sırtından göğsüne götürdüm, deri kesiğini ve yamalarını tenimin altında hissettim. "İyi misin?" İyi olduğunu söylemesini duymaya ihtiyacım olduğu için sordum.

"Evet, ben iyiyim. Çocuklar ve ben dışarıdayken bazı zorluklar yaşadık ama her şeyi kontrol altına aldık."

Onu inceledim. "Bruno ve adamlarıyla görüştün mü?"

Yüzü hemen düştü ve bana kaşlarını çattı. "Bu seni ilgilendirmez Remedy."

Tabii ki değildi. İçimi çektim, sonra sıkıca gülümsedim. "Biliyorum. Özür dilerim. Sadece döndüğün için mutluyum."

Hızlıca başını salladı, yolculuğunu sormama hâlâ kızgındı. Jagger hastanedeyken Fender'in Bruno'yla buluşmaya gittiğini söylediğinde ona inanmamıştım ve şimdi Fender'in nerede olduğunu benden saklaması, son birkaç gündür Shovel Heads MC'nin yakınında olmadığına dair inancımı güçlendirdi.

Bu işin peşini bırakmaya karar verdim. Her ne yapıyorlarsa, belli ki kimsenin canı yanmadan halletmişlerdi.

Fender beni bıraktı ve kendisi için hazırladığı kahveye geri döndü. Dolaplardan birindeki şekere uzandı ve ben de yiyecek bir şeyler almak için buzdolabına doğru yürüdüm. "Kahvaltı ettin mi?" diye sordum.

"Evet, eve dönerken lokantada."

Tamam. Bu iyi oldu. Zaten evde yeterince yiyecek yoktu.

Buzdolabındaki son süzme yoğurdu ve kalan meyveleri aldım, sonra da yemek için oturmaya gittim.

Fender benim için de kahve doldurdu ve gelip masada yanıma oturdu. Ona teşekkür ettim, sonra ben yoğurdumu yerken ve o kahvesini yudumlarken sessizce oturduk.

"Bundan sonra kulübe gitmek için mi

ayrılıyorsun?" Bana kaşlarını çattı. "*Bundan sonra* mı?"

"Evet. Yani... işimiz bittikten sonra burada kalmak ister misin?"

"Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun?" Gerçekten incinmiş görünüyordu. Bugün neden bu kadar kırılıgandı? Yoksa bu onun sahipleniciliğinin henüz tanışma zevkine erişemediğim bir başka yönü müydü?

"Hayır, ben sadece..." Doğru kelimeleri bulmaya çalışırken kaşlarımı çattım. "Ben buna alışık değilim.

Sen geleceksin ve biz takılacağız. Ama kalıp takılmanızı çok isterim." Kaşlarını çatması sırtıtmaya dönüştü. "Öyle mi?"

Başımı salladım. "Tabii ki."

"Arkadaş gibi *takılacağımızı mı* sanıyorsun?"

Bu sefer omuz silktilim. "Bilmiyorum... Ne olduğumuzu bilmiyorum, bu yüzden *arkadaşın* doğru kelime olup olmadığından emin değilim."

"Değil."

Tamam.

Not edildi.

Ama sonra... Arkadaş değilsek neydik?

Evet, ona karşı her zaman bir şeyler hissetmiştim ve daha önce bana onun olduğumu söylemiş olsa da, bana karşı olan hislerinden o kadar emin değildim.

"Biz seks arkadaşıyız."

Çenem düştü ve söylediği şey karşısında telaşlanarak ve sinirlenerek ağzımı hızla tekrar kapattım. Bunu o kadar rahat söyledi ki.

Kendimi tutmaya çalıştım.

Olmamı istediği şey bu muydu? Seks arkadaşı mı?

Vücudumun ısındığını ve içimin burkulduğunu hissettim. Midem bulandı. Tanrım, kusacaktım.

Yukarı.

Sandalyemin kenarlarını sıkıca kavradım ve başka tarafa baktım ve hareketsiz duramadığımda

Ayağa kalktım ve başımı salladım. "O zaman fikrimi değiştirdim. Gitmeni istiyorum."

Yoğurdumu ve kahvemi alıp atmak için tezgâha doğru yürüdüm ve arkamı döndüğümde onu gülerken gördüm.

"Bu hiç komik değil, Fender. Tanrım, bu bir hataydı. Sana o aptalca aşık olmanın yanlış olduğunu biliyordum. Beni sadece kullanacağını nasıl göremedim?" Histerik davranıyordum ve onun önünde kendimi aptal durumuna düşürüyordum ama duramıyordum. "Tanrım, bekâretimi almana izin verdim ve-"

Birden önümde durdu ve elleriyle yüzümün yanlarını kavradı.

Burnumu kıvırdım ve bırakmasını isteyerek göğsünü ittim. "Dur!"

Ama yapmadı. Onun yerine beni sertçe öptü. Neler olduğunu anlamam için biraz zamana ihtiyacım vardı. Sadece sevişen iki insan olduğumuzu ima ettiği için ona kızgındım. Bu düşünceden nefret ediyordum. Ben tatlı bir popo değildim.

Öpüşmeyi keserken ona kocaman gözlerle baktım. "Sadece seninle dalga geçiyorum Remedy. Senden en saf şeyi almak, sana saygı duymasaydım sadece bir hata olurdu. Sen kendini bana verdin. O tatlı amcığını sikheme ve ona sahip çıkmama izin verdin. Ve bunun için sana değer veriyorum. Sana daha önce de söyledim, bebeğim. Ben kolay biri

değilim. Nadiren hissettiğim şeyleri hissettirmek şöyle dursun, çoğu kişi beni idare edemez. Ama sen yapabilirsin. Kahretsin bebeğim, seni istiyorum. Seni kullanmıyorum. Sana ihtiyacım var. Anlıyor musun?"

Doğrudan ruhuma baktı ve içimdeki tüm öfkenin yok olmasını sağladı. Sözlerinin bir süre daha kalmasına izin verdim ve söylediği her şeyi kabullendikten sonra göğsüne bir tokat attım. "Bunu bir daha asla yapma! Bana bulaşılmasından hoşlanmam."

Güldü ve iki bileğimden tutarak yumruklarımı göğsüne bastırdı. Dudakları dudaklarımı sıyrana kadar yaklaştı. "Bu çok kötü, bebeğim. Bundan sonra benimle uğraşmak zorunda kalacaksın."

FENDER

Remedy'ye karşı bir şeyler hissettiğimi kendime itiraf etmek zordu. Haftalar önce savuşturduğum ama şimdi tüm bedenimi ve zihnimi ele geçirmesine engel olamadığım duygular.

Geçen hafta uzaktayken tek düşündüğüm oydu ve kendini parmakladığı video elimde olsa da, onu izleyerek bir gün daha geçiremezdim. Sonunda onun amının sikimin etrafında sıkıldığını hissetmem gerekiyordu.

Onu üst kata çıkardım ve yatak odasını bulup soyunmasını ve yatağa uzanmasını sağladım.

Kıyafetlerimi çıkarırken beni izledi ve ben de acele etmedim çünkü çıkardığım her eşyayla birlikte gözlerindeki arzunun büyümesini seviyordum.

Sırıttım, boxer külotumu yavaşça kalçalarımın aşağı ve çıkıntılarıma üzerine doğru ittim. "Vücuduna bakmayı seviyorum bebeğim ama önümde diz çöküp o güzel ağzınla sikimi emmeni çok isterim."

Alt dudağını ısırdı ve vücudumu dikkatle inceleyerek tekrar oturdu. Elimi tabanımın etrafına sardım ve aletimi okşamaya başladım, kendini önümde konumlandırmasını bekledim.

Yatağın ucunda diz çöktü ve bir elini karnıma koydu. Bakışları sikime kaydı, sonra uzun kirpiklerinin arasından tekrar yukarı baktı. "Bu işte iyi olacağımı sanmıyorum ama elimden geleni yapacağım."

Kıkırdadım ve başparmağımı yanağında gezdirerek yüzünü avuçladım. "Yanlış bir şey yapabileceğini düşünme bebeğim. İhtiyacın olursa sana yol göstereceğim."

Hızlıca başını salladı, sonra bakışları tekrar sikime döndü. Daha yakına eğildi ve elini benimkinin üzerine koydu, ben de sertliğime dokunacak şekilde hareket ettirdim.

"Sık. Yavaşça okşa," diye talimat verdim.

Elini uzunluğum boyunca hareket ettirdi, ucumu nazikçe sıktı, sonra tekrar aşağı indi ve parmak uçları taşaklarımı sıyırdı.

Çenemi sıktım. "Daha sert, bebeğim."

İlk başta bunu ağırdan almasını istedim ama bu olmayacaktı. "Seni incitmek istemiyorum."

"Bana zarar vermeyeceksin."

Başta kendini tuttu ama sikim elindeyken rahatlayınca daha sert okşadı.

"İşte bu," diye mırıldandım, pompalarını karşılamak için kalçalarımı yavaşça ileri doğru hareket ettirdim.

Hoşuma gittiğinden emin olmak için bana bakmaya devam etti ve bakışlarımla her karşılaştığında ona cesaretlendirici bir bakış attım.

"Devam et, bebeğim. Elin sikimin etrafında harika hissediyor."

Elini daha hızlı hareket ettirdi ve ilk precum damlası dışarı sızdığında, başparmağını ucumun üzerine fırçaladı.

Alt dudağımı yaladım ve beni tekrar sıktığında inledim. "Tamam bebeğim. Şimdi o ağzın etrafımda olmasına ihtiyacım var."

Daha fazla eğilmeden ve dudaklarını şişmiş ucumun etrafına sarmadan önce bir süre sikimi inceledi, sonra daha fazla dayanamayana kadar beni daha derine çekti.

Geri çekildi ve sikim hâlâ ağzındayken bana baktı, işte bu bile boşalmak için yeterli bir sebepti.

Kendimi tuttum ve emmesini izlemeye devam ettim. Başını her sallayışında beni daha derine çekti ve boğazının arkasına ulaştığımda iki elimi başına koyarak onu orada tuttum.

"Nefesini tutmaya çalış bebeğim. İşte böyle. Fuuuck, evet."

İlk başta öğürdü ama geri çekilmedi, ama ağzının içine daha derine ittiğimde tırnaklarını kalçalarımaya geçirdi ve geri çekildi.

Derin bir nefes aldı ve elinin tersiyle ağzını sildi, sonra şakacı bir gülümsemeye bana baktı. "Bunu sevdim."

"Öyle mi? Ben de bebeğim. Keşke bütün gece sikimi yalamana izin verebilsem ama gerçekten içinde olmak istiyorum. O amcığı dölleriyle doldurmak ve senden sızmasını izlemek istiyorum."

Gözleri heyecandan büyümüştü. Ben onun üzerinde hareket ederken onu tekrar yatağa yatırdım. Parmaklarıma tükürdüm ve tükürüğümü sertliğimin her tarafına sürdüm, sonra bacaklarını ayırdım ve kendimi aralarına yerleştirdim. Girişine doğru bastırdım ve onu öpmek için eğildim.

Kalçalarımı ileri doğru itip darlığına doğru kayarken dilimi ağzına soktum. Amcığı etrafımda sıkışırken inledim ve boyutumaya uyum sağladığında öpücüğü kestim ve ona daha sert pompalamaya başladım.

Adımı haykırdı ve ellerini kollarımaya dolayarak bana sarıldı. "Benim," diye mırıldandım. Bakışlarını tuttum ve uçurumun kenarına yaklaşmasını izledim. Kendime yaklaşırken, bunun henüz bitmesini istemiyordum.

İkinci raunda geçecektik ama bir süre daha beklemem gerekiyordu.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun bebeğim."

İnlemeleri daha da yükseldi ve kendimi daha da yukarı ittim, bacaklarını kaldırdım ve üst bedenime yasladım. Göğüslerine uzandım ve parmaklarımla içlerine soktum, ne kadar büyük olduklarını sevdim. "Bu memeleri seviyorum. Hem de çok."

"Daha sert," diye yalvardı ve ben de daha büyük bir güçle içine girdim.

Meme uçlarını sıktım ve adımı haykırdığında aletim içinde sarsıldı. "Benimle gel."

Sağ elimi karnının üzerine koydum ve klitorisine dokundum.

doruğa ulaştığımızda başparmağımla daireler çiziyordum.

"FUUUCK!" Dölüm amını doldururken içine gömülü kalmadan önce birkaç kez daha pompalayarak bağırdım.

Burası lanet olası bir cennetti. Artık onu sahiplendiğime göre, ne zaman istersem onu becerecektim. Muhtaç bir adamdım ama onun da benim bu yönüme hazır olduğunu biliyordum.

Daha kötülerini de görmüştü ve benim en kötü halimle başa çıkabiliyorsa, onun tatlı amcığına bağımlı çılgın bir adam gibi davrandığımda da başa çıkabilirdi.

"Sen benimsin," diye fısıldadım kendimi ona doğru eğip öperken. Öpücüğe gülümsedi. Bacakları hâlâ titriyordu.

"Ben seninim," dedi öpüşürken ve beni bir anda yeniden sertleştirdi.

Evet... Yolumuza hiçbir şey çıkmazsa, bütün gün onunla yatakta kalacaktım.

ÇÖZÜM

Beni ikinci kez boşaltdıktan sonra yorgundum ama ikinci, üçüncü ve dördüncü raundu yapmak istediğinde onu durdurmadım. Arada kısa molalar vererek son üç saat boyunca yatağımdaydık.

Bacaklarımın titremesi durmuyordu ve kalçalarımın arasındaki acı giderek artıyordu. Fender bile sikişmekten bitkin düştüğünde duş almaya gittik, saçlarımı şampuanladı ve vücudumu nazik elleriyle yıkadı.

İkimiz de acıkmaya başlamıştık ve ben saçımı kuruturken o yemek siparişi vermek için aşağı indi. Ne sipariş edeceği umurumda değildi. Bu noktada her şeyi yiyebilirdim.

Giyindikten sonra Fender'i bulmak için aşağıya indim ama hiçbir yerde görünmüyordu. Oturma odasına ve mutfığa baktım, sonra pencereden dışarı bakmak için ön kapıya doğru yürüdüm.

Bisikleti hâlâ dışarıdaydı ve bakışlarımı hareket ettirdiğimde onu evin ön merdivenlerinde dururken gördüm.

Telefonla konuşuyordu ama hâlâ yemek siparişi vermediğini biliyordum. Kapıyı açtım ve hemen bana baktı.

"Bunu sonra konuşuruz. Tamam. Bye." Telefonu kapattı ve ön cebine itti. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Beni gözetlemenden hoşlandığımı sanma."

Başımı yana eğdim ve dudaklarımı büzdüm. "Casusluk yapmıyordum. Yemek siparişi verdin mi?"

Başını salladı ve bana doğru döndü. Bana ulaştığında beni kendine çekti ve kollarını belime doladı. "Ben yaptım. Hintli. Hoşuna gitti mi?"

Gülümsedim ve ellerimi göğsüne koyarak kesik yerlerini ve tüm yamalarını inceledim. "Hint yemeklerine bayılırım." Bakışlarımı yüzüne kaydırdım ve onu inceledim. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Neden olmasın ki?"

"Çünkü az önce çok ciddi bir telefon görüşmesi yaptınız. Kimdi o?"

Beni geri çevirmek için kelimeler kullanmaya gerek duymadan başını salladı. İçimi çektim ve ona gözlerimi devirdim. "Hiç adil değil."

Kıkırdadı ve beni daha da yakınına çekerek yüzümün yan tarafını göğsüne bastırmamı sağladı. "Aslında bu oldukça adil. Bu kulüpte doğmuş olman önemli değil. Kulüp işleri *seni ilgilendirmez.*"

Böyle söylemesine gerek yoktu. Hatta çoğu zaman onlarla kim arasında ne geçtiği umurumda bile olmazdı. Ama birkaç konuda açık olmak onlara zarar vermezdi.

Fender sırtımı okşadı ve beni sıkıca kavradıktan sonra geri çekilip eve doğru başını salladı. "İçeri dönelim ve yemeğin yakında geleceğini umalım. Woodrow'un buzdolabında bira var mı?"

"Büyük ihtimalle."

İçeri girdik ve ben mutfığa gidip Fender için bir bira ve kendim için bir kola aldım, sonra da onun çoktan rahat ettiği oturma odasına geçtim.

Ona birayı uzattım ve yanına oturdum. Yemek on beş dakika sonra geldi ve biz yerken Woodrow, Agnes ve Myra ile geri geldi.

O bebek çok yorgundu. Zamanının çoğunu oyuncaklarla ve temiz havayla çevrili güvenli bir yer yerine kulüpte geçirmesinden nefret ediyordum.

Onu kucaklamak için uzandığımda Agnes Myra'yı bana uzattı. Neyse ki büyüdüğünde bunların hiçbirini hatırlamayacaktı. Tabii benim altı yaşındayken yaşadığım gibi travmatik bir deneyim yaşamadıysa.

Başını öptüm ve bana baktığında ona gülümsedim. "Hey, tatlım. Bu küçük tulumun içinde çok sevimli görünüyorsun," dedim ve o da karşılık verdi.

"Neden buradasınız?" Woodrow Fender'e sordu ve odadaki dinamik hemen değişti. Gerginlik vardı. Başımı kaldırıp Fender'e baktım, sonra Woodrow'a baktım ve onun oturma odasındaki manzarayı nasıl gördüğünü izledim.

"Kızımın iyi olduğundan emin olmak için geldim." Woodrow kaşlarını kaldırdı.

"Senin kızın mı?"

"Remi. Onu daha bu sabah resmen sahiplendim."

İki şey kalbimi çarptırdı. Bana Remi demesi ve ikinci kısmı bu kadar rahat söylemesi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve yanaklarımın ısındığını hissettim. Fender yemeye devam ederken Agnes ve Woodrow bana baktılar. Bakışlarımı indirdim ve Myra'nın parmaklarıyla oynamasını izledim.

Woodrow sustu ve bize bakmaya devam etti, sonra içini çekti ve arkasını döndü.

"Bununla ilgili bir sorunun mu var, Prez?" Fender sordu, sesi alaycıydı.

Woodrow arkasını döndü ve ben de yukarı bakmaya cesaret ettim. Bu durumdan memnun değildi ama yapabileceği bir şey yoktu. Kiminle birlikte olmak istediğim konusunda söz hakkı yoktu. Bırakın Fender'in kimi talep ettiğini.

Başını sallarken gözleri Fender'den bana, sonra tekrar ona kaydı. "Hayır. Hiç sorun değil."

O uzaklaştı ve Agnes de onu takip etti. Fender'e baktım, aralarındaki ilişkinin ne zaman ve nasıl bozulduğunu merak ediyordum. Hastane olayı yüzünden miydi? Babamın adını söylediği zaman mı?

"İkinizin arasında her şey yolunda mı?" Sessizce sordum.

"Evet, iyi." Yemeğinin son lokmasını da yedikten sonra arkasına yaslandı ve birasından birkaç yudum aldı. "Neden olmasın ki?"

"Çünkü birbirinizin yanında garip davranıyorsunuz. Ayrıldınız mı?"

"Çare." Sesi sertti. "Sana daha önce söylediğim şeyleri tekrar ettirme bana. Her şey yolunda. Endişelenmene gerek yok."

Yavaşça başımı salladım. "Tamam."

Eliyle yüzümü kavradı ve dikkatini Myra'ya çevirip onun parmağını tutmasına izin vermeden önce yanağımı hafifçe okşadı. "Gittikçe büyüyor."

Gülümsedim ve ona baktım. "Öyle. Keşke onu sürekli kulüpte görmek yerine burada, evde onunla daha fazla vakit geçirebilseydim. Sonunun benim gibi olmasını istemiyorum ama sanırım başka seçeneği yok."

Fender kıkırdadı. "Bence bir kulüp etrafında büyümüş olsan bile iyi bir insan

olmuşsun.

haydutların. O iyi olacak. Onu koruyacağız."

Yapacaklarını biliyordum ama onlar bile her şeyi kontrol edemiyorlardı. Tıpkı ben altı yaşındayken olan silahlı saldırı gibi. Kimse geldiğini görmedi ve kulüp binası kan gölüne döndü.

Myra'nın başını öptüm, onun büyümesini ve başı dik, bağımsız bir kadın olmasını diledim.

Woodrow ve Fender öğleden sonra kulübe gitmek üzere ayrıldılar ve ben evde kalıp Agnes'in Myra'ya banyo yaptırmasını bekledim. Agnes de duş aldıktan sonra Alistair'in dükkânına gidip birkaç şey aldık, sonra da kulübe gidip herkes için akşam yemeği hazırlamaya başladık.

Pazar günü olmasına rağmen etrafta çok fazla üye yoktu. Jagger beni görünce merhaba demek için yanıma geldi ve bazı yaşlı üyelerin yolculukları boyunca tanıdıkları bazı eski dostlarıyla buluşmak için şehir dışına çıktıklarını anlattı. Çoğu yaşlı kadınlarını da yanlarında götürdükleri için etrafta sadece erkeklerin ilgisinden hoşlanan tatlı kalçalı kadınlar vardı.

Patates salatasını büyük masaya getirdiğimde Tiny ve JT'nin kanepede oturduklarını ve önlerinde iki kızın diz çöktüğünü gördüm. Onlara oral seks yapıyorlardı ve keşke siklerine o şekilde bakmasaydım diye düşündüm. Şey, doğrudan siklerine bakmadım. Bu sahne görülemeyecek kadar büyüleyiciydi. Bu kızların bu kadar dikkatsiz olması beni hep şaşırtmıştır.

"Ah, lanet olsun. Eğer o benim sikimi emerken orada durursan, anında patlayabilirim," dedi JT, sözleri bana yönelikti.

Transımdan çıkmak için gözlerimi kııptım, sonra başımı sallayıp arkamı döndüm.

"Ne zamandan beri izlemeyi seviyorsun?" Jagger yanından geçerken sırtarak sordu. Kapı çerçevesine yaslanmış, kapılardan birini açık tutuyordu.

"İzlemekten hoşlanmıyorum."

"Aslında öyle." Fender ortaya çıktı ve ben de ona ters ters baktım.

"Benim yok."

"Elbette. Bir gece üst katta Dina'yı beceriyordum ve Remi durup izledi. Onun gözleri sikimi o kadar sertleştirdi ki Dina'yı sismeyi bırakıp mastürbasyon yapmak zorunda kaldım."

Çenemi sıktım, siktiği diğer kadınlardan bahsetmesinden nefret ediyordum. Bu hiç hoşuma gitmiyordu. Ve beni kasıtlı olarak kıskandırmasından da nefret ediyordum. "O gece sarhoştum."

"Fark eder mi bebeğim? Gözlerini benden alamadın. Beni mastürbasyon yaparken izledin ve Dina'nın göğüslerini döllerimle kaplarken o tatlı dudaklarını yaladın."

Bu kadarı yeter. Kanım kaynıyor ve kalbim hızla çarpıyordu. Daha fazla şey söyleyip beni daha da sinirlendirmeden önce mutfaktan çıkmam gerekiyordu.

Mutfaktan çıkıp üst kata çıktım ve kendimi banyolardan birine kilitledim. Sözlerinin incitici olduğunu bile bile bunları nasıl söyleyebilmişti?

Ellerimi saçlarımda gezdirdim, onu kıskandırmak için bir plan yapmaya hazırdım ama sonra kendime bu kadar alçalmayacağımı söyledim. Biz çocuk değildik ve birbirimizi kıskandırmak çocukça bir şeydi.

Kapı alındı ve ben kapıya bir Şey fırlatmaya hazırdım. Kapımı kapattım.

gözleriyle baktı ve derin bir nefes aldı. "Git, Fender."

"Özür dilerim, bebeğim. Haddimi aştım." İç çekti, sonra bir duraklama oldu. "Ama şunu söylemeliyim ki, kıskandığında çok seksi oluyorsun."

"Ben kıskanç değilim! Tanrım, tam bir pisliksin!" Dişlerini sıkarak tısladım.

Kıkırdadığını duydum, bu hiç yardımcı olmadı. "Kapıyı aç, Remi."

"Beni yalnız bırakın."

"Asla. Kapıyı aç." Sakindi ama sesindeki aciliyeti duydum.

Bir an için düşündüm. Bazı durumlarda inatçı olabiliyordum ama kapıyı açmaya ve onunla yüzleşmeye karar verdim. Başımı kaldırıp ona baktım, kapının pervazına yaslanırken onu içime çektim.

"Bu ilişkide beni kıskandırabileceğini ve benimle böyle dalga geçebileceğini düşünüyorsan, bunu istemiyorum." Kollarımı kavuşturdum ve ne kadar ciddi olduğumu göstermek için çenemi kaldırdım.

"Biliyorum. Bir daha olmayacak. Aptalca davrandım ve özür dilerim." Kaşlarını çatıttım. Tüm bunları gerçekten de sırtımdan mı söylemişti? "Ne?"

"Beni duydun. Sebepsiz yere bir pislik gibi davrandım. Seni incittim ve seni asla incitmek istemiyorum. Özür dilerim."

Onu inceledim, dudaklarının sırtmasını ve benimle yine dalga geçtiğini söylemesini bekledim. Ama böyle bir şey olmadı. Ciddi davranıyordu.

Vücudum gevşedi ve bana uzandığında elimi onun elinin içine koydum, sonra beni kendine çekti ve ben de isteyerek gittim.

Kollarını belime doladı ve elleriyle kıkırmı kavradı, ağzı benimkini kapatırken sıkıca sıkıttı.

Öpücüğe doğru eğildim ve diliyle ağzımı keşfetmesine izin verdim ve yeterince içtikten sonra bana tekrar bakmak için geri çekildi. "Orada duyarsız davrandım. Bunun için bir mazeretim de yok. Hâlâ sevdiğim insanları incitmemeyi öğrenmem gerekiyor. Dışarıda onlardan çok fazla olduğundan değil. Bir daha olmayacak."

Aşk kelimesine takılmıştım, nasıl yorumlayacağımı bilemiyordum. Muhtemelen çok fazla anlam yüklüyordum, o yüzden boş verdim.

Yine de seni seviyorum demek için çok erkendi.

Gülümsedim ve parmaklarımla çenesine dokunarak yara izleri boyunca nazikçe gezindim. "Olanları çoktan unuttum," diye fısıldadım, benden önce seks yaptığı tüm kadınları hatırlatmak istemiyordum.

Ağzımı tekrar aldı, sonra beni kaldırdı ve lavaboya götürüp oturttu. Kollarımı ve bacaklarımı etrafına doladım ve onu kendime çektim, dili ağzımın içine kayarken öpüşmeyi derinleştirdim.

Değişmiş bir adam gibi görünüyordu. Çok sakin ve akli başındaydı. Konuşmadan önce sözlerini dikkatlice düşünüyor ve bana dokunurken daha nazikti.

Bu an gerçek olamayacak kadar güzeldi ve kötü bir şey olacağını tahmin etmeliydim.

Fırtına öncesi sessizlik deyimi bambaşka bir seviyeye taşınmak üzereydi.

FENDER

Woodrow'dan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyordum. Şehir dışındayken duyduğum dedikodulardan sonra, bu konuda onunla bir an önce yüzleşmem gerektiğini biliyordum.

İnsanlar konuşuyordu ve adımız bir kez daha lanet olası pisliğin içinde sürükleniyordu. Ama bu sefer bizim haberimiz olmadan.

İnsanların ne dediğini öğrendikten sonra, bir sonraki adımımız hakkında konuşmak için en güvendiğim kişileri bir araya getirdim.

Yemeğimizi yedik ve Remedy'yi yakınımda tutarak etrafımızdaki insanların çoğunun bakışlarını üzerime çektim. Onlara benim olduğunu söylememe gerek yoktu ve erkeklerden biri onu canlı canlı yemeye hazırmış gibi her baktığında bana daha da yaklaşmasını seviyordum.

Kadınımı böyle korkutmamalarını öğretmek için aklıma bir not aldım. O benimdi ve tüm kasabanın bunu bilmesini sağlayacaktım.

Tiny arkamdan yaklaştı, omzuma dokundu ve yüzünde sert bir ifadeyle bana baktı.

"Seninle konuşmam lazım," dedi.

Remedy endişeli gözlerle bana baktı, ben de her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için kalçasını sıktım. Ayağa kalktım ve Tiny'yi koridora kadar takip ettim.

"Haber var mı?"

Başını salladı. "Az önce Bear'dan bir mesaj aldım. O herifi şehirde görmüş."

Bir elimi saçlarımda gezdirdim ve bunu nasıl yapmak istediğimi düşünerek iç geçirdim. "Bear yalnız olup olmadığına baktı mı?"

"Öyle olmalı. Görünüşe göre birkaç gündür bir motel odasında yaşıyormuş. Hep aynı kıyafetleri giyiyor, kirli ve kaba görünüyor."

Yemek odasına dönüp Woodrow'un gözleriyle karşılaştım. Bir şeyler sakladığımızı biliyordu. Zaten iki yıldır bizden bir şeyler saklayan da oydu.

"Bunu nasıl halletmek istiyorsun kardeşim?"

Başımı çevirip Tiny'ye baktım ve ona cevap vermeden önce kararımı düşündüm.

"Onunla yüzleşeceğim. Muhtemelen etrafta dans etmekten daha iyidir."

"Orada olmamı ister misin?"

Başımı salladım. "Onunla yalnız konuşacağım. Desteğe ihtiyacım olursa sana haber veririm."

Yemek odasına geri döndüm ve Woodrow'un dikkatini çekmek için boğazımı temizledim ve bakışlarımla karşılaştığında başımı kiliseye doğru salladım. "Konuşmamız gerek."

Bunu sorgulamadı. Ayağa kalktı ve Agnes'e güven verici bir gülümseme verdi, sonra beni odaya kadar takip etti ve kapıyı arkamdan kapattım.

"Bu da ne demek oluyor, Fender?"

Yerde volta attım ve ellerimi arkamda birleştirerek başımı öne eğdim. "Görünüşe göre küçük bir sorunumuz var, Prez. Ülkenin dört bir yanında söylentiler dolaşıyor. Aylardır bir şeyler duyuyorum ama inanmak istemedim."

Durdum ve yüzünü dikkatle inceleyerek ona baktım. Gözleri kısıldı ve ağzının kenarı seğirdi. Evet, bir şeyler biliyordu ve ben de bu söylentilerin doğru olup olmadığını öğrenmek üzereydim.

Ama gerçeği öğrendiğimde savunmaya geçme ihtimaline karşı dikkatli olmalıydım.

Sonraki sözlerimi dikkatle seçtim. "Bu kulüpte sahip olduğumuz güven, dışarıdakilerin anlayamayacağı türdendir. Kardeşlerimizi ve ailemizi korumaya yemin ettik ve herkesi güvende tutacağımıza söz verdik. Ne olursa olsun. Bu kulüp için her şeyi yaparız ve bizimle uğraşmaya çalışan herkesin canına okuruz. Renklerimizi gururla taşıyız ve kim bize karşı gelirse ne kadar soğukkanlı olduğumuzun tadına bakar." Gözlerinin içine baktım ve sert ifadesinin yavaşça kaybolmasını izledim.

Bir adım daha yaklaştım ve başımı arkaya yatırdım, bakışları değişirken ona baktım.

"Sen acımasısın. Öz kardeşin seni öldürmeye karar verdiğinde

Adımızı boka bulaştırdın. Onu öldüren sendin. Tetiği çekip, cenaze töreni yapmadan onu ortadan kaldıran. Zaten hak etmiyordu da. O piçi kimin vuracağına karar vermeye çalıştığımızda, sen cesurca öne çıktın. Onu bağladın ve gözlerini bağladın, açıklanmayan bir yere götürdün, kafasından vurdun ve sonra okyanusa ittin."

Sözlerim onun gözlerini yaşarttı ve Doc'un kulübümüze yaptığı onca şeyden sonra böyle bir tepki vermesi beni öfkelenlendirdi. Bize ihanet etti. Kulübümüzün gücünü daha da kirli adamlar için kirli işler yapmak için kullandı. Yaptıkları affedilemezdi.

Ona doğru bir adım daha attım ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, içlerinde kalan dehşeti gördüm. Dişlerimi sıktım ve vücudum gerildi. Sakin kalmalıydım ama çok gergindim. Belki de Tiny'nin odada bizimle olması daha iyi bir fikir olabilirdi.

Neredeyse patlayacaktım.

"Az önce söylediğim her şey uydurma bir hikâye olsaydı çok yazık olurdu, değil mi?" Woodrow sertçe yutkundu ve ben yaklaşıp onu köşeye sıkıştırırken geri adım attı. "Ne biliyorsun?" diye sordu, sesi titriyordu.

"Görünüşe göre, gerçeğin tamamı değil. Söylediğini duymak istiyorum."

"Ne olduğunu bilmiyorum-" Bir sert yutkunma daha. "O öldü. Onu ben öldürdüm." "YALANCI!" Kükreyerek yumruğumu kafasının yanındaki duvara indirdim.

İrkildi ve gözlerinde hiç bu kadar büyük bir korku görmemiştim.

Kapı açıldı ve Tiny bana seslenerek geri çekilmemi söyledi. Hareket etmeyince beni geri çekti ve kenara itti.

Rodney içeri girip manzarayı inceledi. "Konuştu mu?"

"Onu oraya götüreceğim," diye mırıldandım, elimi yumruk yaptım ve kanın parmaklarımdan aşağı aktığını hissettim.

Odayı sessizlik kaplarken Rodney Woodrow'a baktı.

"Gerçeği söylemek ister misiniz? Zaten yeterince şey biliyoruz. Sadece öne çıkmanı istiyoruz, böylece her şey bir felaketle sonuçlanmayacak."

Rodney'nin ne dediği umurumda değildi. Woodrow bize gerçeği söylediği an, o pisliği vuracaktım.

Tiny gerginliğimi hissetti ve hızlı bir hareketle kemerimin altına sıkıştırdığım silahı çıkardı. Onunla bu konuda dövüşmek istedim, sonra adamı öldürmek için kullanabileceğim iki güçlü elim olduğunu hatırladım.

"Remedy dışarıda," dedi bana uyarıcı bir sesle ve onun adını anarak,

nefes alışım otomatik olarak yavaşladı.

Remedy'nin önünde Woodrow'u vuramazdım. Ya da Agnes ve küçük kızının önünde. Burada olup bunları dinlememeliydiler bile. Ama artık çok geçti.

"Konuş," dedim, Woodrow titreyen elleriyle orada dururken ona bakarak.

Bana baktı, sonra bakışlarını diğerlerine çevirdi. Sonra nihayet konuştu. "Onu ben öldürmedim. O benim kardeşim! Yaptığı şeyin yanlış olduğunu biliyorum ama onu öldürmemi nasıl beklersin? Onu vuramazdım."

"Orospu çocuğu," diye mırıldandı JT.

Rodney onu susturmak için elini kaldırdı. "O şimdi nerede?"

"Bilmiyorum. Ona gitmesini ve bir daha arkasına bakmamasını söyledim."

"Görüşüyor musunuz?"

"Hayır."

"Yalan söyleme!" Tükürdüm.

Başını iki yana salladı. Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı. "Yemin ederim, o günden beri ondan haber almadım. Nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok."

"Ama onun hâlâ hayatta olmasından memnun görünüyorsun," dedi Tiny.

Yumruklarımı sıktım ve Rodney'e baktım, arkamızdan iş çevirdiği için başkanımıza saldırmaya hazırdım.

Yine sessizlik oldu ve tam dayanılmaz bir hal aldığı sırada, göğsümü fiziksel olarak acıtacak kadar sıkın en küçük ses belirdi.

"Babam yaşıyor mu?"

Kapı aralığında duran Remedy'ye bakmak için başımı çevirdim. Jagger yüzünde aynı acılı ifadeyle onun arkasındaydı. Elleri onun omuzlarını sıkıyordu ve gözlerindeki akmayan yaşları gördüğümde onu yakalayıp tutmak istedim.

Bu konuya o kadar dalmıştık ki Woodrow'un kendisinden daha fazla acı çeken tek kişiyi unutmuştuk.

İçimde yükselen gerilimi hissederek çenemi sıktım.

"Tatlım..." Remedy hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladığında Woodrow'un sesi kesildi, kalbi kırılmış ve daha önce olduğu gibi ihanete uğramıştı.

Onu ağlarken görmek bu duruma bakış açımı değiştirdi ama hareket edemedim. Woodrow'un yalancı kışını halletmeden olmaz.

Jagger'a baktım ve başımı salladım. Benim söylememe gerek kalmadan ne yapacağını biliyordu.

Kulağına fısıldadı, sonra arkasını dönmesini ve onunla birlikte uzaklaşmasını sağladı. Ben buradaki işimi bitirene kadar onu güvende tutacaktı. Ve onunla birlikte olduğumda, bana ihtiyacı olduğu sürece onu tutacaktım.

ÇÖZÜM

Sanki biri havamı söndürmüştü ve beynime yeterince oksijen gitmiyordu.

Başım dönüyor, midem bulanıyor ve göğsüm çok ağrıyordu. Sakinleşmek ve rahat nefes almak için bir yol bulmam gerekiyordu. Jagger beni dairesine götürdü ve içeri girdiğimizde beni kollarına çekti, bana sarıldı ve yakında her şeyin yoluna gireceğini fısıldadı.

Adamların kilisede konuştuklarını duyduktan ve babamın ölmediğini öğrendikten sonra, her şeyin daha iyi olacağından pek emin değildim.

Woodrow da tıpkı babam gibi kulübe ihanet etmişti ve diğerlerinin atacağı adımın benim kabul edeceğim bir adım olmayacağını biliyordum.

Babamı bir kez kaybetmiştim ve bunun zihinsel olarak üzerimde yarattığı etkiyi - yaptığı korkunç şeylere rağmen- atlatmak benim için çok zordu. Babam öldükten sonra karanlık bir alana girmiştım. Daha önce hiç karşılaşmadığım duygularla uğraşmak zorunda kaldım. İhanet, kayıp ve kabullenmeyle uğraştım ve tüm bunları yeniden yaşamak bana tırmanılması gereken en dik dağ gibi geldi.

Her hıçkırık göğsümü acıtıyordu ve dizlerim yavaş yavaş çöküyordu. Jagger'a olabildiğince sıkı tutundum ve artık kendi ayaklarımın üzerinde duramayacak hale geldiğimde beni kucağına alıp yatak odasına taşıdı.

Ayakkabılarımı ve pantolonumu çıkardı, sonra yorgani bedenimin üzerine çekerken beni yere yatırdı. "Beni bırakma," diye fısıldadım. Şu anda yalnız kalamazdım.

"Sana biraz su getireceğim. Bu gece seni bırakmayacağım," diye söz verdi. Eğilip alnımdan öptü ve otuz saniye geçmeden odadan çıkıp geri geldi.

Beni ayağa kaldırıp suyu içirdi ve kot pantolonunu, ayakkabılarını ve pantolonunu çıkardıktan sonra gelip yanıma uzandı.

Göğsüne kıvrıldım ve derin, titrek bir nefes aldım. Ağlayacak gözyaşım kalmamıştı ama acım dinmemişti.

Aklımdan beni korkutan bir düşünce geçti ve iri gözlerle Jagger'a baktım. "Fender onu öldürmeyecek, değil mi?"

"Fender doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapacaktır, bebeğim."

Gerildim ve Jagger'ın kolları bana daha sıkı sarıldı. Bu durumda bile bana fazla bir şey söylemeyecek olmasından nefret ediyordum.

"Kulübe ihanet ettiğini anlıyorum ama Agnes ve Myra ne olacak?"

"Babanın da ölmesi gerekirken bir kızı vardı." Jagger'ın bunu söyleme şekli kusma isteği uyandırdı bende. Bu adamların kim olduğunu neredeyse unutmuştum. Zalimdiler. Gerektiğinde kalpsizdiler. Bu onların hayatıydı ve ben sadece içinde yaşıyordum.

Şu anda kulüpte her ne oluyorsa benim kontrolüm dışında gerçekleşiyordu ve tek yapabildiğim beklemek ve masumların zarar görmemesini ummaktı.

Gözlerimi kapattım ve başka bir duygu dalgası beni vurduğunda yüzümü Jagger'ın boynunun kıvrımına gömdüm. Kısa bir süre sonra zihnim karardı.

Karanlıkta yanımda kimse olmadan uyandım. Jagger bütün gece benimle kalacağına söz vermişti ama bunu umursayacak kadar aklım başımda değildi. Sırt üstü döndüm ve dün gece olanların gerçek olduğunu kabul ederek tavana baktım. Yatağımın başucundaki telefonuma baktım ve saati görmek için ona dokundum.

On üç, on altı.

Oturma odasından gelen sesleri duydum ve yataktan kalkmak için kendimi ittim. Pantolonumu giyme zahmetine girmeden kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı iterek açtığımda Jagger'ın oturma odasında dört adamın oturduğunu gördüm.

Beni ilk Jagger fark etti ve oda sessizleşirken herkes başını çevirip bana baktı.

Gözlerim Fender'inkileri buldu ve gözyaşlarım gözlerimi yakarken yüz ifadesini okumaya çalıştım. Tekrar ağlamak istemiyordum. Şimdi değil.

Fender ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü, bana ulaştığında iki eliyle yüzümü kavradı. Alnını benimkine dayadı ve gözlerini kapattı.

Ne yapacağımdan ya da ne söyleyeceğimden emin değildim ama onun burada olması doğru hissettiriyordu. Kalbim göğsümde hızla çarpıyordu ve sessizlik etrafımızı sararken bana sarılmasına izin verdim.

Bana bakmak için gözlerini açtığında, yüzümde bir şey aradı ve düşünceleriyle savaştığını anlayabiliyordum. Bir şey söylemek istiyordu ama kelimeleri çıkaramıyordu.

İçini çekti, görünüşe göre kendine kızgındı, sonra elleri saçlarımı iterken dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Saçlarımı sıkıca kavradı, sonra öpücüğü kesip tekrar gözlerime baktı. "Gel benimle otur."

Elimi tutmasına ve beni kanepeye götürmesine izin verdim, orada oturdu ve beni yanına çekti.

JT karşıımızdaki sandalyede oturuyordu, Jagger mutfak kapısının yanında duruyordu ve Ace de sağımızdaki koltukta oturuyordu. Tüm yaşlı üyeler arasında Ace burada görmeyi en az beklediğim kişiydi.

Hepsine baktıktan sonra bakışlarımı Fender'e çevirdim.

İki elimi de kucağında tutuyor, parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyordu. Düşüncelerini toplarken boğazını temizledi ve sonunda konuştu.

"Çocuklarla konuştuk ve neler olup bittiğini tam olarak bilmenizin doğru olacağına karar verdik. Woodrow'u eve gönderdim. Bir sonraki adımımızı belirleyene kadar orada kalacak. Ama o zamana kadar burada Jagger'la kalmanı istiyorum."

Sözleri aklımda yer ederken onu dikkatle izledim. Yeni uyanmıştım ve hâlâ yorgundum. Zihinsel olarak tükenmişim ve onu takip etmek için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Söyledikleri kafamda yer edince kaşlarımı çattım. "Peki ya Myra ve Agnes?"

"Benim evimdeler. Perla onlara çok iyi bakıyor," dedi Ace. Dönüp ona baktım ve Fender'e bakmadan önce hızlıca başımı salladım. Daha fazla açıklama yapmasına ihtiyacım vardı.

"Woodrow'un kaçmayacağından emin olmak için evin etrafını korumaya aldım ve Tiny de kendine zarar vermeyeceğinden ve bu işten kolayca sıyrılacağından emin olmak için onunla birlikte içeride."

Woodrow kendini öldürmezdi. Yaptığı şey yanlıştı, ama adam asla

hayatına son verdi. Bunun için fazla gururluydu. "Babamın nerede olduğunu biliyor musun?"

Bu adamlar babama karşı öfke dolu bir nefret besliyorlardı. Yüzünü gösterdiği anda vurulup öldürülüyordu. Bu sefer gerçekten.

Fender, "Yerini biliyoruz," dedi.

"Ona ne yapacaksın?" Cevabı duymaktan korkuyordum.

Çenesindeki kaslar esnedi ve nefesimi tutarak konuşmasını bekledim. Başını eğdi ve iyi bir şey söylemeyeceğini hissettim ama soruma Fender yerine JT cevap verdi.

"Benim fikrim oraya gidip onu tam gözlerinin ortasından vurmak ve cansız bedeninin o pis motel odasının zemininde yattığını görmektir ama senin am kırbaçlı erkek arkadaşın onun kaçmasına izin vermeye karar verdi."

Kaşlarımı çatarak Fender'in yüzünü inceledim. "Neden?"

Fender'in gözleri tekrar benimkilerle buluştu ama hâlâ ağzından tek kelime çıkmıyordu. Sabırsızlanmaya başlamıştım. "Fender, neden kaçmasına izin veriyorsun?"

"Çünkü seni incitmek istemiyor, evlat," dedi Ace.

Gözlerim cevaplar için Fender'in yüzünü aramaya devam etti. Tüm bunların ne anlama geldiğini anlamak için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Ve sonra aklıma geldi.

Fender değişiyordu ve beni ve nasıl hissedeceğimi de içeren kararlar alıyordu.

Birkaç ay önce, Fender benim duygularımı umursamazdı. Şu anda bildiklerini bilseydi babamın tetiğini çekmeden önce iki kez düşünmezdi.

Kulüpteki çoğu kişinin muhtemelen katılmadığı önemli kararlar verirken beni düşünüyordu.

Göğsüm ısındı ve alt dudağım titremeye başladı. Başka bir ölümü kaldıramayacağımı biliyordu. Yaptıklarından dolayı babamdan nefret etsem de, acımasızca vurulmaktansa sefil bir hayat yaşamasını tercih ederdim.

"Peki ya Woodrow?" Sesim titreyerek sordum.

"Sana söyledim bebeğim. Henüz karar vermedim. Ama arkamızdan iş çevirdi. Güvenimizi ve sadakatimizi kötüye kullandı. Hainlerin kulübümüzün renklerini giymeye devam etmesine izin vermem."

JT, "Yine... fırsatını b u l d u ğ u m anda o herifi vururdum," diye mırıldandı.

Jagger kafasının arkasına bir tokat attı ve ona ters ters baktı. "Dur, yoksa sana bir kurşun sıkarım."

JT sinirli bir şekilde iç çekti.

İyi ki kimse JT'nin yetkili olmasına izin vermedi. Masumlar için hiç pişmanlık duymadan sağa sola ateş ederdi.

Fender bir eliyle yüzümü kavrayarak beni ona bakmaya zorladı. "Dediğim gibi, bu sefer senden hiçbir şey saklamayacağım. Ne karar alırsak alalım sana söyleyeceğim."

"Peki ya Agnes ve Myra? Onlar aklınızda olmadan karar veremezsiniz." "Çare-"

"Hayır, Fender. Bana söz ver. Neye karar verirsen ver, Agnes ve Myra'yı düşünmeni istiyorum. Onlara zarar verme."

İçini çekti ve başını eğdi, sonra başını salladı ve başını kaldırarak tekrar baktı.

Gülümse. "Tamam.
Yapmayacağım." "Bana
söz ver, Fender."
Gözleri parladı. Kendisiyle savaşıyordu.
JT kıkırdadı. "Şimdi ondan çok fazla şey istiyorsun, tatlım."
Fender ona doğru bir bakış fırlattı, sonra çenesini eğerek Jagger'a baktı. "Onu buraya
getirmek kimin fikriydi?"
"Senin," diye cevap verdi Jagger umursamazca. "Sadece Tiny'nin yerini almaya
çalışacağını ve biz izlemiyorken Woodrow'a işkence edeceğini söyledi."
Fender bir küfür mırıldandı ve bana döndü. Başparmağını yanağımda gezdirirken
gözleri yumuşadı. "Sana, Agnes'e ya da Myra'ya zarar vermeyeceğime söz veriyorum."
Dudaklarıma yumuşak bir gülümseme dokundu. Duymak istediğim tek şey buydu. Ve
şimdi, sadece sözünü tutması gerekiyordu.

FENDER

Remedy'yi Jagger'ın yerinde bırakmaktan nefret ediyordum ama yapmam gereken şeyler vardı. Ace ve Buffalo'yu Falco'nun bulunduğu Des Moines, Iowa'ya gönderdim. Onlara sakın olmalarını ve onunla gereksiz yere tartışmaya girmemelerini, ardından da kalmasının hoş karşılanmayacağını açıkça belirtmelerini söyledim. Onu yasal olarak bu ülkeden kovabilecek bir kanun adamı değildim ama başka açılardan güçlüydüm. Falco da bunu biliyordu.

Nereye kaçtığı umurumda bile değildi. Yeter ki bir daha ne benim kulübümde ne de diğer bölümlerde yüzünü göstermesin. Orada da hoş karşılanmayacaktı. Onu ya biz ya da onlar öldürecekti.

Falco'yu aradan çıkardıktan sonra, yalancı kardeşine de aynı şeyi söylemek için yola koyuldum. Woodrow'un gitmesini istiyordum ve Remedy'nin canının daha fazla yanmasını istemediğim için onu öldürmeye değil, bu ülkeden kovmaya karar verdim.

Tiny'yi dışarı gönderdikten sonra onun evine girdim. Bunu yalnız yapmam gerekiyordu. Onu kanepede oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış ve elleriyle yüzünü kapatmış halde buldum. Tıpkı benim gibi o da bütün gece uyumamıştı.

Başını kaldırdı ve gözlerindeki acıyı gördüm. Kulübe sadakatsizlik ederek kendine verdiği acıyı.

Ona saldırmamak için içimdeki tüm gücü kullandım. Onu şimdi incitmek her şeyi daha da kötüleştirecekti. Tek istediğim onun gitmesiydi.

Bunu Remedy için yapıyordum. Tüm zaman boyunca aklımdaydı ve Woodrow'a tetiği çekmemi engelledi.

Ona yaklaşıp karşısındaki kanepeye oturduğumda bana baktı. Kesiği sehpanın üzerindeydi ve başparmağımı Başkan'ın yarasının üzerinde gezdirerek ona uzandım.

"Liderimiz olmak için biçilmiş kaftan olduğunu hiç düşünmedim. Her zaman çenemi kapalı tuttum çünkü kimsenin benim gibi çılgın bir orospu çocuğunun yönetimde olmasını istemediğini biliyordum. Sanırım artık bu değişti." Kesiği yerine koydum ve bıçağımı çıkarıp ucunu deri üzerinde gezdirdim. Bakışlarımı kaldırıp ona baktım. "O zamanlar iyi bir başkan olamazdım. İki numara olmak bana daha çok uyuyordu. Sen biraz rasyonel kararlar verirken, ben onları sorgulamadan uyguladım. Senin için öldürdüm çünkü sen her zaman tetiği çekemeyecek kadar zayıftın. Bunun olacağını tahmin etmeliydim." Güldüm ve başımı salladım. Yamayı kesmeye başladım. Artık ona ait değildi. Hiçbir zaman ona ait olmamıştı.

"Ama şimdi bu kulüpten ben sorumlu olacağım. Kardeşlerimden. Senin hiç olmadığın kadar sadık olan kadınlar için. Başından beri pisliğin içinde sürüklenen sen olman gerekirken, onlara bok gibi davranmamız ve kurtulmak için onları kullanmamız biraz komik."

Yamayı elime aldım ve bu kulüpteki yeni konumumun gerçekliğini kavrayarak yazıyı tekrar tekrar okudum. Sonra onu cebime ittim ve takmaya hazır olana kadar güvende tuttum. Kahretsin, gururla takacaktım.

Bıçağı sehpa üzerine bırakırken Woodrow'un gözleri benimkilerde kaldı, sonra arkama

yaslandım ve daha rahat ettim. Konuşmayı pek sevmezdim. Ben rol yapan bir adamdım ve

Söyleyecek bir şey olmadığında ağzını kapalı tutardı. Ama şu anda, ondan talep ettiğim şeyi duymaya ihtiyacı vardı.

"Buffalo ve Ace'i Falco'yu bulmaları için gönderdim. Onu ülkeyi terk etmeye zorluyorlar."

Gözlerinde rahatlama gördüm. Falco'nun ölmesine izin verdiğimden korkmuştu. Dudaklarımda eğlenceli bir sırıtiş belirdi ve başımı yana eğdim. "Onu öldürttüğümü sanıyordun. Benim hakkımda hiçbir şey öğrenmedin mi Woodrow? Ne yapacağım hiç belli olmaz ve insanların onu avlayıp öldürmesi düşüncesi açıkçası hoşuma gidiyor. Gerçi onu öldüren kişi olmayı ben de isterdim. Ama bunu yapmayacağım." Öne doğru eğildim, dirseklerimi kalçalarıma dayadım ve parmaklarımı önümde birleştirdim. "Ve başka ne yapmayacağım biliyor musun? Seni öldürmeyeceğim. Beni duydun. Tıpkı kardeşin gibi kaçmana izin vereceğim. Bırak kaderine kader karar versin."

"Peki ya ailem?"

"Karınız adına ben karar vermeyeceğim. Bizimle mi kalmak ister yoksa sizinle mi gitmek ister, bu ona kalmış. O bize sadık ve bu değişmeyecek. Yaptığın şeyle onun hiçbir ilgisi yok. Küçük kızının da yok. Zavallı çocuk büyüyecek ve her halükarda bu kulüpte bıraktığın karmaşayı öğrenecek."

Benimle aynı fikirde olarak başını salladı. Başını eğip yüzünü ellerinin arasına gömdü ve derin bir iç çekti. Tekrar kafasını kaldırdığında, bir sonraki sorusunun ne olacağını çok iyi biliyordum.

Kaşlarımı kaldırdım. "Çözüm senin işin değil. Hiçbir zaman da olmadı. Sadık olmaları gereken insanlara ihanet eden bir babaya ve amcaya sahip olmaktan daha iyisini hak ediyordu. Onun kocaman bir kalbi var dostum. Hâlâ hayatta olmanın sebebi o. Ona verdiği onca zarardan sonra bile, yaşamana izin vermem için bana yalvardı. Tanrım, ona bu kadar aşık olmasaydım, onu dinlemezdim. Ama beni parmağında oynatıyor. Hayatımda ilk kez böyle bir şey yaşıyorum ve o benim başıma gelen en güzel şey."

Lanet kalbimi yanlış kişiye döküyordum. Ama sonunda bunu söylemek iyi hissettirmediyse lanet olsun. Var olmuş en saf ruha aşık olmuşum ve onu ömür boyu mahvedecektim.

Ama en iyi niyetle.

Kestiği yeri tuttum ve koltuktan kalktım. "Eşyalarını toplayıp gitmek için perşembeye kadar vaktin var. Remedy'nin tüm eşyalarını bırak ve gitmeden önce anahtarı mutfak tezgahının üzerine koy. Kulübün yakınına gelme. Kardeşlerimin yanına yaklaşma ve Remedy'den uzak dur. Eğer o zamana kadar gitmezsen, seni öldürme fikrimi değiştireceğim."

Başka bir şey söylemeden ve arkama bakmadan oradan ayrıldım. Artık kendi başınaydı ve Tanrı'dan doğru kararlar vermesini umuyordum.

Tiny'ye baktım ve hızlıca başımı salladım. "Tamamdır. Perşembe gününe kadar gitmiş olur."

O zamana kadar onu izlemelerini isteyeceğim. Şimdilik mesafemizi koruyup bekleyeceğiz."

Tiny soru sormadı. Bisikletlerimize bindik ve ona daha sonra kulüpte buluşacağımızı söyledim. Önce kadını görmem gerekiyordu.

ÇÖZÜM

Oturdum ve Fender'in söylediği her şeyi dinledim ama sözlerine hiçbir tepki vermedim. Onların yaşamasına izin verdi ve Agnes'e tarafını seçme özgürlüğü tanıdı ki bu da Fender gibi bir adam için cömertçe bir davranıştı.

Gitmeye karar vermesi durumunda ona veda etme iznim olup olmadığını sordum ve bana kulübe sırtını dönüp bir d a h a arkasına bakmadan önce bize ihtiyacımız olan zamanı vereceğini söyledi.

Agnes gitmeyi seçerse, bununla başa çıkabileceğimden emin değildim. Myra'yı özleyecektim ve onlar için endişelenecektim. Gitmelerini istemiyordum ama kararını etkileme şansım yoktu.

Fender'in kucağındaki ellerime baktım, zihnimdeki tüm düşüncelerle savaşıyordum. Bazı düşünceler mantıklıydı, bazıları ise değildi. Bir yanım Fender'in bu işi halletme şeklini kolayca kabullendi çünkü karar verirken beni aklından çıkarmadı ve kimseyi incitmediğinden emin oldu. Diğer yanım ise çelişkiler içindeydi. İçten içe babamı görmek ve onunla konuşmak istiyordum ama sadece kulübe değil kızına da ihanet eden bu adamı neden görme ihtiyacı hissettiğimi anlayamıyordum.

Onunla konuşmak bana daha iyi anlama şansı verecekti ama Fender'in onu görmeme asla izin vermeyeceğini biliyordum. Aynı şey Woodrow için de geçerliydi. Kulüpten atıldığı ve Fender onu gönderdiği için onu görmeme izin verilmiyordu. Veda bile edemedim.

"Bebeğim, bana bak."

Başımı eğdim ama kirpiklerimin arasından ona baktım. Onun da kendisiyle savaştığını görebiliyordum ve yüzündeki yumuşak ifade bana sempati duyduğunu gösteriyordu.

"Bunun sizin için kolay olmadığını biliyorum ve size söz veriyorum, eğer bir şeyler yapabilseydim tüm bunlardan kaçınabilirdim. Ama bu benim elimde değildi. Woodrow'un yaptığı pisliği kimse bilmiyordu ve bu ortaya çıktıktan sonra kulüp için en iyi olanı yapmak zorundaydım. Seni böyle görmekten nefret ediyorum. Senin için buradayım, Remi. Bunu atlatmana yardım etmek için ne gerekiyorsa yapacağım. Sana istediğin kadar zaman vereceğim."

Bakışlarımı tekrar yere indirdim ve ağzım kurumuş olsa da yutkundum. "Agnes kalmayı seçerse, ona farklı davranacak mısınız?"

"Hayır. Agnes kalmayı tercih ederse, kulübümüze gelmeye devam edecek. Hâlâ kulübün bir parçası olacak."

Tamam. Bu iyiydi.

Başımı salladım ve bir sonraki sözlerimi düşünürken dudaklarımı büzdüm. Woodrow'la işi bittikten hemen sonra Jagger'ın dairesine gelmişti ve bana yakın olmak için geldiğini biliyordum. Benimle birlikte olma arzusunu hissediyordum ve onu kendimden uzaklaştırmak istediğim için kendimden nefret ediyordum. Uzun süre değil. Sadece zihnim artık o kadar bulanık olmayana kadar.

"Biliyor musun, bu yönünü gerçekten seviyorum," diye fısıldadım, gözlerinin memnuniyetle parladığını gördüm.

"Güzel. Benim bir yanımı ortaya çıkardın. Hiç bir konuda bu kadar sakin olmamıştım.

böyle bir durum."

Gülümsedim ve parmaklarını nazikçe sıktım. "Ve verdiğin sözü tutmanı seviyorum. Bu bana gerçekten ciddi olduğunu gösterir. Beni ve nasıl hissettiğimi gerçekten önemseydiğini." "Tabii ki önemsiyorum." Elimi dudaklarına götürdü ve parmaklarımı öptü. "Ama..."

Kaşlarını çattı ve yüzü düştü. Bir an için yenilmiş gibi göründü ama başını dik tuttu ve anlık güvensizliğini belli etmemek için elinden geleni yaptı.

"Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Beni inceledi, bundan hiç hoşlanmamıştı. "Ne kadar sürecek?" Omuz silktim. "Gerçekten söyleyemem."

"Bir saat mi? İki saat mi?"

Bir kıkırdamayı gizlemek için alt dudağımı emdim. "Muhtemelen bundan daha uzun." "Beni terk etmiyorsun," dedi, sesi sertti.

"Hayır, Fender. Seni bırakmayacağım." Bu sefer kahkahamı tutamadım. Benim hoşuma gitmeyecek kadar endişelenmeye başlamıştı. Gerçekten de ona böyle hissettiriyor muydum? "Sadece bir süre düşüncelerimle yalnız kalmaya ihtiyacım var. Hepsi bu."

"Peki ya Jagger? Etrafınızda olmasına izin var mı?" "O burada yaşıyor. Onu dışarı atamam."

"Ama yapabilirim."

Başımı salladım ve ellerimle çenesinin iki yanını kavradım. "Hayır, yapamazsın. Zaten zamanının çoğunu kulüpte geçirecek. Bana birkaç gün ver, tamam mı?"

Kararımdan memnun değildi ama bu işin yürümesini istiyorsa bana hak ettiğim özgürlüğü vermek zorundaydı.

İçini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi, sonra başını salladı ve beni kendine doğru çekti. Ellerimi yüzünde tuttum ve yüzünün her santimini avuçladım.

"Ayrıyken en azından sana mesaj atabilir miyim?" diye sordu alnını benimkine yaslarken.

Gülümsedim. "Tatlı oldukları ve kirli olmadıkları sürece." "Buna söz veremem bebeğim."

"Videom hâlâ sende," diye hatırlattım ve gözlerinde muziplik parladı. "Kahretsin..."

Şimdi de bana işkence ediyorsun. Beni gerçekten tek başıma mastürbasyon yapmaya zorluyorsun.

bana yardım eder misin?"

Güzel kelime oyunu.

Dudaklarını usulca öptüm, sonra ona tekrar bakmak için arkama yaslandım. "Sadece birkaç günlüğüne," dedim ona, sonra sonunda pes etti ve başını salladı.

"Peki, tamam. Ama artık yalnız kalmak istemediğin anda beni aramanı istiyorum."

"Söz veriyorum."

Ağzımı aldı ve beni derinden öptü, ellerimi saçlarında gezdirirken beni vücuduna yakın tuttu.

Onu ben de özleyecektim ama zihnimi boşalttıktan ve kendim için bazı şeyleri çözdükten sonra Fender'le aramızdaki bağ daha da güçlenecekti.

Sadece iki saat sonra Fender beni kontrol etmek için mesaj atmıştı bile. Jagger'ın kanepesine kıvrılmış, mısır gevreği yiyip televizyon izliyordum ve tek başıma geçirdiğim zaman hoşuma gitse de mesajını okuduğumda gülümsemeden edemedim. Onu şimdiden özliyordum.

Burası sensiz çok boş geliyor. Odanın öbür ucundan bana bakıp durduğun günleri özleyorum.

Burnumu kıvırdım. Benimle alay ediyor, kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalışıyordu. Ve işe yarıyordu.

Sana hiç bakmadım.

Elbette baktın.

Sen nereden bileceksin ki? Beni hep görmezden geldin.

Bir duraklama oldu ve cevap vermek için zaman ayırdı. Üç noktanın birkaç kez belirip kaybolmasını izledim, sonra nihayet mesajı gönderdi.

Seni görmezden gelmedim. Seni kendimden koruyordum.

İlginç. Gözlerimi kısarak ne demek istediğini anlamaya çalıştım. Yazmaya başladım ama ekranımda ondan gelen başka bir mesaj belirdi.

Bana aşık olduğunu hiç fark etmediğimi mi sanıyorsun?

Yanaklarım kıpkırmızı oldu. Kendini beğenmişliğinden ve hâlâ kalbime aptalca sevinç taklaları attırmayı başarmasından nefret ediyordum. Yanağımın içini ısırdım ve bir cevap yazdım.

O kadar da belli etmiyordum.

Bunu hissetmemi sağlayacak kadar açık.

Ama aşık olduğun kişi konusunda bu kadar kararlı olmana sevindim. Artık benimsin.

Hafifçe güldüm. Belki de olmak istediğim kadar düzgün değildim. Ama o odaya her adım attığında gözlerimi kaçırmak kolay değildi.

Seni özledim, tatlı kız.

Son mesajını okuduğumda gülümsemem daha da büyüdü ve bir an için zihnimi bulandıran her şeyi unuttum. Ama hâlâ zamana ihtiyacım vardı ve o da bunu biliyordu.

Ben de seni özledim.

ÇÖZÜM

Dün gece şaşırtıcı bir şekilde iyi uyudum, tüm o çelişkili düşünceler beynimde koştururken bile. Bu sabah uyandığımda duş almaya gittim ve yanımda temiz kıyafetlerim olmadığı için Jagger'ın bana verdiği külot ve uzun kollu gömleği giydim.

Bunu düşünmeliydim. Fender'den evden kıyafetlerimi getirmesini istemeliydim, böylece üzerimi değiştirecek bir şeyim olurdu.

Ama üzerimdekiler işe yaradı.

Jagger'ın odasındaki çekmecelerden birini açıp beyaz çorapları çıkardım ve onları giydikten sonra aşağıya inip onu önünde bir fincan kahveyle küçük, yuvarlak masada otururken buldum.

"Günaydın," dedim ve ona sarılmak için yanına gittim.

"Günaydın tatlım. İyi uyudun mu?" diye sordu, bir kolunu belime dolayarak.

Kollarımı omuzlarına doladım ve süt almak için buzdolabına doğru yürümeden önce onu hızlıca sıktım. "Evet. Beklediğimden daha iyi. Dün gece burada değildin."

"Uh, hayır. Çocuklarla dün olan her şey hakkında uzun uzun konuştuk.

Fender de gelmek istedi ama ona sana istediğin kadar yer vermesini söyledim."

Fender'in beni görmeye gelmesine izin vermediği için Jagger'a kızgın olduğu düşüncesiyle gülümsedim. Bu durumdan biraz fazla hoşlanıyordum. Belki de sahiplenici yanı tekrar ortaya çıkana kadar bir süre daha acı çekmesine izin verecektim.

"Teşekkürler Jagger." Sütü alıp tezgâha koydum, sonra dolaptan bir fincan ve bal aldım. Bu sabah rahatlatıcı bir şeye ihtiyacım vardı ve ballı sıcak bir fincan süt kulağa mükemmel geliyordu.

"Bugün bir film izlemek ister misin? Yoksa tam bir film maratonu mu yapalım?" Jagger sordu, ben de dönüp ona baktım.

"Bugün kulübe geri dönmeyecek misin?"

Başını iki yana salladı. "Orada işler hâlâ biraz garip ve tek konuşmak istedikleri Woodrow. Onun adını duymaktan ve yaptığı her şeyi hatırlamaktan bıktım. Bugün burada seninle kalmak ve saatlerce film izlemek kulağa daha iyi geliyor."

Gülümsedim. "Tamam. Bunu yapabiliriz."

Fender planlarımızı öğrenirse anında kıskanırdı. Ona biraz yalnız kalmaya ihtiyacım olduğunu söyleyip Jagger'la vakit geçirmek onu kesinlikle kızdırırdı. Ama bunda beni heyecanlandıran bir şey vardı. Yine de ona o günkü planlarımdan bahsetmek zorunda değildim.

Sütümü hazırladım, sonra Jagger'ın yanına oturmaya gittim. Ben sandalyemi çekerken kapı çaldı ve Jagger kaşlarını kaldırarak sabahın bu erken saatinde onu kimin ziyarete geldiğini merak etti.

Ayağa kalktı ve başıma bir öpücük kondurduktan sonra oturmamı ve sütümü içmemi söyledi.

Dediğini yaptım ama kapıyı açtığında konuşmayı dinledim.

Jagger'ı selamlarken Agnes'in sesi nazikti ve ben hemen kalkıp yürümeye başladım.

onlara.

Jagger geldiğimi duyunca kenara çekildi ve Agnes'in hüzünlü gözleriyle karşı karşıya kaldım.

Myra'yı kollarında tutuyordu ve yanında yerde bir spor çantası vardı.

İçimdeki duygular kabarırken yutkundum ve Jagger'a yalvaran bakışlarla onu içeri alması için baktım.

Tekrar onunla yüzleşmek için döndü. "Yalnız mısın?"

"Evet, eve döndü," dedi ona, sonra gözleri tekrar benimkilerle buluştu. "Sadece konuşmak istiyorum."

Jagger başıyla onayladı ve bir adım kenara çekilerek onu içeri aldı. Myra bana doğru uzandığında gülümsedim ve onu Agnes'in kollarından alıp kendi kollarıma aldım.

Yanağını öptüm, sonra yüzümü boynuna gömdüm ve o tatlı bebek kokusunu içime çektim. Onu çok özlemiştim ve Agnes'in burada konuşacaklarından korkuyordum. Eğer gitmeye karar verirse, bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum.

Agnes'e baktım ve Myra'yı incitmemeye dikkat ederek ona sarıldım. "Seni özledim," diye fısıldadım.

Sırtımı okşadı ve nazikçe gülümsedi. "Ben de seni özledim, tatlım. Hadi oturalım."

Kanepeye oturduk ve ben Myra'yı kollarımda tutmaya devam ettim. Onu kaybetmek istemiyordum ama ziyaretleri bittikten sonra onu bir daha göremeyeceğime dair içimde kötü bir his vardı.

"Su?" Jagger spor çantasını ön kapının yanına bırakırken sordu. "Evet, lütfen."

Agnes'e baktım ve konuşmasını bekledim. Bu sabah hissettiğim tüm sakinlik yerini endişeye bırakmıştı.

Jagger bir bardak su getirdi, sonra bana baktı. "Kalmamı ister misin?" Omuz silktim. Fark etmezdi. Nasıl olsa Agnes'in ne dediğini öğrenecekti. "Kal.

Bunu senin de duymanı istiyorum," dedi Agnes.

Jagger başını sallayıp yanıma oturdu, ardından Agnes derin bir nefes aldı ve kendini toparlamak için gözlerini kapattı.

Ne olacağını çok iyi biliyordum ve kendimi kaybetmemek için elimden geleni yaptım.

"Woodrow'un yaptıkları için senden özür dilememem gerektiğini biliyorum ama sebep olduğu incinme için çok üzgünüm. Ben de en az senin kadar incindim ve keşke bu konuda dürüst olsaydı. Keşke tüm bunları kulüpten saklamak yerine konuşacak gücü ve cesareti olsaydı." Sesi titriyordu ve gözleri yaşardı. Bu onun için çok zordu. Ona cesaretlendirici bir bakış attım ve derin bir nefes daha aldıktan sonra devam etti. "Fender benimle konuştu ve ne yapmak istediğime karar vermeme izin veriyor. Woodrow'u mu takip edeceğim yoksa burada mı kalacağım. Bu karar başkaları için ne kadar zor olsa da, benim bunu düşünmeme gerek yoktu. Onunla evlenirken bir yemin ettim. Ne olursa olsun sadık kalacağıma dair. Onu seviyorum ve hâlâ hayatta olduğu için çok minnettarım. Fender'e onu öldürmemesi için yalvaranın sen olduğunu biliyorum Remedy, çünkü bunun beni yok edeceğini biliyordun. Bunun için inanılmaz minnettarım. Onunla gitmek zorundayım. Ona kalbimi verdiğimde kendimi ona adadım ve sonsuza dek onun yanında olacağım. Umarım beni anlarsın ve sonunda gittiğim için beni affedebilirsin."

Sözlerinin içime işlemesine izin verirken gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlandı. Ona kızgın değildim ve ne kadar karanlık olursa olsun bir kadının kocasının yanında durmasının önemini anlamıştım.

Yaptığı boktan bir şeydi. Bu onun yaşaması ve başa çıkması gereken bir şeydi. Woodrow'un kulübe ihanet etmesinin evlilikleriyle hiçbir ilgisi yoktu ve bir gün her şeyi geride bırakıp yeniden başlayacaklarını biliyordum.

Onları bırakmak bana acı veriyordu ama o bir karar vermişti ve ben onun fikrini değiştiremezdim. Myra'ya baktım ve alnımı onunkine yasladım, onunla daha fazla zaman geçirebilmeyi diledim. Onun büyüdüğünü ve dünyadaki en iyi büyük kuzen olduğunu görmek için. Ve her ne kadar Onu özlediğimde, MC'de yaşadığı hayat dışında herhangi bir hayatın onun için daha iyi olacağını biliyordum.

Jagger beni rahatlatmak için sırtımı okşadı ve ben de nazik bir gülümsemeyle Agnes'e baktım. "Anlıyorum. Ve senin için en iyi olanı yaptığın için sana asla kızmam."

Başını salladı ve kendi gözyaşlarını sildi. "Fender bundan hoşlanmayacak ama elimden geldiğince seninle iletişim halinde olacağım. Myra'nın iyiliği için. Yeterince büyüdüğünde kuzenini tanımak isteyecektir. Sen de ailedensin."

Bu beni daha çok ağlattı. Onun hayatındaki pek çok dönüm noktasını kaçıracaktım. Ona daha sıkı sarıldım ve başını öptüm, sonra Agnes'in ayağa kalktığında onu benden almasına izin verdim.

"Keşke daha uzun kalabilseydim ama Woodrow'a öğleden önce döneceğime söz verdim. Hala toplanıyoruz. Sana birkaç giysi getirdim. Spor çantanın içindeler."

Çantaya baktım ve başımı salladım, sonra onu ön kapıya kadar takip ettim. "Nereye gittiğinizi biliyor musunuz?" İyi olacaklarını bilmek istediğim için sordum.

"Utah. Orada bir ailem var. Yaşayacak bir yer bulana kadar bodrumlarında kalmamıza izin verecekler."

"Yani evi Remedy'ye mi bırakıyorsun?" Jagger sordu.

Agnes nazikçe gülümsedi ve bana baktı. "Burası onun evi. Zaten son iki yıldır çoğunlukla o yaşıyor. Buraya iyi bakacağını biliyorum."

Onu temin etmek için başımı salladım. "Yapacağım."

Agnes ve Myra gittiklerinde kalbim milyonlarca parçaya bölündü. Kapının yanında durup arabaya binmelerini izledim ve onlar gittikten sonra yüzümü Jagger'ın göğsüne gömmek için döndüm. Ben ağlarken bana sarılmasına izin verdim.

"Bir süre acıyacak. Ama bu bile geçecek," diye fısıldadı Jagger saçlarıma.

Onları kaybetmedim ve sonsuza dek veda etmedim. Bir gün onları tekrar göreceğimi biliyordum ve o zamana kadar etrafımda beni seven ve önemseyen insanlar vardı. Jagger'ın varlığı şimdilik yardımcı oluyordu ama beni sarmasını istediğim başka bir adamın kolları vardı.

FENDER

Bunu halletme biçimimden memnundum ve kulübün üzerine bir huzur dalgası geldiğini hissedebiliyordum.

Her şey normale dönüyor gibiydi ve herkes eğlenirken ben barın karanlık bir köşesinde tek başıma oturup Bourbon içiyor ve beni nelerin beklediğini düşünüyordum.

Başkanlık arması cebimdeydi ama yakında onu göğsüme takacaktım. Böyle bir kulüpte başkan yardımcılığından başkanlığa yükselmek büyük bir cesaret ve irade gerektiriyordu. Ama işimi doğru yapacağımdan hiç şüphem yoktu.

Geçmişte çılgınca şeyler yapmıştım. İnsanlara işkence ettim ve öldürdüm. Hiç pişmanlık göstermedim ve tetiği çekmeden önce asla iki kez düşünmedim. Bu yüzden insanlar benden korkuyordu. Bu yüzden kardeşlerim bu kulübün lideri olmam için bana güvendi.

Onlara sadık olmak hiç sorguladığım bir şey değildi. Bu benim için doğal bir şeydi ve bir kez o armayı taktığımda, hiçbir şey onu benden alamazdı.

Ama yine de beni bu kulüpteki en gururlu orospu çocuğu yapmak için eksik olan bir şey vardı.

Aklım, onu düşünmeden edemeyecek kadar takıntı haline getirdiğim kadına kayarken bir yudum aldım. Remedy sürekli aklımdaydı ve onu rahat bırakacağıma söz vermeme rağmen Jagger'ın dairesine gidip onu eve götürmek istediğim anlar oldu.

Ona o çok arzuladığı ilgiyi göstermeye ilk başladığımda, kendime bunun eğlenceli bir oyundan başka bir şey olmadığını söyledim. Onu sistemimden atacak, o güzel gözlerin benden nefret etmesini sağlayacaktım. Bunu yaparken onu korumak istedim ama onu öptüğüm anda üzerimde kurduğu güç savaşılamayacak kadar büyüktü.

Elbette dizlerimin üzerine çökmüş, ona ve bana her yaklaştığında benimle alay eden o tatlı amcığa tapıyordum.

Yanımda değilken bile beni tüketiyordu.

Remedy beni benim bile yapamayacağım şekilde etkileyebilecek güce sahip tek kişiydi ve babasını ve amcasını öldürmemem için bana yalvardığında ödüm kopmuştu.

Gözlerindeki acı benim için başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Bunu ben de hissettim ve ona karşı çıkarsam onu kaybedebileceğimi biliyordum.

Aylar önce, yalvarışlarını görmezden gelirdim. Şimdi, onu mutlu etmek için her şeyi yaparım.

Tiny barın karşısından bana doğru yürüdü ve bana ulaştığında yanımdaki sandalyeye oturup bir sigara çıkardı.

"Haber var mı?" diye sordum. Ona Agnes'e göz kulak olmasını söylemiştim. "Evet. Bir karar verdi."

Çabuk oldu. "Ve?"

"Jagger bana Remedy ile konuşmak için onun dairesine gittiğini söyledi. Onlara gideceğini söylemiş. Bebeği de yanında götürüyormuş."

Remedy için bunu duymanın ne kadar zor olduğunu düşününce vücudum gerildi. Kalbi kırılmış olmalıydı ve ben ona sarılmak için yanında değildim. Çenem sıkıştı ve elimdeki bardağı daha sıkı kavradım. Ona koşma dürtüsü büyüktü ama bana güvenmeye devam etmesini istiyorsam, benden istediği gibi uzak durmalıyım.

Hızlıca başımı salladım ve burbondan son bir yudum aldım. "Güzel. Onlar gidene kadar yanlarından ayrılma."

"Pekâlâ." Bir süre sessizlik içinde oturduk, sonra tekrar konuştu. "Başkan yardımcının kim olacağına karar verdin mi?"

Çok uzun süre düşünmeme gerek kalmadı. Benden daha uzun süredir üye olan ve benim düşünemediğim zamanlarda net düşünebilen biri olması gerektiğini biliyordum.

"Rodney."

"İyi seçim. Ona henüz söylemedin mi?"

"Henüz söylemedim. Bana biraz zaman ver."

Başını salladı ve ayağa kalkarken sigarasından bir nefes çekti. "İstediğin kadar zamanın var kardeşim." Omzumu okşadı, sonra beni yine orada tek başıma oturmaya bıraktı.

Arkama yaslandım ve iç çektim. Yakında yeni bir sayfa açılacaktı. Kontrolün bende olduğu bir bölüm.

Ve eğer buna hazır değilsem lanet olsun.

ÇÖZÜM

"İyi olacak mısın?" Bara girdiğimizde Jagger sordu. Kulübün üyeleri gülüp içki içiyordu ve ben de Fender'i bulmak için etrafa bakmaya başlamıştım bile.

"Evet, onunla birlikte olduğumda çok iyi olacağım." Sözlerime gülümsedim ve loş barda onu aramaya devam ettim.

"Tam şurada." Jagger başını bir yöne doğru salladı ve gözlerini takip ettiğimde sonunda Fender'i gördüm. Yuvarlak bir masanın yanındaki sandalyede oturuyor, sağ ayak bileğini dizine dayamış arkasına yaslanıyor ve koyu renkli bir likör yudumluyordu.

Jagger'ın evinde daha fazla kalamazdım. Fender'le birlikte olmak ve olan her şeyi unutmak istiyordum. Benim için iyi olan şeyleri kendimden uzaklaştırarak her şeyi daha da kötüleştirmeden önce her şeyi aklımdan çıkarmalı ve hayata devam etmeliydim.

Öğleden sonra üzerimi değiştirdim ve Jagger'a beni kulüp binasına götürmesini söyledim.

"Hey, güzel kız." Başımı çevirdim ve JT'nin sırtarak orada durduğunu gördüm. "Daha iyi misin?"

Normalde onu görmezden gelirdim ama nasıl hissettiğimle gerçekten ilgileniyor gibiydi.

Ona sıkı bir gülümseme verdim ve başımı salladım. "Evet, biraz."

Hızlıca başını salladı, sonra Jagger'a sırtıttı. "Onu seninle birlikte eve göndermenin onun fikri olduğunu biliyorum ama lanet olsun, adamı daha önce hiç bu kadar kıskanç görmemiştim."

Bir gülümsemeyi gizlemek için dudaklarımı büzdüm. Fender'in Jagger'la kalmama izin

vermesinin kolay olmadığını biliyordum ve JT'nin Fender'in ne kadar kıskanç olduğunu söylediğini duymak neredeyse bir zafer gibiydi.

Fender benimdi ve onun kıskançlığı ve sahipleniciliği sonsuza dek ona ait olacağıma inanmam için yeterli bir nedendi.

"İyi ki şimdi burada. Bir gece daha kırık camları toplamak ve yerdeki alkolü temizlemek zorunda kalmak istemiyorum."

Adaylardan biri olan Nash'in iki kadehi votkayla doldurduğu bara baktım. Ona kaşlarımı çattım. "Bir şeyleri mi kırdı?"

Nash başını salladı. "Sadece dün gece. Sen de burada olmadığın için sızlanmadan duramadı."

"Lanet bir bebek gibi davrandı," diye ekledi JT ve Fender'in beni umutsuzca özlediği fikri hoşuma gitse de biraz abarttıklarını biliyordum.

Fender'in oturduğu yere doğru baktım. Hâlâ beni fark etmemişti. Bardağına bakmakla meşguldü ve ben de tekrar bir şeyleri kırmaya başlamadan önce oraya gitmeye karar verdim.

Doğruca ona doğru yürüdüm, gözleri nihayet benimkilerle buluşmak için kalktığında birkaç adım ötede durdum. Gözbebekleri heyecanla büyüdü ve ona gülümsedim, o etrafımdayken hissettiğim mutluluğu gizleyemedim.

Gözleri göğüs dekolteme düşmeden önce yavaşça yüzümde gezindi. Çok sevdiğini bildiğim o üstlerden birini giyiyordum. Göğüslerimden hoşlandığını biliyordum ve bu üstler göğüslerimin en güzel yanlarını ortaya çıkarıyordu.

Gözleri bir süre göğüslerimde oyalandı, sonra kasıklarına ve bacaklarına doğru ilerledi, sonra tekrar benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı.

Hareket etti, ayağını yere indirdi ve bardağını masaya koydu, sonra öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı.

Beni izlemeye devam etti ve o gri gözleriyle ne kadar güzel göründüğünü fark ettim. Beni özlüyordu ama ben istediğim için uzak duruyordu.

Yine de uzun süre uzak kalamazdım. Gülümsedim ve yüzüne dokunana kadar ona doğru bir adım daha attım.

Parmaklarımı yanaklarında ve çenesinde gezdirmeme izin verdi ve parmaklarımı saçlarının arasına soktuğumda bana bakmak için başını geriye doğru eğdi.

Mükemmel yüzüne hayranlıkla baktım, her yara izini, her kırıklığı ve gözlerinde parlayan her duyguyu aldım. Beni kalçalarımın tutup kendine çektiğinde hâlâ sessizdik, sonra ellerini kalçalarımın arkasına koydu. Başparmakları giydiğim dar motorcu şortunun altından kayarak popomun hemen altındaki deriye dokundu.

Beni daha da yakına çekti, bacaklarını daha da açarken kıçımı avuçladı. Beni yan çevirdi ve bacaklarından birinin üzerine oturttu. Hâlâ ona dönüktüm ama şimdi daha da yakındık.

Bir kolumu boynuna dolayıp diğer elimi göğsüne koyarken alnımı onunkine yasladım. Kalbi göğsünde hızla atıyordu ve gözleri ağızma kayınca sonunda beni öpmek için yaklaştı.

Yanağımı kavradı ve öpücüğü derinleştirdi, diğer eliyle kıçımı kavrarken yumuşak bir şekilde inlememe neden oldu.

Liderliği onun almasına izin verdim. Beni yavaşça öptü, dudaklarımız her ayrıldığında dili ağızımın içine dalıyordu.

O anda nasıl hissettiğimizi birbirimize anlatmak için kelimeler kullanmamıza gerek yoktu. Bizim

bedenler yeterliydi.

Elini başımın arkasına götürüp kavradı ve dilini daha derine daldırırken beni orada tutmak için parmaklarını saçlarımın arasına soktu.

Benden bir inilti daha çıktı ve sikiinin altımda tepki verdiğini hissettim. Kalçama doğru sarsıldı ve ben de onu kızdırmak için bastırdım.

Fender inledi ve geri çekilip tekrar gözlerimin içine bakmadan önce öpüşürken bir küfür mırıldandı.

Söylemek istediğı çok şey olduğı belliydi ama ilk konuşan ben oldum. "Sana ihtiyacım var," diye fısıldadım ve bu üç kelime tam olarak ne istediğimi bilmesi için yeterliydi.

FENDER

Yüzümü o göğüslere, sikimi de onun tatlı amına gömmek istiyordum. Avının üzerine atlayan bir hayvan gibiydim.

Onu üst kata ve odalardan birine çıkardığımda, tüm kıyafetlerimi çıkarırken yatağa uzanmasını sağladım.

Giydiği dar şort vücuduna tam oturuyordu ve üstündeki çok az teni örtüyordu, onu aşağıda görenleri düşündükçe sinirleniyordum.

Okşamaya başladığımda beni izliyordu, gözleri sikime yapışmıştı.

Sırıttım. "Ben kendimle oynarken sen beni izlerken bütün gün burada durabilirim ve sen sıkılmazsın."

Başını iki yana salladı. Yanakları kızardı, sonra dudağını ısırды ve bana baktı. "Seni tekrar mastürbasyon yaparken görmeyi çok isterim."

"Ve izlemene izin vereceğim ama önce seni becermem gerek. Senin için yanıp tutuşuyorum bebeğim."

Şortuna uzanmadan ve bacaklarından aşağı çekmeden önce birkaç kez daha uzunluğumu ovuşturdum. Sırada külotu vardı, sonra oturdu ve üstünü çıkardı, o mükemmel göğüsleri serbest bıraktı.

"Lanet olsun. O göğüslere bayılıyorum."

"Gel onlarla oyna." Sesi çok yumuşaktı, yüzünde ise *yaramaz bir ifade* vardı. Her yerinde yazıyor. O benim ölümüm olur.

Üzerine doğru ilerledim ve dizlerimle bacaklarını ayırdım, ben bacaklarının arasına yerleşirken o da bacaklarını kalçalarımın doladı.

Sikimi karnına bastırdım, ucu neredeyse göğüslerine değecekti, sonra eğilip onu öyle bir tutkuyla öptüm ki kendimi bile şaşırttım.

Dudaklarını ayırdığında dilimi ağzına soktum ve sağ elimle uzanıp memelerinden birini avuçladım. Onu sıktım, meme ucunu çimdikledim, sonra öpüşmeyi kesmeden ve ağzımı kullanarak onları memnun etmeden önce diğerine de aynısını yaptım.

Dilimi meme ucunun etrafında dolaştırdım, sonra çekebildiğim kadar çektim. "Fuuuck," diye inledim, tekrar serbest bıraktım ve diğerine de aynısını yaptım.

Parmağı ucumu okşarken sikim sarsıldı ve elini tabanıma doladığında yavaşça kalçalarımı ittim. Meme uçlarını her emdiğimde sikimi daha sert sıkıyordu.

"OH!" Meme ucunu dilimle fiskelediğimde ve diğerini parmaklarımla sıkıştırdığımda vücudu sarsıldı.

"Hoşuna gitti mi?" Vücudunun bu kombinasyona verdiği tepkiyle eğlenerek sordum.

Başını salladı ve kalçalarını yanlarıma doğru daha da sıktı, sonra sikimi bıraktı ve elini omzuma koydu. Nefes alış veriş hızlanmıştı ve meme ucunu tekrar ağzıma almak için geriye doğru eğildiğimde gözlerinde heyecanın parladığını gördüm.

Bu sefer gözlerimi onunkilerden ayırmadım, vücudunu bu kadar titreten son numaramı tekrarladığımda vereceği tepkiyi görmek istiyordum.

"Aman Tanrım!" Başını yana çevirerek ve başının üzerine bastırarak sesini bastırmaya çalıştı.

Ağzını kolunun üst kısmına dayadı ama bunun bir faydası olmadı. İnlmeleri alt kattan duyulacak kadar yüksekti ve bu gece bununla ilgili hiçbir sorunun yoktu.

O benimdi ve oradaki herkesin bunu anlamasını istiyordum.

Özellikle de Remedy'yi yukarı çıkarırken bana sırtıtmaya devam eden JT.

Küçük puştun bir adım geri atması ve her kadının onun altında olmak istemediğini kabul etmesi gerekiyordu. Geçmişte çok fazla kızı korkutup kaçırmıştı ve Remi ile asla bir şansı olmadığını bilmeliydi. Remi bu kulüpte doğmuştu, biz pisliklerin arasında büyümüşü ve JT gibi pisliklerle nasıl başa çıkacağını çok iyi biliyordu.

"Fender. Sana ihtiyacım var," diye nefes aldı, kalçalarını benimkilere bastırarak. "Şimdi."

Her iki meme ucunu da bir kez daha emdim. Göğüslerine doyamıyordum. Kendimi yukarı ittim ve yataktan kalktım, sonra elleri ve dizleri üzerinde olması için onu döndürdüm.

Ayakları yatağın dibine gelene kadar onu geriye çektim, sonra iki elimle kıcını kavradım ve sıkıca sıktım, yumuşak teninde parmak izleri bıraktım.

"Bu daracık amcığı sikmemi istiyorsun, değil mi? Bu amcığı dölleriyle doldurmamı istiyorsun, hm?"

Başını salladı ve bana bakmak için başını olabildiğince geriye çevirdi. "Evet, lütfen."

"Çok kibarsın," diye mırıldandım, kıcının yanaklarını bir kez daha sıktıktan sonra ve her iki tarafını da sertçe tokatladım. Haykırdı ama benden uzaklaşmak yerine sırtını dikleştirdi ve kıcını bana doğru uzattı.

"Yine mi?" Cevabı zaten bildiğim için sırtarak sordum.

"Evet. Daha sert."

Çenem sıkıştı ve kıcına onu kıvrandıracak ve teninde izler bırakacak kadar sert bir tokat attım.

Tekrar haykırdı ve kıcı kasıklarına bastırılana kadar geri itti.

"İçinde olmak istiyorum bebeğim." Ne kadar ıslak olduğundan kıvrımlarının parladığını görmek için geri çekildim, sonra parmaklarımı yarığından kaydırdım, aletimi tekrar tutmadan önce girişini ve klitorisini kızdırdım.

Ucumu göt deliğinden klitorisine doğru sürttüm ve doğru pozisyonu bulduktan sonra, hiçbir uyarıda bulunmadan ıslaklığına çarptım.

"EVET!"

Kahretsin, bütün gece onun iniltilerini dinleyebilirdim. "Bu am benim için mükemmel. Siktir, bebeğim, sen benim için mükemmelsin."

Başını kollarına yaslarken gülümsediğini gördüm, sonra ben hareket etmeye başlayınca gözlerini kapattı.

İlk başta yavaşça hareket ettim, boyutuma alışmasına izin verdim. Vücudu rahatlamıştı ve aletin etrafında kenetlenerek daha fazlası için yalvardı.

Geri çekilirken düşük bir inilti çıkardım, sonra topum klitorisine tokat atarak ona geri çarptım.

"Fuuuck." Ona doyamıyordum.

Öne doğru eğilerek her iki memesini de avuçladım ve sırtını göğsüme bastırarak şekilde yukarı çektim. Onu sikmeye devam ettim, her seferinde daha sert sokuyordum.

Başını arkaya attı, ben de boynunu öptüm ve yaladım.

"Benimsin," diye kulağına doğru homurdandım, derisini tekrar emmeden önce kulak memesini ısırdım. "Bana benim olduğunu söyle, bebeğim."

"Ben seninim. I-" İlk orgazmına yaklaşırken sesi çatallaştı ve klitorisıyla oynamak için bir elimle aşağı uzandım.

"Fender," diye bağırdı, vücudu titriyordu. "Durma."

"Bu amcık döllerimle dolana kadar durmayacağım, tatlı kız. Sikimi sıkmaya devam et, bebeğim."

Birkaç hamle daha yapınca kendini kaybetti. Ben de arkasından yaklaştım ve yükümü onun içine boşalttım. İkimiz de ağır ağır nefes alıyorduk ve sakinleşmem bir dakika sürdü.

Tekrar uzanmasına izin verdim ve ben de onunla birlikte gittim, döllerim dışarı sızarken içine gömülü kaldım. Omuzlarını, sonra yüzünün yan tarafını öptüm ve hazır olduğumda yanına uzanmak için yavaşça içinden çıktım.

İkinci raunda geçecektik ama bu ilk orgazm beni olabilecek en iyi şekilde sarstı.

Yüzünü bana döndü ve elini göğsüme koyup parmaklarını göğüs kaslarımda ve karnımda gezdirirken kollarımı vücuduna doladım.

Gözleri büyüktü ve o kadar çok şehvetle doluydu ki, neredeyse sikime dokunulmadan yeniden patlayacaktım.

Güzelliğine baktım, bakışlarım dudaklarına düşmeden önce gözlerinde kaldı. Eğildim ve onu usulca öptüm, dolgun dudaklarının dudaklarımda bıraktığı his hoşuma gitti. Ona tekrar bakmak için geri çekildiğimde, içimi ezici bir duygu kapladı. Kalbim göğsümde yüksek sesle atıyordu ve ayak parmaklarımdan başıma doğru bir sıcaklık akıyordu. Başımın döndüğünü hissettim, sonra çok daha önce söylemek istediğim kelimeler dudaklarımdan döküldü.

"Seni seviyorum, Remi. Seni o kadar çok seviyorum ki bu beni korkutuyor."

Gözleri büyüdü, sonra söylediklerimden memnun görünüyordu. Yıllar önce, birine bu tür sözler söylemekten çok gurur duyardım. Birkaç ay öncesine kadar soyadımın hakkını veriyordum ve ölene kadar da buna sadık kalacağıma inanıyordum. Ama sonra Remi geldi ve hayata bakış açımı tamamen değiştirdi.

Zamanla aşık olan insanların hikayelerini duydum. Birbirlerini tanımak için zaman ayıran çiftler. Remi ve benim bu saçmalıklara ihtiyacımız yoktu.

Onun büyümesini izledim ama her zaman mesafemi korudum. Bu kulübün içinde ve dışında attığı her adımdan haberim vardı ve onun da beni izlediği bir sır değildi. Mesafesini korurken beni de tanıdı ve ilk başta bu onun için en akıllıca şeydi.

Aramızdaki dinamiğin değişmesine çok sevinmişim. İçimde bir şey beni ona doğru yaklaştırdığı ve başlangıçta tam bir pislik olsam bile yavaş yavaş gardımı indirdiğim için mutluydum.

Ve şimdi yanımdaydı, o özel gözlerindeki sevgi ve hayranlıkla bana gülümsüyordu.

Nazik eliyle yüzümü kavradı ve beni öpmek için eğildi. Eğer bu onun beni sevdiğini söyleme şekliyse, benim için sorun değildi. Her ne kadar bunu ondan duymak istesem de

Onu zorlamayacaktım. Zamana ihtiyacı varsa, ona ihtiyacı olduğu kadarını verecektim.

Basit öpücüğü daha fazlasına dönüştü. Dilimi alt dudağında gezdirdim, sonra dudaklarını benim için ayırırken dilimi içeri soktum.

Sikim yeniden sertleşmişti. Tekrar onun içinde olmam gerekiyordu, bu yüzden sikimi tutmak ve girişine yönlendirmek için aramıza uzandım. Daha fazla itemeyene kadar yavaşça içine girdim.

Gözleri benimkilerle buluşana kadar başını daha da geriye eğmeden önce dudaklarıma karşı inleyerek öpücüğü kesti.

Geri çekilip tekrar içine girdim, şimdilik ağırdan alıyordum.

Yüzümü okşadı, sonra gözleri yaşardı. Sonra, en tatlı sesiyle konuştu ve kalbim göğsümde patlamak üzereydi.

"Ben de seni seviyorum, Fender."

ÇÖZÜM

Dün gece yeterince uyuyamadım.

Ulaştığımız her yeni doruk noktasından sonra, her şeye yeniden başladık. Güneş yeniden doğmaya başladığında ikimiz de yorgunduk. Kollarına kıvrılmışım, teni benimkine baskı yapıyordu ve bacaklarımız birbirine dolanmıştı.

En son uyandığımızdan bu yana bir saatten fazla zaman geçmiş olamazdı ve başımı çevirdiğimde onu nazik gözlerle beni izlerken buldum.

Ağzının kenarlarında bir sırıtiş belirdi ve ben de az sonra ne olacağını bildiğim için dudaklarımı büzdüm.

Elini sırtımdan aşağı indirdi ve kıcıımı avuçlayarak sıktı, sonra parmaklarını arkadan yarığımın içinde gezdirdi. "Sana doyamıyorum," diye fısıldadı, sesi kalın ve hırıltılıydı.

Gülümsedim ve çenesini kavradım, başparmağımı nazikçe teninde gezdirdim. "Fark ettim." Kıkırdadı ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Omuz silktim. "Belki."

Parmakları göt deliğimin etrafında dolaştı ve ben bu yeni his karşısında kalçalarımı salladım. Bana dokunmasından hoşlandığımdan pek emin değildim ama yeni bir şey denesek bile mükemmel hissettireceğini biliyordum. Ve bana belli bir şekilde dokunmasını istemediğim takdirde sınırlarıma saygı duyacaktı.

Ama kimi kandırıyordum ki? Bu adam bana her şeyi yapabilirdi ve ben de her saniyesine bayılırdım.

Beni inceledi, dokunuşuna nasıl tepki verdiğimi fark etti. "Bu dar deliği sikmek ne kadar cazip olsa da, bence ağırdan almalıyız."

Ona katılmak için başımı salladım. Kulağa her ne kadar heyecan verici gelse de, yine de bugün yürüyebilmek istiyordum.

Gece boyunca yaptığımız seks yüzünden zaten ağrım vardı ve yaptığım her hareket bacaklarımın arasından vücuduma elektrik şokları gönderiyordu.

Elini hareket ettirdi ve aramıza uzandı, bacaklarımı nazikçe ayırdı ve sonra parmaklarını kıvrımlarıma yerleştirdi. Onları yavaşça hareket ettirdi, klitorisimi daire içine aldı ve girişime ulaşana kadar kıvrımlarımın arasından kaydırdı.

Gözlerimiz birbirine kilitlenmişti ve onun gözlerindeki sevgi ve hayranlık kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu.

Fender değişmişti ve tüm bunlar son birkaç ayda yaşananlar yüzünden olmuştu. Bu beni düşündürdü. Woodrow'un kulüpten bu kadar önemli bir şeyi sakladığını hiç öğrenmemiş olsalardı, Fender'le birbirimize aşık olabilir miydik?

Birbirimize ait olmadığımız ve aşkımızın sadece başkalarının hatalarının sonucu olduğu düşüncesinden nefret ediyordum.

"Kaşlarını çatıyorsun," dedi kendi kaşları çatılırken. "Aklında ne var, bebeğim?"

Alt dudağımı emdim ve çiğnedim. Teorilerimden pek hoşlanmayacağı için bunları kendime saklamaya karar verdim. "Önemli bir şey değil. Ben sadece... mutluyum. Çok uzun zamandır bu kadar mutlu olmamıştım."

Vücudu gevşedi ve elini amımdan göğüslerime doğru götürdü. Adam ellerini benden uzak tutamıyordu. Ama şikayet etmiyordum. Ellerinin vücudumda olmasını seviyordum.

Yüzüne bir gülümseme yayılırken meme ucumu çimdikledi. "Bunu duyduğuma sevindim. Ben de oldukça mutluyum."

Hafifçe güldüm ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. Bunun neye dönüşeceğini biliyordum ve olmasına izin verdim.

Üzerime yürüdü ve elleriyle iki göğsümü de kavradı. Meme uçlarım neredeyse birbirine değene kadar onları sıktı ve bu manzarayı gördükten sonra başını eğdi ve birini ağzına çekmeden önce her iki meme ucunu da öptü.

Göğüslerime takıntılı olduğunu söylerken şaka yapmıyordu. Onlarla oynamayı bırakmayacaktı ve ben de onu durdurmayacaktım.

İnledim ve başımı yastığa gömdüm, gözlerimi kapadım ve bu anın tadını çıkardım. Saat henüz erkendi ve Fender'in yakın zamanda bu yatak odasını terk etmek istemeyeceğini biliyordum.

Benim için sorun değildi. Henüz kimseyle yüzleşmeye hazır değildim. Saatlerce Fender'in adını haykırarak geçirdiğim geceden sonra değil.

Köşeyi dönüp büyük masada oturanlarla karşılaştığımız anda yanaklarımın ısındığını hissettim. Yemek yemeye başlamışlardı bile ve ben çocuklardan gelen sırtıtmaları ve kıkırdamaları görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Fender yardım etmedi. Bana bakarak güldü, sonra elimi sıktı ve bana doğru eğilerek fısıldadı. "Onları görmezden gel."

Bu kolay değildi. Oturduğum anda benimle alay etmeye başlardı.

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırıp sessizce iç geçirdim ve yeterince güven topladıktan sonra nihayet başımı kaldırdım.

JT sabırsızlıkla o n u n l a göz göze geleceğim anı bekliyordu ve göz göze geldiğimde hemen konuştu. "Birileri iyi bir gece geçirmiş. Hâlâ yürüyebilmene şaşırdım."

Gözlerimi devirdim ama kendimi bir kahkaha atarken buldum. Aslında yürümekte epey zorlanıyordum.

Tiny, Fender'e sırtarak, "Koca adamın hâlâ ayakta olmasına daha çok şaşırdım," dedi. "O geceden sonra kendini toparlayabilecek misin?"

Yani hepsi bizi duydu. Bütün gece uyanık mıydılar yoksa o kadar gürültülü müydük ki bir türlü uyuyamadılar mı?

Her iki durumda da, hepsi yukarıda ne yaptığımızı biliyordu ve bunu inkar etmenin bir yolu yoktu. "Ondan kurtulabileceğimi hiç sanmıyorum. Genel olarak," dedi

Fender, bana bakarak

Çok sevdiğim gözlerle. Kendini açıklamasına gerek yoktu. Benim için her şey açıktı. Bana aşıktı.

Eğildi ve herkesin önünde beni öptü. Kardeşlerinin, yaşlı kadınların ve tatlı popoların önünde. Benim ona ait olduğumu herkese açıkça gösteriyordu.

Öpücüğe gülümsedim ve dizlerimin tutmaması için kesik kısmına tutundum.

Hayatımda bir zamanlar sevdiğim ve güvendiğim insanları kaybetmiştim. Ailem olan

insanları. Beni yetiştiren insanları. Ve bunların hiçbirinin bir daha olmayacağını garantisizdi.

Bir kez daha, hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi hafife almıyordum. İçgüdülerime güvenecek ve kalbimin sesini dinleyecektim. Ve hepsinden önemlisi, en çok sevdiğim adamın yanında duracaktım.

EPILOG

FENDER

üç hafta sonra

Hâlâ canı yanıyordu.

Zihni her dalıp gittiğinde gözlerindeki acıyı görebiliyordum. Remedy daha da güçlü bir iradeye ve karaktere sahip güçlü bir kadındı.

Yeni başkan yardımcım Rodney'le birlikte kiliseden çıkarken odanın diğer ucundan onu izliyordum. Omzumu okşadı ve işine devam etmeden önce kendisine duyduğum güven için teşekkür etti.

Gözlerim Remedy'ye kilitlenmişti. Son iki saattir dışarı çıkmamızı bekliyordu ama beklemek onun için zaman kaybı değildi.

Kitapları vardı ve ne zaman fırsat bulsa oturup okumaya başlardı. Hiçbir şey onu bu akıştan alıkoyamazdı. Bir kez başladı mı, onu durdurmak için kitabı elinden fiziksel olarak almanız gerekirdi.

Okuduğu aşk romanı her neyse, diğerleri kadar ilgisini çekmiyordu. Bir şey onu rahatsız ediyordu.

Ona doğru yaklaştım ve kıvrıldığı koltuğun tam önünde durdum. Beni fark edince başını kaldırdı, sonra dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Nasıl gitti?" diye sordu, sesi bal gibi tatlıydı.

Sorusunu duymazdan geldim. İyi olup olmadığını bilmem gerekiyordu. "İyi hissediyor musun?"

Kaşlarını çattı ve benden bir şey saklayamayacağını bildiği için içini çekip başını salladı. "Pek sayılmaz."

Beynimin içinde alarm zilleri çalmaya başladı. Onu kaldırıp sandalyeye kendim oturdum, sonra da kucağıma oturttum. Kitabı elinde tutmaya devam ediyordu, ben de kitabı elinden alıp yanımızdaki küçük masanın üzerine koydum. "Neyin var?" Saçlarını geriye doğru tarayıp kulağının arkasına doğru çekiştirerek sordum. "Yaralandın mı? Biri seni üzecek bir şey mi söyledi? Birini öldürmem mi gerekiyor?"

"Hayır." Elini göğsüme koydu ve usulca gülümsedi. "Benim yüzümden birini öldürmeni asla istemediğimi biliyorsun. Bunu aşmıştık."

Doğru.

Bunu çok açık bir şekilde ifade etti.

"O zaman bana sorunun ne olduğunu söyle, bebeğim."

Bakışlarını göğsüme indirdi ve parmaklarını yamalarımın üzerinde gezdirerek kelimeleri yavaşça takip etti. "Myra ve Agnes'i özlüyorum. Ona Utah'a sağ salım varıp varmadıklarını soran bir mesaj gönderdim ama hiç cevap vermedi. Mesajı henüz okumadı bile. Sadece endişeleniyorum."

Vücudum gerilmeye başladı, sonra kendime Agnes'e ulaştığı için ona kızamayacağımı hatırlattım. Kızdığım Woodrow'du ve Remi onunla konuşmadığı sürece Agnes'le iletişim kurmaya çalışmasında bir sakınca görmüyordum.

"Muhtemelen yerleşmekle meşguldür. Ona biraz zaman verin."

"Ama ya bir Şey olduysa? Gerçekten iyi olduklarını bilmem gerekiyor."

Bir süre onu inceledim, bununla nasıl başa çıkacağımın emin değildim. Kendime asla arkama bakmayacağıma söz verdim. Geçmiş arkamda bırakacak ve orada bırakacaktım. Agnes'i kontrol etmek için birkaç adamımı göndermem gerekirse, Woodrow'dan kaçmanın bir yolu yoktu.

İçimi çektim ve parmaklarımla burnumun kenarını sıkıştırdım. "Bebeğim, cevap verip vermeyeceğini görmek için biraz daha zaman tanıyabilir miyiz?"

"Onların iyi olmadığı fikriyle yaşayamam, Fender. Onunla iletişimde kalmama izin vermenin senin için zaten çok fazla olduğunu biliyorum ama Agnes ve Myra'nın iyi olduğunu bilmeden uyuyamayacağım."

Sesindeki yalvarışı fark etmemek çok zordu. Lanet olsun, kalbimi kırdı. Çenem sıkıştı ve bir an düşündüm.

Ona tekrar baktığımda sessizce bana yalvarıyordu. Onu asla incitmeyeceğime söz vermişim ve isteğini görmezden gelerek sadece zarar verecek ve muhtemelen ilişkimizi bozacaktım.

Bunun olmasını istemediğim için bir kez daha ona teslim oldum. Ona hayır dememek çok zordu.

"Onları kontrol etmeleri için iki adam göndereceğim."

"Teşekkür ederim!" Kollarını sıkıca bana doladı ve boynumun her tarafına küçük öpücükler bırakırken vücudunu benimkine bastırdı.

Kahretsin, ona daha sık evet demeliydim. Uzlaşarak ve konuşarak onu ne kadar mutlu edebileceğimi görmek milyonlara bedeldi. Onu sonsuza dek elimde tutmak istiyorsam bunu aklımda tutmalıyım.

Sırtını okşadım, sonra elimi daha da aşağı indirip kığını avuçladım. Durum ne olursa olsun ellerimi ondan uzak tutamıyordum.

"Bana farklı bir şekilde teşekkür edebilirsin ve ben de sabah ilk iş olarak çocukları yollarım."

Arkasına yaslandı ve bana kaşlarını çattı. "Bana böyle rüşvet veremezsin. Ya beni mutlu etmek istediğin için bunu yaparsın ya da yapmazsın ve haftalarca sana kızgın kalmamı göze alırsın."

Güldüm ve bir elimle yüzünü kavradım, sonra dudaklarımız neredeyse birbirine değene kadar onu kendime çektim. "Gülümsediğini görmek için her şeyi yaparım" diye fısıldadım, "Ama bir şeyi unutuyorsun bebeğim" diye eklemekten önce onu nazikçe öptüm.

Gözleri benimkilerle buluştu ve gözlerindeki meydan okuyan parıltı kayboldu.

"Ne?" "Bana kızgın olsan bile seni hâlâ çıplak tutuyorum ve sikim için yalvarıyorsun."

Söylediğim gerçeği inkâr etmek için elinden geleni yaparak burnunu kıvırdı. Sırıttım ve bir yanıt bulamayınca ağzını ağzıma aldım ve onu sertçe öptüm.

Haklı olduğumu biliyordu. Bana olan ilgisini inkar edemezdi.

Kızgın olsun ya da olmasın, bana her zaman ihtiyacım olan her şeyi verirdi. Ve dürüst olmak gerekirse, bana kızmasına bayılırdım.

Sadece seksi çok daha ateşli hale getirdi.

"Seni seviyorum tatlı kız," diye mırıldandım ve bir anda içimde eridi.

Evet...onun buraya, kollarıma ait olmamasına imkan yoktu. O benim için mükemmeldi

ve o yanımdayken Ruthless'ın en iyi başkanı olacaktım.

Şövalyeler MC'nin şimdiye kadar sahip olduğu.

Seven Rue tarafından daha fazlası bulun

Web sitesi: www.authorsevenrue.com

Amazon: Seven Rue

Instagram: @sevenrue

TikTok: @authorsevenrue

Facebook'ta Okuyucu Grubu: Seven Rue'nun Tabuları

